

ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2554

ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

ชัยรัตน์ พูลสวัสดิ์. (2554). ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อสร้างชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ และ เพื่อศึกษาความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนชาวต่างชาติที่มีต่อชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ เขตจตุจักร, กรุงเทพมหานคร ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน ซึ่งมีความสามารถทางภาษาไทยในระดับต้น โดยได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยได้ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ จำนวน 5 ชุดการสอนได้แก่ โพงพาง, มอญซ่อนผ้า, จำใจผลไม้, รีรีข้าวสาร และ งูกินหาง ที่ได้ ค่าเฉลี่ย คะแนนการทำบัตริยกรรมร้อยละ 90 และค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ชุดการสอนที่ได้จึงมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย ได้เพิ่มขึ้น

TEACHING KIT ON THAI LANGUAGE AND CULTURE IN TRADITIONAL
THAI CHILDREN GAMES FOR FOREIGNERS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

September 2011

Thanyaras Phulsawas (2011). *Teacher Kit on Thai Language and Culture in Traditional In Thai Children Games for Foreigners*. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok. Graduate School. Srinakarinwirot University.

Advisor: Somkiat Khuthaweekul.

The purposes of this research were 1). to construct the teaching kit on Thai language and culture in traditional the Thai children games for foreigners. 2(To understanding the Thai language and culture. The students have set for teacher training. Thai language and culture in children's games in Thailand for foreigners. The subject of this study was purposive sampling from 10 foreign primary students in Year 5-6 (Pratomsuksa 5-6) of second semester at St.John International School.

The findings have set the course for teachers on Thai language and culture in the play of children in Thailand for foreigners were 5 sets of teaching and Phongphang, Mayseonphga, LF, fruits, pre rice and Gokinthag the average score of the card. Activity percent. 90 and the average test after learning that 92 percent remained very good. The teaching was so powerful. To allow the students to learn. And knowledge of Thai language and culture has increased.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่องชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็ก
เด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ของ ธีรธรรม พูลสวัสดิ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

ประธาน

..... กรรมการสอบสาร

นิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์กรพัศ สร้อยระย้า)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร. วาณี อรรถนัสสาริต)

วันที่ 3 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเกียรติ คู่ทวีกุล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และ ประธานบริหารหลักสูตร ซึ่งกรุณาให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง รวมทั้งให้คำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ทั้งในการจัดทำสารนิพนธ์ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ และ อาจารย์ภรพัศ สร้อยระย้า ที่ได้สละเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของเครื่องมือการทดลอง อันส่งผลให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์ ผู้ล่วงลับ ซึ่งเมตตาและให้โอกาส แก่ ผู้วิจัยเสมอมา รวมถึง คณาจารย์ทุกท่านในคณะมนุษยศาสตร์ ที่ให้ความรู้ ความเมตตา และกำลังใจแก่ ผู้วิจัยซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้สึกอบอุ่นตลอดระยะเวลาที่ศึกษาปริญญาโท ณ ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

งานวิจัยในครั้งนี้จะไม่สามารถสำเร็จลงได้ ถ้าไม่ได้รับความกรุณาจากโรงเรียน นานาชาติเซนต์จอห์น ผู้บริหารและครู อาจารย์ภาษาไทย รวมถึง นักเรียน ต่างชาติเชียร์ 5 และ 6 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนและการศึกษารวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้อย่างยิ่ง ตลอดจนครอบครัว พี่ ๆ และ เพื่อนๆ ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้กำลังใจ และเป็นທີ່ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยดีตลอดมา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ รวมถึง ครู อาจารย์ทุกท่าน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ที่ได้อบรมสั่งสอนและให้กำลังใจแก่ ผู้วิจัย ให้เกิดความอดุสาหะ มานะ และ พากเพียรในการศึกษา เสมอมา จนประสบความสำเร็จได้วันนี้

ธัญญรัศม์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอน.....	8
เอกสารที่เกี่ยวกับชุดการสอน.....	8
ความหมายและความสำคัญของชุดการสอน.....	9
ประเภทของชุดการสอน.....	10
ส่วนประกอบของชุดการสอน.....	11
การสร้างชุดการสอน.....	12
หลักการและแนวคิดที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอน.....	13
ประโยชน์ของชุดการสอน.....	14
งานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอน.....	15
งานวิจัยภายในประเทศ.....	15
งานวิจัยต่างประเทศ.....	16
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม.....	17
เอกสารที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม.....	17
ความสำคัญของการเรียนการสอนวัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศ.....	19
งานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศ.....	21
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย.....	23
เอกสารเกี่ยวกับการละเล่นเด็กไทย.....	23
ความสำคัญของการเล่น.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ประวัติความเป็นมาและการสืบทอดวัฒนธรรมการเล่น.....	25
ประเภทของการเล่น.....	27
ทฤษฎีของการเล่นของเด็ก.....	30
ประโยชน์ของการเล่น.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเล่น.....	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การดำเนินการดำเนินการวิจัย.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	47
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	47
ความสำคัญของการวิจัย.....	47
ขอบเขตของการวิจัย.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	49
อภิปรายผล.....	49
ข้อเสนอแนะ.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	53
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	179

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เวลาดำเนินการทดลอง.....	39
2 ผลการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของบัตริกิจกรรม.....	42
3 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของบัตริกิจกรรม.....	43
4 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละแบบทดสอบหลังเรียน.....	43
5 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของบัตริกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน.....	45
6 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของของบัตริกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน....	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงแห่งยุคสมัยของโลกาภิวัตน์ ทั้งความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้กลายเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร (Information Society) หรือโลกไร้พรมแดน ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและการประกอบอาชีพ การเรียนภาษายังเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมั่นใจ นอกจากนี้ยังทำให้มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก และเป็นภาษาที่นักเรียนจะต้องพบเห็นในชีวิตประจำวัน ใช้ในการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย (สิทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และคณะ. 2541: 6) กล่าวไว้ว่าผู้ที่มีความรู้ทางภาษาไทยดีเยี่ยมได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ เพราะสามารถเข้าใจความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิด และวัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ ได้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2546: 57) โดยเฉพาะในสังคมเมืองใหญ่ ๆ ใครก็ตามที่พูดได้มากกว่าหนึ่งภาษาเท่ากับกำไรชีวิตเป็นใบเบิกทางให้ทำงาน ทำอาชีพต่าง ๆ ได้ และ มีความสะดวกสบายในชีวิตตามมา คนจึงเห็นคุณค่าและขวนขวายที่จะเรียนภาษาไทย

จากความสำคัญของภาษาไทยที่มีต่อความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ นี้ ทำให้การจัดการเรียน การสอนภาษาไทยทั้งในและนอกระบบโรงเรียน จึงกลายเป็นความจำเป็น ที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทั้งตัวผู้เรียนและผู้ปกครองต่างตระหนักดีว่าภาษาไทยเป็นวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดวิชาหนึ่งสำหรับชาวต่างชาติ จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนควรต้องเน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้สอดคล้องกับลำดับขั้นของ การสอนภาษาที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ อันจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 5) พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามศักยภาพ ใน มาตรา 23 (2) เน้นการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ให้ความสำคัญของ

การบูรณาการความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา ในส่วนของการเรียนรู้ภาษาไทย ต้องให้เกิดความรู้ ทักษะ และ เจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย ในสังคมปัจจุบันมีข่าวสารมากมายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จึงจะทำให้เกิดความเข้าใจและสื่อสารกันรู้เรื่อง (กรมวิชาการ. 2547: 12)

ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยเป็นสิ่งจำเป็นมากในการศึกษาหาความรู้ เช่น อ่านป้ายร้านค้า อ่านฉลากยา อ่านคำชี้แจงในการใช้เครื่องอุปโภคบริโภค อ่านตำราเรียน อ่านบทความทางวิชาการ อ่านผลงานวิจัย พูดเพื่อการสื่อสาร เขียนบรรยายสิ่งที่พบเห็น ฟังเพื่อทำความเข้าใจ เป็นต้น ดังนั้นผู้มีความรู้ภาษาไทยจะได้ประโยชน์มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาไทย ความสำคัญของการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยจึงมีความจำเป็นสำหรับเด็กต่างประเทศจึงทวีมากขึ้น ซึ่งสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ม.ป.ป.: 50) กล่าวว่า ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย

ปัญหาที่พบในการเรียนภาษาไทยของเด็กต่างชาติ คือ เมื่อนักเรียนฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยแล้วไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในการสื่อสารนั้น แต่เมื่อจำเป็นต้องเรียน ก็แก้ปัญหาโดยการเปิดพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ – ไทย หากคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายและมีการจดคำแปลไว้ตลอดแต่ก็ไม่สามารถเข้าใจได้ว่าตนเองเรียนเรื่องอะไร ซึ่งสุมิตรา อังวัฒนากุล (2546: 150) กล่าวว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย พบว่า เด็กต่างชาติส่วนมากยังมีระดับความสามารถในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และการที่ผู้เรียนส่วนมากยังขาดความสามารถในทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อความเข้าใจอยู่นั้น อาจจะเป็นเพราะยังขาดวิธีการหรือเทคนิคที่เหมาะสมในอันที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการฟัง พูด อ่านและเขียนเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น ทิพวัลย์ มาแสง (2542: 4 -5) กล่าวว่า ปัญหาที่เกิดจากนักเรียนนั้นเป็นเพราะว่าขาดความกระตือรือร้นและขาดแรงจูงใจในการเรียนขาดการฝึกฝนตนเอง พื้นฐานทางด้านการศึกษาภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่ดี นักเรียนมี เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และสิ่งสำคัญ คือ ระดับความพร้อมของนักเรียน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอย่างถูกต้อง เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพิน โกณฑชา (2542: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทางปัญญากับความเข้าใจในการฟัง พูด อ่านและเขียนของนักเรียนต่างชาติ พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกระบวนการทางปัญญาทั้ง 5 กระบวนการกับความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างที่คำนวณจากนักเรียนชายและหญิงมีค่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจากผลงานวิจัยของ วิเวชา ปัญจมานนท์ (2542: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางสมองทางภาษาและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สหสัมพันธ์พหุคูณ

ระหว่างสมรรถภาพสมองทางภาษาทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ (2535: 10) กล่าวว่า “ภาษาเป็นผลิตผลของวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น และสามารถดัดแปลงแก้ไขให้เข้ากับสภาพแวดล้อม มนุษย์ต้องใช้ภาษาในการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็นสื่อที่ใช้ในการสื่อสารกันระหว่างคนในกลุ่มสังคมเดียวกัน” นอกจากนี้ บรรานันท์ (Brown, 2000: 177-178) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาอ้างถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมไว้ว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและวัฒนธรรมก็เป็นส่วนหนึ่งของภาษา เช่นเดียวกัน เราไม่สามารถแยกภาษาและวัฒนธรรมออกจากกันได้ ดังนั้น การรับรู้ภาษาที่สองก็เปรียบเหมือนการรับรู้วัฒนธรรมที่สองนั่นเอง การเรียนการสอนภาษาจึงละทิ้งวัฒนธรรมไม่ได้ เพราะ “ถ้าหากไม่สอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปด้วยแล้วก็เหมือนกับเราสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย” (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532: 16)

นอกจากนั้น การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษายังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน 4 ประการ คือ 1) เพิ่มพูนความสำนึกในเรื่องของวัฒนธรรมเจ้าของภาษา 2) กระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ 3) มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมของชาติอื่น 4) เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายในวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่างถูกต้อง (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532: 15; อ้างอิงจาก Aleen; & Vallette. nd.)

โกชัย สาริกบุตร (2553: 1) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบบูรณาการ ว่า มีองค์ประกอบสำคัญที่ควรนำมาบูรณาการกัน 3 อย่าง คือ 1. ทักษะภาษา (Language skills) ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน 2. หลักภาษาไทย (Thai grammar) ได้แก่ ตัวอักษร (Alphabet) คำ (Word) ประโยค (Sentence) ย่อหน้า (Paragraph) เรื่อง/บทความ (Story / Essay) 3. วัฒนธรรมไทย (Thai culture) ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิ ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมจิตร วรณวิไล (2527: 46-49) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากความสัมพันธ์ของภาษากับวัฒนธรรมมีดังที่กล่าวมาจึงกล่าวได้ว่าความรู้ด้านวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองความรู้ทางด้านวัฒนธรรมจะนำไปสู่ความเข้าใจภาษาและเข้าใจคนที่เป็นเจ้าของภาษานั้นๆ ซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่ดีต่อการสื่อสารระหว่างกันวัฒนธรรมนอกจากจะแสดงให้เห็นวิถีชีวิต ยังแสดงให้เห็นความเชื่อ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคมทั้งอดีตและปัจจุบัน การแสดงออกถึงความรู้สึกส่วนลึกภายในจึงเป็นลักษณะอันแท้จริงของคนในสังคมนั้น วัฒนธรรมนอกจากจะแสดงให้เห็นวิถีชีวิต ยังแสดงให้เห็นความเชื่อ ค่านิยม ความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคมทั้งอดีตและปัจจุบัน การแสดงออกถึงความรู้สึกส่วนลึกภายในจึงเป็นลักษณะอันแท้จริงของคนในสังคมนั้น และสิ่งที่แสดงออกความรู้สึกนึกคิด จิตใจ ประสบการณ์ของมนุษย์ ให้ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางภาษา และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

ชุดการสอนเป็นเครื่องมือทางการศึกษาอย่างหนึ่งมีลักษณะเป็นบทเรียนที่เหมือนกับจำลองสถานการณ์การเรียนการสอนมาไว้ในรูปของวัสดุหรือสิ่งพิมพ์ ซึ่งทำหน้าที่เหมือนครู โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในบทเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นมาด้วยตนเองเพราะมีการเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ทราบทันทีว่ากิจกรรมที่ผู้เรียนนั้นถูกหรือผิด เป็นบทเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและก้าวไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล มีเนื้อหา มีคำถามให้นักเรียนตอบอยู่ตลอดเวลา ทราบผลสะท้อนกลับได้ทันทีเพราะมีการเฉลยคำตอบให้ทราบภายหลังการตอบ คำถามเป็นการวัดผลให้นักเรียนทราบและเสริมแรงผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เน้นความสำเร็จและความพอใจ นักเรียนแต่ละคนจะก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถและยังช่วยฝึกนิสัยให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ เชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ด้านอุปกรณ์การเรียนชุดการสอนกิจกรรมเป็นสื่อที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นสื่อที่มีความคงทนเคลื่อนย้ายได้ง่าย เข้ากับกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องการได้ทุกสาระ ผลิตได้ง่าย ราคาถูกกว่าการผลิตสื่ออื่น ๆ และเป็นที่ยอมรับกับนักเรียนได้เป็นอย่างดี(วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ 2545: 147)

จากความสำคัญของชุดการสอนทำให้เชื่อได้ว่าชุดการสอนที่ผ่านกระบวนการพัฒนาจะเป็นชุดการสอนที่มีคุณภาพสูง และเป็นประโยชน์สำหรับครูจะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการ

สอน ทั้งนี้เพราะชุดการสอน ได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเด็กและระยะเวลา ซึ่งสะดวกต่อการนำไปใช้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาไทยสำหรับเด็กนักเรียนต่างชาติในสถานศึกษา จึงเลือกที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ด้วยชุดการสอน เพื่อเป็นการตอบสนอง การเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถประเมินผลได้ทันที ตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเองในการเรียนรู้แต่ละครั้ง ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ในการเรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีลักษณะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียน การสอนและเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาต่อไป

จากปัญหาสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนดังกล่าว จึงได้ศึกษาหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและวางกรอบ การพัฒนาการสอนด้วยชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติโรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ จำนวน 5 ชุด ซึ่งชุดการสอนเปรียบได้กับมือที่สามของครู เพราะสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือแรงช่วยเสริมให้การสอนน่าสนใจและลดพลังงานที่ครูต้องอธิบายให้น้อยลงได้ เป็นการประหยัดเวลาการสอนลง ชุดการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ช่วยสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ตลอดจนจำได้นาน โดยเลือกใช้สื่อประสมให้เหมาะสมกับลักษณะสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ของบทเรียน ลักษณะของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มีการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขเรื่อยมา เป็นคู่มือในการสอนที่ดีของครู และเป็นเอกสารสำหรับการค้นคว้าของผู้เรียนโดยจัดกระบวนการเรียน การสอนอย่างเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นผู้มีคุณลักษณะที่เหมาะสม เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ การจัดการศึกษาให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและจัดการศึกษาให้เกิดคุณภาพสูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย สำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนชาวต่างชาติที่มีต่อชุดการสอน สำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยทำให้ได้ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน โดยได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคัดเลือกจากนักเรียนชาวต่างชาติที่มีความสามารถทางภาษาไทยในระดับต้น

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ที่ผู้สอนผลิตและพัฒนาขึ้น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จาก การทดสอบหลังการใช้ ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ดำเนินขึ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ตามตารางการเรียนการสอนของโรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ในเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 โดยใช้เวลา 3 สัปดาห์ รวม 11 คาบเรียน คาบเรียนละ 40 นาที

5. ขอบเขตของเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการสร้างชุดการสอนสำหรับครู เพื่อให้ชุดการสอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพโดยส่วนประกอบของชุดการสอนจะมี 4ส่วน ที่สำคัญดังนี้

1. คู่มือครูหรือคู่มือการใช้ชุดการสอน
2. บัตรคำสั่งหรือคำชี้แจง
3. เนื้อหาสาระบทเรียนและสื่อ
4. แบบประเมินผล

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะการละเล่นของเด็กไทยที่มีเพลงประกอบซึ่งเชื่อมโยงถึงวัฒนธรรมไทย โดยศึกษาจากเอกสารและตำราต่างๆ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์และประมวลเนื้อหา เพื่อสร้างชุดการสอน สำหรับครูผู้สอนภาษาและวัฒนธรรมไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่มีความรู้ภาษาไทยในระดับต้น 5 ชุด ดังต่อไปนี้ (1) โพงพาง (2) มอญซ่อนผ้า (3) จำใจผลไม้ (4) ริริข้าวสาร และ (5) งูกินหาง โดยเรียงลำดับจากชุดที่มีบทร้องสั้นที่สุดไปยังชุดที่มีบทร้องยาวที่สุด

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการจัดทำชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย สำหรับชาวต่างชาติ นี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้เหมาะสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติที่เริ่มเรียนภาษาไทยในระดับต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยายเนื้อหา ที่อยู่ในชุดการสอนทุกชุด ควบคู่กับการใช้ภาษาไทยและการถอดเสียง เพื่อช่วยในการอ่านออกเสียงเบื้องต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอนสำหรับครู หมายถึง ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการทดลองครั้งนี้ โดยใช้เพลงประกอบการละเล่นเด็กไทย จำนวน 5 ชุด ดังกล่าวไว้ในขอบเขตของการวิจัย
2. ผู้เรียนชาวต่างชาติ หมายถึง นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ซึ่งคัดเลือกจากนักเรียนชาวต่างชาติที่มีความสามารถทางภาษาไทยในระดับต้น
3. การละเล่นของเด็กไทย หมายถึง การละเล่นประเภทที่มีบทร้องประกอบดังต่อไปนี้ (1) โพงพาง (2) มอญซ่อนผ้า (3) จำใจผลไม้ (4) ริริข้าวสาร และ (5) งูกินหาง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม
3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการละเล่นเด็กไทย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะสร้าง ชุดการสอน สำหรับครู เพื่อสอนภาษาและวัฒนธรรมโดยใช้เพลงประกอบการละเล่นเด็กไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ความหมาย ความสำคัญและ ประโยชน์ของชุดการสอนสำหรับครู ดังนี้

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาและการสอนอย่างหนึ่ง ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก เป็นการรวบรวมสื่อการสอนตามแบบแผนทีวางไว้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน ได้มีผู้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ดังนี้

แอสบี (Ashby. 1972: 15-17) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอน หมายถึงชุดการสอนที่ประกอบด้วยรูปภาพ สไลด์ เพลง เทปประกอบการสอน เป็นต้น ซึ่งจะเป็เครื่องมือที่ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นและหลังจากที่นักเรียนเรียนบทเรียนแล้วสามารถทดสอบเพื่อกำหนดความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองได้โดยทำแบบทดสอบที่มีอยู่ในชุดการสอน

กู๊ด (Good. 1973: 306) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า เป็นโปรแกรมการสอนทุกอย่างจัดไว้เฉพาะทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เนื้อหา คู่มือครู แบบฝึกหัด มีการกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนไว้อย่างครบถ้วน ชุดการสอนนี้ศึกษาได้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้จัดให้และเป็นเพียงผู้แนะนำเท่านั้น

ไชยศ เรืองสุวรรณ (2522: 151) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์แต่ละหน่วยมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ชุดการสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซอง เพื่อให้การสอนของครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือในการใช้ชุดการสอน

สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ การมอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์กว้างขวางยิ่งขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 185) ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่าหมายถึง ระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาอีกอย่างหนึ่ง สื่อการเรียนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อประสม ที่เรานำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

วสันต์ อดิศักดิ์ (2535: 49) กล่าวว่าชุดการสอนหมายถึงการนำสื่อการสอนโดยเฉพาะสื่อประสมเข้ามาจัดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละหน่วยการเรียน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง การนำเอาระบบสื่อประสม (Multi-media) ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอน ประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ เช่น รูปภาพ สไลด์ เทป ฯลฯ

1.2 ความหมายและความสำคัญของชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมในการผลิตและการใช้สื่อการสอนที่มีบทบาทต่อการเรียนการสอนทุกระดับชุดการสอนจะเป็นแนวทางใหม่ที่จะช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะชุดการสอนเป็นระบบของการวางแผนการสอน ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชานั้น ๆ จึงทำให้เกิดประโยชน์และคุณค่าในการเรียนการสอนอย่างมาก มีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของชุดการสอนไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 121) กล่าวว่า ชุดการสอนมีความสำคัญทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง
2. ช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนในสิ่งที่กำลังศึกษาเพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถหยิบใช้ได้ทันทีโดยเฉพาะผู้ที่ไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอนล่วงหน้า

5. ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุติการสอนทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพจิตใจอย่างไรก็ตาม

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุติการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู แม้ครูพูดหรือสอนไม่เก่ง ผู้เรียนก็สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุติการสอนที่ผ่านการตรวจสอบประสิทธิภาพมาเรียบร้อยแล้ว

7. ในกรณีของครู หรือขาดครูเฉพาะวิชา ครูคนอื่นก็สามารถสอนได้โดยใช้ชุติการสอน มิใช่ไปนั่งคุยเฉย ๆ เพราะเนื้อหาวิชาอยู่ในชุติการสอนเรียบร้อยแล้วและครูผู้สอนแทบไม่ต้องเตรียมอะไรมากนักนอกจากนี้

ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง (2531: 17-18) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุติการสอนไว้ว่า

1. ชุติการสอนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้อย่างกระจ่างยิ่งขึ้น
2. ชุติการสอนช่วยลดภาระของผู้สอนเพราะมีการจัดเตรียมตามลำดับขั้นเรียบร้อยแล้ว
3. ชุติการสอนช่วยในการสอนที่ผู้เรียนมีความสามารถหรือความสนใจแตกต่างกัน
4. ชุติการสอนช่วยรักษามาตรฐานในการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนจากชุติการสอนจะได้รับความรู้ในมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งผิดกับการเรียนรู้ที่ครูต่างคนต่างสอน
5. มีการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ
6. สร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้เรียน

1.3 ประเภทของชุติการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 114) ได้แบ่งประเภทของชุติการสอนตามลักษณะการใช้ไว้ดังนี้

1. ชุติการสอนสำหรับประกอบการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ชุติการสอนสำหรับครูใช้ คือ เป็นชุติการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้ลดน้อยลงและเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนมากยิ่งขึ้น ชุติการสอนนี้จะมีเนื้อหาวิชาเพียงหน่วยเดียว และใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

2. ชุติการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่มชุติการสอนแบบนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบ กิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนในรูปแบบของศูนย์การเรียน ชุติการสอนเป็นแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วยชุติการสอนย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์ที่มีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น การเรียนอาจจัดในรูปแบบของรายบุคคล หรือผู้เรียนทั้งในศูนย์ใช้ร่วมกันก็ได้ ผู้เรียนจากชุติการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม อาจต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้ว

ผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เอง ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนรู้หากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ เมื่อจบการเรียนรู้แต่ละหน่วยแล้ว ผู้เรียนอาจจะสนใจในการเรียนเสริมเพื่อเจาะลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ได้อีก จากศูนย์สำรองที่ครูจัดเตรียมไว้เพื่อเป็นการไม่เสียเวลาที่จะต้องรอคอยบุคคลอื่น

3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับเมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันระหว่างผู้เรียน และผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือ ผู้ชี้แนะแนวทางการเรียน ชุดการสอนนี้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปได้จนสุดขีดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น อันเป็นการถูกต้องและยุติธรรมในการจัดการเรียนการสอน ในปัจจุบันนี้ชุดการสอนแบบนี้บางครั้งเราเรียกบทเรียนโมดูล (Instructional Module)

1.4 ส่วนประกอบของชุดการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2522: 153) ได้กล่าวว่า ส่วนประกอบที่สำคัญของชุดการสอนมีดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือครูและแผนการสอนสำหรับครูและนักเรียน ตามลักษณะของชุดการสอน ภายในคู่มือครูจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียดครุ และนักเรียน จะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงจึงจะสามารถใช้ชุดการสอนนั้นอย่างได้ผล คู่มือครูอาจทำเป็นเล่ม หรือแผ่นประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครู บทบาทของครู การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง แผนการสอน และแบบฝึกปฏิบัติ

2. บัตรคำสั่ง (คำแนะนำ) เพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างที่มีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและชุดการสอนแบบรายบุคคล บัตรคำสั่งจะประกอบไปด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษาคำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม และการสรุปบทเรียน ซึ่งอาจสรุปบทเรียนโดยใช้คำอธิบายหรือตอบคำถาม บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจึงปฏิบัติตามเป็นขั้น ๆ

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์ จะบรรจุอยู่ในรูปของสื่อการสอนต่าง ๆ อาจประกอบด้วยบทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ เทปบันทึกเสียง แผ่นภาพโปรงใส หุ่นจำลอง รูปภาพเป็นต้น ผู้เรียนจะต้องศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามคำสั่งที่กำหนดไว้ให้

4. แบบประเมินผล (ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน) อาจอยู่ในรูปของแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง จับคู่เลือกคำตอบที่ถูกหรือให้ผลจากการทดลองหรือทำกิจกรรม ดังนั้นส่วนประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ได้แก่ คู่มือครู บัตรคำสั่ง เนื้อหา แบบประเมินผล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 การสร้างชุดการสอน

สมเชาว์ เนตรประเสริฐ (2521: 89-91) กล่าวถึงหลักเกณฑ์การสร้างชุดการสอนไว้ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสบการณ์
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดมโนทัศน์ และหลักการ มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุปแนวความคิด สารและหลักเกณฑ์ที่สำคัญเอาไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องเป็นจุดประสงค์ทั่วไปและเชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอนซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่นักเรียนปฏิบัติ
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอนให้สอดคล้องกับ หัวเรื่อง และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม โดยแยกไว้เป็นหมวดหมู่ตามลำดับหัวเรื่อง
9. ทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต (2528: 293-294) กล่าวว่าในการสร้างชุดการสอนควรจะดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์และกำหนดความต้องการ
2. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์
3. ออกแบบองค์ประกอบของระบบ
4. วิเคราะห์แหล่งทรัพยากรที่ต้องการ ทั้งทรัพยากรที่มีอยู่และข้อจำกัด
5. เลือก และหรือผลิตวัสดุเพื่อการสอน
6. ออกแบบประเมินผลการเรียนของผู้เรียน
7. ทดลองและปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 123) ได้กล่าวถึงการผลิตชุดการสอนโดยยึดตามรูปแบบชุดการสอนแผนจุฬาฯ (Chula Plan) โดยแบ่งเป็น 10 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาตามที่เห็นสมควร
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งครั้ง
3. กำหนดหัวข้อเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ในการสอนแต่ละหน่วย ควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้างแล้วกำหนดออกมาเป็นหัวข้อเรื่อง
4. กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการ จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวข้อเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาร และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปก่อนและเปลี่ยนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและกำหนดเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็แนวทางเลือกรูปแบบและการผลิตสื่อการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบอิงเกณฑ์
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวข้อเรื่องแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นเป็นหมวดหมู่ ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ เรียกว่า ชุดการสอน
9. หาประสิทธิภาพชุดการสอนเพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
10. การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอนและตามระดับการศึกษา

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจาก กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา กำหนดหน่วยการสอน กำหนดหัวข้อเรื่อง กำหนดความคิดรวบยอด และหลักการกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดแบบประเมินผล เลือกและผลิตสื่อการสอน หาประสิทธิภาพชุดการสอน และนำชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไปใช้

1.6 หลักการและแนวคิดที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 128) ได้เสนอหลักการและแนวคิดที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอนโดยสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษา ที่เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาพยายามจัดการศึกษาให้สนองต่อสภาพความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะบุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน ฉะนั้น ในการสร้างชุดการสอนครูควรคำนึงถึงจุดนี้ให้มาก เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2. แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนจากครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมและลงมือปฏิบัติ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงาน เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองและสังคม

3. แนวคิดที่จะจัดระบบการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประสมจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนแนวคิดจากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอน มาเป็นช่วยนักเรียนเรียน

4. แนวคิดในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม โดยนำสื่อการสอนและทฤษฎีกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการประกอบกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน

5. แนวคิดที่จะยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาจัดสถานการณ์การเรียนรู้เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเองได้ทราบว่าการตัดสินใจหรือการกระทำของตนเองถูกหรือผิดได้ทันที และมีการเสริมแรงโดยให้มีประสบการณ์แห่งความสำเร็จและการล้มเหลว และได้เรียนรู้ไปทีละน้อยตามลำดับขั้น

1.7 ประโยชน์ของชุดการสอน

มนตรี เข้มกสิการและคนอื่น ๆ (2528: 1) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน

2. ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองและเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจ หรือความต้องการของตนเอง

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน

5. ทำให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากบุคลิกของครู ชุดการสอนสามารถเรียนได้ตลอดเวลาไม่ว่าผู้สอนจะมีสภาพหรือความคับข้องอารมณ์มากน้อยเพียงไร

6. เนื่องจากชุดการสอนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ แม้ครูจะพูดไม่เก่งก็สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. ช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความสามารถ

8. ช่วยลดภาระ สร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดการสอนจัดไว้เป็นหมวดหมู่สามารถนำไปใช้ได้ทันที

9. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย

10. ช่วยส่งเสริมสร้างการเรียนรู้แบบต่อเนื่องหรือการศึกษานอกระบบเพราะชุดการสอนสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

11. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะชุดการสอนสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ทุกสถานที่และทุกเวลา

12. เป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนจากที่กล่าวมาข้างต้น

สรุปได้ว่าชุดการสอนเป็นสื่อการสอนที่มีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน เนื่องจากช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง มีความน่าสนใจ สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตนเอง ช่วยลดภาระของครู และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

1) งานวิจัยในประเทศ

พวงทอง อ่อนจรัส (2528: 96) ได้สร้างชุดการสอนด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบเพื่อพัฒนาความพร้อม และความสามารถในการเขียนพญูชนะ ไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนพญูชนะ ไทยและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอน กับนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จะมีความสามารถในการเขียนและการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากคู่มือการสอนของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างชุดการสอนผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการรับรู้ทางสายตา การประสานงานของกล้ามเนื้อ รวมทั้งเส้นพื้นฐานที่ประกอบกันเป็นตัวพญูชนะ และการเขียนพญูชนะจากตัวที่มีรูปร่างคล้ายกันจากง่ายไปหายากทีละตัว เพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนจนประสบความสำเร็จและชุดการสอนนี้มีความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.01 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพดีที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น

อรทัย สุนทรกิจวิทยา (2542: 86) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์มากกว่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้ จากการประเมินชุดการสอนย่อยแต่ละกิจกรรม โดยการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบในการเขียนคำ การเขียน

ประโยชน์ การเขียนข้อความและการเขียนเรื่องที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละชุดการสอน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.001 แสดงว่าชุดการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะเป็นไปตามเกณฑ์ที่ว่า ประสิทธิภาพของชุด การสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน พิจารณาได้จากหลังการทดลองนักเรียนจะได้ คะแนนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดุจกาญจน์ ชัยวิศิษฎ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าดัชนี ประสิทธิภาพ .50 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนคือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 13 คน และนักเรียนจากโรงเรียนเทศบาลสวนสนุก จังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2545 จำนวน 48 คน โดย ให้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขอนแก่นวิทยายนทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบต่อเนื่อง จำนวน 3 คน และหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กจำนวน 10 คน ส่วนนักเรียนจากโรงเรียนเทศบาล สวนสนุก 48 คน ทดสอบแบบภาคสนาม ผลการศึกษาพบว่า การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องคำราชาศัพท์มีประสิทธิภาพ 90.24 / 81.90 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .67 แสดงว่าชุดการสอนที่ สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2) งานวิจัยต่างประเทศ

แมคโคลแมน (Maccoleman.1975 : 109-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ ชุดการสอนกิจกรรมกลุ่มในการสอนวิชาสังคมศึกษากับนักเรียนระดับ 9 จำนวน 24 ห้องเรียน โดย จัดการสอนออกเป็นห้องละ 3 กลุ่มรวม 72 กลุ่ม มีการแบ่งกลุ่มตามระดับสติปัญญา อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้ชุดการสอนร่วมกับการอภิปรายกลุ่มเล็ก ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนเพียงอย่างเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนเพียงอย่างเดียวมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฟราเซียร์ (Frazier.1975 : 2589 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอน โดยใช้ชุด การสอนการอบรมครูในโปรแกรมการอบรมครูประถมศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ครูได้นำความรู้จากการอบรมไปใช้สร้างชุดการสอนสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยทำการทดลองกับ ครูจำนวน 66 คน โดยแบ่งกลุ่มควบคุมจำนวน 26 คน กลุ่มทดลอง 40 คน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 กล่าวคือ ครูที่ได้รับการ อบรมดังกล่าวสามารถนำความรู้ที่ได้ไปสร้างชุดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อลสัน (Olson, 1975 : 4992 A) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดการสอนในการศึกษาแผนใหม่ ที่ใช้เป็นโครงการเริ่มทดลอง สำหรับโรงเรียนในเขตคานาว่า ในรัฐเวอร์จิเนีย ตะวันตก สหรัฐอเมริกา พบว่า การศึกษาที่ใช้ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้และมีผลการเรียน ที่ดีขึ้นกว่าการสอนโดยไม่ใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิลสัน (Wilson, 1989 : 416) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลของการใช้ชุดการสอนที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหา โจทย์คณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสมอง โดยการสร้างชุดการสอน โจทย์คณิตศาสตร์ขึ้นมา แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสมอง ผลการศึกษาพบว่า หลังการใช้ชุดการสอนทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์มากขึ้นกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนพอสรุปได้ว่า ชุดการสอนมีประโยชน์มากในการช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นกว่าการสอนแบบไม่ใช้ชุดการสอน การใช้ชุดการสอนนอกจากจะช่วยทำให้ครูผู้สอนมีความสะดวกในการสอนแล้ว ชุดการสอนยังเป็นแบบอย่างที่เป็นมาตรฐาน สามารถสร้างความมั่นใจให้กับครูผู้สอนได้ และยังสามารถช่วยลดภาระของครูในการเตรียมการสอน และลดภาวะการขาดแคลนครูได้อีกด้วย ส่วนตัวผู้เรียนเองก็ชอบการเรียนด้วยชุดการสอน เพราะสนุก อุปกรณ์ที่แปลก ๆ ช่วยดึงดูดความสนใจและผู้เรียนสามารถพิจารณาผลการเรียนด้วยตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและสนใจที่จะศึกษาเพิ่มเติมเป็นการขยายความรู้ออกไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม

2.1 เอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรม

ความหมายของวัฒนธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับปี พ.ศ. 2542 (2546: 1058) ได้ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมหมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ

ไทเลอร์ (Tyler. Edward. 1871: 1) นักมานุษยวิทยาผู้มีชื่อเสียงกล่าวเอาไว้ สรุปได้ว่า วัฒนธรรมนั้นรวมถึงความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลธรรม กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีความสามารถด้านต่างๆ และนิสัย ของผู้ที่อยู่ในสังคมนั้น อันเป็นลักษณะเฉพาะของสังคมใดสังคมหนึ่ง เป็นลักษณะในการดำรงชีวิตประจำวัน

เสฐียรโกเศศ (2516: 88 - 96.) อธิบายเกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยอ้างอิงจากบทนิยามของคำว่า Culture ในหนังสือภาษาอังกฤษหลายเล่ม สรุปได้ว่า วัฒนธรรม คือ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความประพฤติ และกิริยาอาการ หรือการกระทำใดๆ ของมนุษย์ในส่วนรวม ที่เป็นรูปแบบเดียวกัน และแสดงออกมาเป็นภาษา , ศิลปะ , ความเชื่อถือ , ระเบียบประเพณี เป็นต้น วัฒนธรรมเป็นมรดกแห่งสังคมส่วนรวม คนในสังคมได้เรียนรู้สืบทอดเป็นประเพณีและรักษาไว้ให้เจริญงอกงามในวิถีแห่งชีวิตของ

ส่วนรวม โดยวัฒนธรรมนี้แบ่งอย่างกว้างๆ ออกเป็น 2 ประเภท ซึ่งวัฒนธรรมทั้งสองประเภทนี้มีความสัมพันธ์กัน มีอยู่ด้วยกันเสมอ คือ วัฒนธรรมทางวัตถุ ได้แก่ ปัจจัย 4 และสิ่งอื่นๆ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ อาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องป้องกันตัว และอีกประเภทหนึ่งคือวัฒนธรรมทางจิตใจ ได้แก่ การศึกษาวิชาความรู้อันบำรุงความคิดทางปัญญา ศาสนา จรรยา ศิลป วรรณคดี กฎหมาย และระเบียบประเพณี เช่น เมื่อพบสิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็บูชา เมื่อพบผู้ใหญ่ก็อ่อนน้อม เมื่อพบผู้ทรงธรรมก็นับถือ และแสดงลักษณะที่ว่าเป็นให้เห็นได้...วัฒนธรรมของชาติมีพื้นฐานที่สำคัญมาจากครอบครัว แล้วจึงขยายวงออกไปเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนี้วัฒนธรรมยังแบ่งประเภท โดยใช้เกณฑ์อื่นๆ ได้ (เสฐียรโกเศศ. 2516: 98 – 103.)

สุพัตรา สุภาพ (2536: 107) กล่าวว่า วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งอันเป็นแบบแผนในความคิดและการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีในการปฏิบัติ การจัดระเบียบ ตลอดจนระบบความเชื่อ ความนิยม ความรู้และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อควบคุมและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ

วรุช สุวรรณฤทธิ์ (2549: 47) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมหมายถึงทุกอย่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมา นับตั้งแต่ภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี ศาสนา กฎหมาย ศิลปะ จริยธรรม ตลอดจนจนถึงวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ เนื่องจากว่าการที่จะอยู่ในโลกนี้ มนุษย์ต้องรู้จักเอาประโยชน์จากธรรมชาติ รู้จักควบคุมความประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมเดียวกัน

พวงผกา คุโรวาท (2549: 41) ได้กล่าวถึงความหมายของวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรม หมายถึงสิ่งที่ทำให้จิตใจ กาย วาจา ของคนเจริญงอกงาม มีจิตใจสูงขึ้นดีขึ้น หรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตแห่งชุมชนใด ชุมชนหนึ่ง กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือประเทศใดประเทศหนึ่งให้มีระเบียบแบบแผนที่ดีงามจนกลายเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี

พวงผกา ประเสริฐศิลป์ (2541: 5 - 6) กล่าวว่า วัฒนธรรมแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ ดังนี้

1. คติธรรม (Moral culture) เป็นวัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักการดำเนินชีวิตในสังคมและส่วนใหญ่เป็นเรื่องของจิตใจ โดยเน้นทางด้านคุณธรรม-ศีลธรรม เพราะถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นของชีวิตมนุษย์เราทุกคน หากขาดวัฒนธรรมทางด้านคติธรรมแล้ว จะเป็นมนุษย์ที่ไม่สมบูรณ์ อยู่ในสังคมลำบาก เข้ากับคนอื่นได้ยาก เพราะต้องมีความขยันหมั่นเพียร ความประหยัด ความเสียสละ ความรักใคร่สามัคคีในกลุ่ม มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเอง ครอบครัว และส่วนรวม ตรงต่อเวลา รู้จักใช้สติปัญญาในทางที่ถูกต้องที่ควร เหมาะสมกับกาลเทศะ

2. เนติธรรม (Legal culture) เป็นวัฒนธรรมเกี่ยวกับกฎหมาย กฎเกณฑ์ของสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่สังคมส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีความสำคัญเท่าเทียมกันกับกฎหมาย

3. วัฒนธรรม (Material culture) เป็นวัฒนธรรมเกี่ยวกับวัตถุเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ

ในการดำรงชีวิต เช่น เกี่ยวกับการกินคืออยู่ที่ มีเครื่องนุ่งห่ม บ้านเรือน ยารักษาโรค โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศิลปวัตถุ สิ่งของที่เป็นสาธารณสมบัติ เพื่อการประกอบอาชีพ เพิ่มรายได้ หรือยกฐานะความเป็นอยู่ของตนให้สูงขึ้น

4. วัฒนธรรม (Social culture) เป็นวัฒนธรรมทางสังคม ซึ่งรวมถึงคุณธรรมต่างๆ ระเบียบ มารยาท ที่พึงปฏิบัติในสังคม ทุกชนิด ทุกรูปแบบ เช่น มารยาทในการรับแขก มารยาทในการรับประทานอาหาร การไปงานมงคลทุกชนิด การไปงานศพ การเดินทางด้วยยานพาหนะที่แตกต่างกัน การโต้ตอบจดหมาย การเป็นผู้รู้จักกาลเทศะ และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2.2 ความสำคัญของการเรียนการสอนวัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศ

บรู๊คส์, แคสเดียน และฟีน็อคเคียวโรและโบโนโม (เบญจพร สมศักดิ์โยธิน. 2537: 22; อ้างอิงจาก Brooks. 1964: 90-95; Chastian.1971: 389-392; Finocchiro; & Bonomo. 1973: 60-63) สรุปไว้ว่าหัวข้อวัฒนธรรมซึ่งควรนำมาสอน สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ การทักทาย สนทนา และการอำลา อาชีพ การศึกษา กิจกรรม อาหารและเครื่องดื่ม ครอบครัว (สมาชิกและสภาพที่อยู่อาศัย) การรักษาพยาบาล สุขภาพอนามัย วันหยุดและเทศกาล การเดินทาง ศาสนา เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มิตรภาพ ดนตรี และกีฬา

สมชัย ใจดี (2542: 8) ได้กล่าวถึงวัฒนธรรมว่า วัฒนธรรมหมายถึงการดำเนินชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่แสดงออกถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียว ความก้าวหน้าและศีลธรรมของประชาชน

ลาฟาแยตต์ และ ชูลซ์ (อารีย์ แวชาญ. 2529: 27-28; อ้างอิงจาก Lafayette; & Schulz. 1975: 104-118) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ คือ 1) เพื่อความรู้ คือ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ข้อมูลหรือแบบแผนทางวัฒนธรรม ซึ่งจะสามารถนึกถึง (Recall) รู้จัก และสามารถบอกข้อมูลทางวัฒนธรรมที่เรียนมาได้ 2) เพื่อความเข้าใจ คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอธิบายข้อมูลและแบบแผนทางวัฒนธรรมได้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะต้องซาบซึ้งถึงวัฒนธรรมนั้นๆ โดยต้องรู้ความหมาย ที่มา และความสัมพันธ์กับเนื้อหาทางวัฒนธรรมในระดับที่มากขึ้นไปอีก คือต้องรู้อย่างมีเหตุผลมากกว่าการรู้ความหมายตามธรรมดา 3) เพื่อการแสดงผลพฤติกรรม คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลและแบบแผนทางวัฒนธรรม ในการแสดงออกในสถานการณ์จริงทางวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความหมาย

แอลเลน และ วาเลท (ศรีวิไล พลมณี. 2545: 206; อ้างอิงจาก Allen; & Valette. 1977) กล่าวว่า ในการสอนวัฒนธรรมควรมีจุดประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อสร้างความตระหนักในด้านวัฒนธรรมเจ้าของภาษาแก่ผู้เรียน
- 2) เพื่อเร่งความสนใจของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ

3) เพื่อพัฒนาความสามารถในตัวผู้เรียนให้ปฏิบัติตนได้ในสังคมวัฒนธรรมเจ้าของภาษา

4) เพื่อสร้างความเข้าใจในค่านิยม และทัศนคติของวัฒนธรรมเจ้าของภาษาให้แก่ผู้เรียน

ฟรอมกินและร็อดแมน (Fromkin; & Rodman. 1978: 272) ได้ศึกษาภาษาไทยแล้วกล่าวว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความประณีตภาษาหนึ่ง เพราะว่ามีการใช้คำความหมายเดียวกันในลักษณะต่างๆ กัน เช่น ใช้คำว่า “กิน” กับเพื่อนสนิทและคนใกล้ชิด ใช้คำว่า “ทาน” กับคนแปลกหน้าหรือแขกที่มาเยือนในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ และใช้คำว่า “รับประทาน” กับบุคคลที่เราให้ความเคารพนับถือ ในโอกาสที่เป็นพิธีรีตอง จากคำกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าหากผู้เรียนชาวต่างชาติไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทยแล้ว ก็อาจเกิดความผิดพลาดในการใช้ภาษาได้

สอคคล้องกับแนวทางของบรู๊ค (Brooks. 1964: 88-89) ซึ่งสรุปได้ว่า ครูผู้สอนภาษาต้องให้ความสนใจในการศึกษาด้านวัฒนธรรม ไม่ใช่เพราะว่าต้องสอนวัฒนธรรมด้วยความจำเป็น แต่เพราะว่าต้องสอนวัฒนธรรมจริงๆ ถ้าเราสอนภาษาโดยไม่ได้สอนวัฒนธรรมด้วย ก็จะเป็นเพียงการสอนสัญลักษณ์ที่ไม่มีความหมาย หรือเป็นสัญลักษณ์ที่นักเรียนยังไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดอยู่ นักเรียนจะสามารถประมวล โนภาพหรือเรื่องราวต่างๆ เข้าด้วยกันได้ หากเราสอนเน้นหรืออธิบายให้เขาเข้าใจภูมิหลังทางวัฒนธรรมด้วย

ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (2522: 49) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ความหมายของคำแต่ละคำในภาษาต่างประเทศจะถูกต้องหากผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้นๆ เพราะวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนดแนวทางการแสดงออกด้านภาษาของคน ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะต้องทำความเข้าใจ และผู้สอนควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมให้ผู้เรียนอยู่เสมอ เพราะมีประโยชน์หรือข้อความบางข้อความที่เมื่อใช้กับกลุ่มคนในวัฒนธรรมหนึ่งก็จะตีความไปได้ในแนวหนึ่ง แต่ถ้าไปใช้กับกลุ่มคนในวัฒนธรรมอื่นที่แตกต่างออกไป การตีความก็จะแตกต่างกันไปด้วย ฉะนั้นการศึกษาวรรณกรรมของเจ้าของภาษาที่เราเรียนนั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจะละเลยไม่ได้ และยังคงกล่าวไว้ด้วยว่า “เนื่องจากภาษาเป็นสื่อสำหรับบันทึกประสบการณ์และวัฒนธรรมของคนในชุมชนเจ้าของภาษา ดังนั้นในการสอนภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องเน้นการเรียนรู้วัฒนธรรมของภาษานั้นๆ ควบคู่กันไป”

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2525: 19) กล่าวไว้ว่า ในการเรียนภาษาจะต้องรวมทั้งการเรียนวัฒนธรรม การแสดงท่าทาง (Gesture) และสำนวนภาษาพูดต่างๆ ที่เพิ่มพูนความหมายแก่คำและประโยค ลักษณะเสียงสูงต่ำภายในประโยค การแสดงอารมณ์ โกรธ ความไม่พอใจของผู้พูดในภาษาหนึ่ง อาจกลายเป็นการแสดงความตื่นเต้นดีใจในภาษาอื่นก็ได้

2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยหลายชิ้นได้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องนำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมด้วย เช่น

แกตบัตตัน และ ทักเกอร์ (อารีย์ แวงชาญ, 2529: 32; อ้างอิงจาก Gatboton; & Tucker, 1971: 137 - 142) ได้ทำการศึกษาเด็กนักเรียนฟิลิปปินส์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อความเข้าใจหรือความซาบซึ้งในวรรณคดีอังกฤษและอเมริกันของนักเรียนต่างชาติที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา

ปรียา อนุรัตน์ (2515: 45) ทำการวิจัย พบว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน ทั้งที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมแทรกอยู่มากและแทรกอยู่ไม่มาก คำถามที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบผิดเนื่องจาก 1) ไม่เคยเรียนหัวข้อวัฒนธรรมนั้นๆ 2) เคยเรียนแล้วแต่ลืม 3) ใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของตนเอง ไม่ได้ใช้ความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นในการตอบคำถาม

จอห์นสัน (Johnson, P.1981: 169) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Effects on Reading Comprehension of Language Complexity and Cultural Background of the Text และพบว่า ความสลับซับซ้อนด้านวัฒนธรรมของเรื่องมีผลต่อการอ่าน มากกว่าความสลับซับซ้อนด้านไวยากรณ์และความหมาย

สมจิตร วรรณวิไล (2527: 46-49) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการสอนเสริมและไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนเสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับนักเรียนที่เรียนจากการสอนไม่เสริมวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ (2527: 18) ทำการวิเคราะห์เนื้อหาด้านวัฒนธรรมในหนังสือเรียนและคู่มือครูภาษาอังกฤษรายวิชา อ 411 ภาษาอังกฤษ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วอธิบายถึงความจำเป็นในการเรียนรู้วัฒนธรรมสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษที่จะเป็นไปอย่างถูกต้อง ต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษาโดยแท้จริง เพราะว่าวัฒนธรรมจะเป็นภูมิหลังที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

อารีย์ แวงชาญ (2529: 87-88) ทำการศึกษาเปรียบเทียบการสอนสำนวนภาษา-อังกฤษ โดยสอดแทรกวัฒนธรรม โดยให้เดาความหมายของสำนวนจากบริบท และ โดยสอนตามคู่มือครูสรุปผลการศึกษาค้นคว้า มีใจความสำคัญ ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรม มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าการสอนโดยเดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่วิธีการสอนที่ให้เดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. นักเรียนที่ทำการทดลองทั้งสามวิธีนี้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่างกัน(เปรียบเทียบโดยใช้ Ancova ซึ่งมีคะแนนจากแบบทดสอบมาตรฐานวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนปลายของกรมสามัญศึกษาเป็นตัวแปรร่วม (Covariate))

3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรมมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนโดยเดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่วิธีการสอนที่ให้เดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครูมีความคงทนในการเรียนไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรมมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพัฒนาสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนและหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่วิธีการสอนที่ให้เดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครูมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง

5. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนที่สอดคล้องวัฒนธรรมมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนและหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่วิธีการสอนที่ให้เดาความหมายจากบริบทกับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมานั้น สรุปได้ว่า วัฒนธรรมเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ได้สร้างขึ้นมาเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การดำรงชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่งให้มีระบบแบบแผนที่ดีงามและชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการชาวต่างประเทศและชาวไทยล้วนมีความเห็นตรงกันในเรื่องนี้ และอาจกล่าวได้ว่า หากขาดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในภาษาต่างประเทศ ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการ เนื้อหา ถ้อยคำ สำนวน ต่างๆ ที่ปรากฏออกมาในการสนทนา และการอ่าน อันอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าภาษาต่างประเทศนั้นเป็นเรื่องยาก น่าเบื่อ ไม่ซาบซึ้งกินใจ แล้วทอดทิ้งหรืออาจจะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อเจ้าของภาษาได้

3. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

3.1 เอกสารเกี่ยวกับการละเล่นเด็กไทย

ความหมายของการละเล่น

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 116) กล่าวว่า การละเล่น หมายถึง การแสดงต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง

ผออบ โปษะกฤษณะ (อ้างถึงใน สาโรจน์ มีวงษ์สม. 2541: 11) ได้ให้ความหมาย ของคำว่าการละเล่นของเด็กไทยไว้ว่า เป็นการละเล่นต่าง ๆ ของเด็กที่นิยมเล่นกันในชีวิตประจำวัน โดยสืบทอดมาจากคนรุ่นก่อน ซึ่งบางประเภทมีบทหรือและบทประกอบ ส่วนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มักมีการกำหนดขึ้นเอง ตามข้อตกลงของกลุ่มผู้เล่นในแต่ละท้องถิ่น บางครั้งก็เล่นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง แต่บางครั้งก็เล่นเพื่อการแข่งขัน

วารสาร รักรัก (2529: 91) ที่ได้ให้ความหมายของการละเล่นว่า หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ของเด็กเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ การค้นคว้า สำรวจและทดลองสิ่งต่างๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับตนเอง และช่วยในการพัฒนาการเจริญเติบโตทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้เป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ฉวีวรรณ กิณาวังศ์ (2533: 112) กล่าวว่าการเล่น หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็ก

สมจินตนา คุปตสุนทร (2547: 19) กล่าวว่า การเล่น หมายถึง กิจกรรมที่เด็กเล่นตามความสนใจของตัวเองเพื่อพัฒนาความพร้อมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การเล่นจะเป็นการเรียนรู้ของเด็กได้ต้องผ่านการลงมือกระทำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นองค์ความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประยุกต์กับสถานการณ์อื่นที่ใกล้เคียงเหมาะสมตามวัยและวุฒิภาวะ

สมบัติ กาญจนกิจ (2535: 27) ได้สรุปความหมายของการละเล่นไว้ดังนี้

1. การละเล่น คือ พฤติกรรมของคน หรือสัตว์ที่ได้มีการฝึกหรือสอน
2. การละเล่น คือ ความพึงพอใจ หรือการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์โดยการแข่งขัน บุกเบิกเอาชนะธรรมชาติ การระบายอารมณ์ หรือการลอกเลียนแบบพฤติกรรม
3. การละเล่น คือ ปรากฏการณ์ที่ไม่มีจุดหมายไม่มีรูปแบบและสาเหตุ และมีมีการจัดตั้งกติกาที่สลับซับซ้อน เช่น เกมกีฬาหรือกิจกรรมกลางแจ้ง ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมทางจิตใจ เช่น อารมณ์ขัน กิจกรรมที่ต้องการสิ่งเร้าสูง
4. การละเล่น คือ กิจกรรมของเด็ก และสามารถเกิดขึ้นกับกลุ่มผู้ใหญ่ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของงาน

5. การเล่น คือ รากฐานจากสัญชาตญาณ รวมถึงพฤติกรรมการเล่นกิจกรรมการศึกษาเรียนรู้

6. การเล่น คือ กิจกรรมอิสระที่พอใจและไม่จริงจังมากนัก รวมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบ เสี่ยงต่ออันตราย เสียค่าใช้จ่ายสูง และตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม

7. การเล่น คือ รูปแบบต่างๆ ของวัฒนธรรมในแต่ละสังคม รวมทั้งการแข่งขันการพนัน และการเล่นกีฬา

8. การเล่น คือ หน้าที่ทางสังคมที่แสดงออกในรูปกฎหมาย ศาสนา สงคราม ศิลปะ และธุรกิจทางเดียวกัน สังคมต่างๆยึดถือการเล่น ช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล สร้างความสามัคคี การแสดงออกที่ดี ทำหน้าที่ทางการบำบัดรักษา และเพื่อการศึกษา ตลอดจนความก้าวร้าวของตน

จากการศึกษาความหมายของคำว่าการเล่น จะเห็นได้ว่าการเล่นของเด็กไทยบางชนิดมีลักษณะที่เล่น เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและไม่เน้นเพื่อการแข่งขัน เช่น มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร โพงพาง ส่วนบางชนิดเป็นการแข่งขันที่มีกฎกติกา เช่น สะบ้าตอย เขตปราบกันเมือง นอกจากนี้ยังมีการเล่นของไทยอื่น ๆ ที่มีการเล่นเพื่อความสนุกสนานและการเล่นที่มีกฎ กติกา จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การเล่น หมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เกิดด้วยความสมัครใจและเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินกับเด็ก บ้างก็เป็นกิจกรรมที่มีกฎกติกาที่กำหนดขึ้นเอง บ้างก็เป็นการร้องรำทำเพลง หากต้องใช้อุปกรณ์ก็เป็นอุปกรณ์ที่สามารถหาได้ในท้องถิ่นนั้น ๆ

3.2 ความสำคัญของการเล่น

การเล่นจะมีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางสติปัญญา เด็กสามารถแยกแยะสิ่งต่าง ๆ จากสิ่งเร้าได้และขณะที่เด็กตอบสนองสิ่งเร้า เด็กจะสามารถรับรู้สิ่งต่าง ๆ เข้ามาในสมองได้ และมีผู้กล่าวถึงลักษณะความสำคัญของการเล่นไว้หลายทัศนะกล่าวคือ

เปียเจต์ (Piaget) ได้แบ่งการเล่นไว้ 3 ประการ คือ

1. การเล่นคือการระบายอารมณ์
2. การเล่นช่วยให้เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม
3. การเล่นเป็นการเรียนรู้ทางสังคม (เยาวยา เดชะคุปต์. 2528: 12; อ้างอิงจาก Piaget. n.d.)

เกสลดา มานะจตุติ (2529: 2 – 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่นของเด็กว่า ช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยผ่านกระบวนการค้นคว้า สำรวจ ทดลอง ใช้กล้ามเนื้อประสาทสัมผัสทั้งห้า ตา มือ หู จมูก ปาก ให้ประสานกันจนก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งไม่มีวิธีการอื่นใดจะสอนได้ดีเท่า

2. ช่วยให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมเชาว์ปัญญา จากการเล่นของเด็กจะเกิดความคิดริเริ่มแปลก ๆ ใหม่ ๆ รู้จักใช้สติปัญญาประยุกต์ ปรับปรุง เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางการเล่นที่ไม่ซ้ำซากอยู่เช่นเดิม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่เคยพบเห็นแต่อย่างเดียว

3. ช่วยให้เด็กเกิดทักษะทางสังคมอันเป็นพื้นฐานที่จะช่วยปลูกฝังให้เด็กมีความเป็นผู้นำ ผู้ตาม รู้จักการสับเปลี่ยน รอคอย รอบคอบ วางแผน เสียสละ ให้อภัยและปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มีน้ำใจต่อกันและกัน

4. ช่วยให้เด็กได้ระบายอารมณ์ ลดความตึงเครียดหรือสับสนทางอารมณ์ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสภาพขัดแย้งของสิ่งแวดล้อม ในระหว่างที่เด็กเล่น อารมณ์ขุ่นมัว ความคับข้องใจ อารมณ์โกรธ ความเสียใจ ผิดหวัง จะได้รับการระบายออก เป็นการช่วยปรับอารมณ์ของเด็กให้กลับสู่ภาวะปกติได้

5. ช่วยส่งเสริมสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์ขึ้น จากกิจกรรมการเล่น เด็กจะได้เคลื่อนไหว แขน ขา และอวัยวะทุกส่วนในร่างกาย ทำให้สามารถทำงานประสานสัมพันธ์กันได้ดีขึ้น มีทักษะความคล่องแคล่วว่องไว มีความแข็งแรงมากยิ่งขึ้น

พัชรี สวนแก้ว (2536: 58) กล่าวว่า การเล่นเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากต่อเด็ก เพราะนอกจากจะเป็นธรรมชาติของเด็กแล้ว การเล่นยังเป็นสิ่งนำไปสู่การเรียนรู้จักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัว สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เด็ก นอกจากนี้การเล่นยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาไปสู่วิถีทาง การดำเนินชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ประสบการณ์ที่เด็กได้จากการเล่นจะนำไปสู่การรับผิดชอบต่อตนเอง ช่วยให้เด็กสามารถปรับตัวเข้ากับสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

กรมวิชาการ (2540: 5) กล่าวว่า การเล่นเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตเด็กทุกคน เด็กจะรู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลิน ได้สังเกต มีโอกาสทำการทดลอง สร้างสรรค์คิดแก้ปัญหาและค้นพบตัวเอง การเล่นช่วยพัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคม เป็นทางที่เด็กจะสร้างประสบการณ์เรียนรู้สิ่งแวดล้อมกับธรรมชาติรอบตัว “การเล่น” เป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก

อุษณีย์ โภธิสุข (2542: 48-49) กล่าวว่า การละเล่นช่วยพัฒนาสมองความคิดสร้างสรรค์ เป็นรากฐานที่ดีทำให้เด็กพร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ถึงพร้อมด้วยความมั่นใจในตนเอง จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การเล่นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นขนบธรรมเนียมประเพณีในแต่ละท้องถิ่น จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการค้นคว้า สำรวจ ทดลอง จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งเป็นวิธีการสอนให้เด็กไทยรู้จักปรับตัวเข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี

3.3 ประวัติความเป็นมาและการสืบทอดวัฒนธรรมการเล่น

สำหรับการเล่นของเด็กในสมัยนั้นมีประวัติความเป็นมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ก่อนประวัติศาสตร์ตั้งแต่มนุษย์รู้จักเอาดินมาปั้นเป็นภาชนะสิ่งของเครื่องใช้ในครั้งแรก แล้วจึงพัฒนามาเป็นลำดับในศิลาจารึก พ่อขุนรามคำแหงกล่าวถึงคนในสมัยนั้นว่า อยู่เย็นเป็นสุขอยากเล่นก็ได้เล่น ดังที่พระยาอนุমানราชชน (2510: 130) ได้กล่าวไว้ในหนังสือหรือพื้นความหลังว่า การเล่นไทยมีมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อมนุษย์เพิ่งรู้จักเอาดินมาปั้นเป็นภาชนะในครั้งแรกแล้วจึงเจริญเป็นลำดับ เด็กที่เห็นผู้ใหญ่ทำก็เลียนแบบมาปั้นเล่นบ้าง เช่น การเล่นแตกโพละ คือ เอาดินมาปั้นเป็นรูปกระทงเล็กๆ แต่ให้ส่วนที่เป็นก้นมีลักษณะบางที่สุดเท่าที่จะบางได้ให้แตกเป็นรูโหว่ การเล่นไทยสมัยก่อนนั้นสามารถศึกษาได้จากวรรณคดีไทยของแต่ละสมัยเพราะวรรณคดีจะสะท้อนให้เห็นสภาพชีวิตของคนยุคนั้นจากหลักฐานในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง (หอสมุดแห่งชาติ. 2504: 336) กล่าวถึงการเล่นพื้นบ้านในสมัยนั้นว่าอยู่เย็นเป็นสุข อยากเล่นก็ได้เล่น ดังที่กล่าวไว้ว่า “ใครจักมักเล่น เล่น ใครจักมักหัว หัว ใครจักมักเลื้อน เลื้อน ...” แต่ไม่มีใครกล่าวว่า สมัยนั้นเล่นอะไรบ้างในคำรับท้าวศรีจุฬาลักษณ์ มีการกล่าวถึงการเล่นของคนในสมัยนั้นว่า “...เดือนยี่ ถึงการพระราชพิธีบุญยักยึกเถลิงพระโคกินเลี้ยงเป็นนักษัตฤกษ์ หมูนางไม้ก็ได้ดูชู้ชั้วว้าวว้างสำเนียงว่าวร้องเสนาะลั่นฟ้าไปทั้งทิวาราตรี...” ในสมัยอยุธยา ได้กล่าวถึงการเล่นไทยไว้ในบทละครครั้งกรุงเก่าเรื่อง นางมโนห์รา ซึ่งสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพทรงสันนิษฐานว่าแต่งก่อนสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ การเล่นที่ปรากฏในละครเรื่องนี้คือ ลิงชักหลักและการเล่นปลาลงอวน (หอสมุดแห่งชาติ. 2508: 41 – 42) ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ บทละครเรื่องอิเหนา ได้กล่าวถึง การละเล่นพื้นบ้านว่ามีอยู่หลายชนิด เช่น การเล่นตะกร้อ การขี่ม้าส่งเมือง (หอสมุดแห่งชาติ. 2510: 416) ดังที่กล่าวมาแล้วในเรื่องอิเหนา

“...บ้างตั้งวงตะตะกร้อเล่น	เพลายืนแตรร่มลมสด
ปะตะได้คู่กันสนั่นทัด	บ้างถนัดเข้าตะเป็นนำดู
ที่หนุ่ม หนุ่มคะนองเล่นต้องเต	สรวลเสเฮฮาขึ้นอีก
บ้างร่าอย่างขวามลายู	เป็นเหล่าเหล่าเล่นอยู่บนคีรี...”

นอกจากนี้ พระยาอนุমানราชชน (2510: 127) ได้กล่าวไว้ในหนังสือหรือพื้นความหลังไว้ว่า “การเล่นของเด็กปุ่นนี้ไม่มีปืน มีรถยนต์เล็ก ๆ อย่างที่เด็กเล่นกันเกร่อในเวลานี้ ลูกหนังสำหรับเด็กเล่น แม้มีแล้วก็แพงและไม่แพร่หลาย” ตึกตาเหล่านี้เด็ก ๆ ชาวบ้านไม่มีเล่นเพราะต้องซื้อ จะมีแต่ผู้ใหญ่ทำให้หรือไม่เด็กก็ทำกันเองตามแบบอย่าง สานมะพร้าวสำหรับโยนเตะเล่นหรือตึกตาไว้ควายปั้นด้วยดินเหนียว แต่สำหรับการเล่นของเด็กในปัจจุบัน เด็กผู้หญิงเล่นตึกตากระดาษ ตัดเสื้อผ้า ซึ่งมีขายเป็นเล่ม ๆ จากต่างประเทศ เด็กผู้ชายเล่นปิ่น เล่นรถ จรวด และเล่นเครื่องเล่นต่าง ๆ ที่ทันสมัยซึ่งมีขายมากมาย การละเล่นไทยก็ค่อยเลือนหายไปทีละเล็กละน้อย จนเกือบจะสูญหายไปหมดแล้ว การละเล่นไทยที่เด็ก

นิยมเล่นกันในอดีตและปัจจุบัน ยังเป็นที่นิยมกันอยู่ เช่น กาฬกาฬไข เข่งแก๊งกอย ตี มอญช่อนผ้า ไอ้โม่ ริริข้าวสาร วังเปี้ยว ลิงชิงหลัก หมากเก็บ ทอยกอง เสือข้ามห้วย เป็นต้น (กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. 2517 :18 – 20) จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาและการสืบทอดวัฒนธรรมการเล่น จะเห็นได้ว่า ได้มีการริเริ่มและสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคนทั้งต่างประเทศเองและในประเทศไทยก็มีมานานตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ จะเห็นได้จากร่องรอยจากงานวรรณกรรมต่าง ๆ ที่ได้บันทึกเกี่ยวกับการเล่นของเด็กไทยสมัยก่อนว่า เป็นการเล่นที่สืบทอดกันภายในชุมชนต่าง ๆ มีกฎ กติกาต่าง ๆ ไม่ซับซ้อน อุปกรณ์การเล่นสามารถจัดหาได้ง่ายในท้องถิ่น การเล่นต่าง ๆ สามารถสะท้อนถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

3.4 ประเภทของการเล่น

การเล่นเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทั้งหลายที่สะท้อนให้เห็นแนวคิดและค่านิยมของวัฒนธรรม จนกล่าวได้ว่า การเล่นเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การเจริญเติบโตของเด็กเป็นไปอย่างสนุกสนาน นักการศึกษาเกี่ยวกับการเล่นของเด็กได้แบ่งประเภทการเล่นออกเป็น 15 ประเภท คือ

1. การเล่นที่ใช้ลูกบอล
2. การเล่นที่ใช้ไม้ตี
3. การเล่นปิดตา
4. การเล่นที่ใช้กระดาน
5. การเล่นเป็นวง
6. การเล่นที่มีการปรับ
7. การเล่นเดา
8. การเล่นเลียนแบบ
9. การเล่นแข่งขัน
10. การเล่นเป็นจังหวะ
11. การเล่นร้องเพลง
12. การเล่นที่ฝึกทักษะ
13. การเล่นไล่จับ
14. การเล่นเป็นหมู่
15. การเล่น 2 คน

จิราภรณ์ ปนาทกุล (2531: 13) ได้แบ่งประเภทของการเล่นออกเป็น 16 ประเภทใหญ่ๆ แต่จะนำมากล่าวถึงเฉพาะประเภทที่ตรงกับการเล่นของเด็กไทยดังนี้คือ

1. การเล่นทาย เช่น ทายหัวก้อย โพงพาง คลุมไก่ ขายดอกไม้
2. การกระโดด เช่น การกระโดดเชือกเดี่ยว กระโดดเชือกคู่

3. ประเภทซ่อนหา เช่น ซ่อนหา กากีไฟ
 4. ประเภทปรับ ได้แก่ การเล่นที่มีการปรับผู้แพ้ให้รำ ให้ร้องเพลง เขกเข้ากินน้ำ ฯลฯ เช่น ช่วงชัยหรือช่วยเฉลย จี๋ม้าส่งเมือง

5. ประเภทไล่จับ เช่น มอญซ่อนผ้า งูกินหาง ไล่ให้ทัน ตะเข้ตะโจง โปลิสจับขโมย
6. ประเภทคัดออก เช่น รีรีข้าวสาร ดิงชิงหลัก
7. ประเภทกระโดด เช่น เสือข้ามห้วย
8. ประเภทที่มีการใช้กระดาษดินสอ หรือการวาดรูป เช่น เสือตกถั่ง
9. ประเภทความแม่นยำ เช่น หมากเก็บ คีตลูกหิน เป่ายาง
10. ประเภทไม้ เช่น ไม้หึ่ง
11. ประเภทสำหรับเด็กเล็ก เช่น ดบแผละ จำจี้ แมงมุมขยุ้มหลังคา ตีไก่ เป่ายิงฉุบ

ได้มีผู้แบ่งประเภทของการเล่นไว้หลายทศวรรษกล่าวคือ โรเบิร์ต (Roberts) ได้จัดประเภทการเล่นต่างๆ ไปไว้ 16 ประเภทดังนี้ ผอบ โปษะกฤษณะ และคนอื่นๆ (2522: 10–11; อ้างอิงจาก Roberts. n.d.)

1. ประเภทการเล่นทาย (Guessing Game)
2. ประเภทการนับ (Counting – Out Game)
3. ประเภทการกระโดดเชือก (Rope – Jumping Game)
4. ประเภทซ่อนหา (Hiding Game)
5. ประเภทการปรับ (Forfeit Game)
6. ประเภทไล่ – ไล่จับ (Chasing Game)
7. ประเภทลูกบอล (Ball Game)
8. ประเภทคัดออก (Elimination Game)
9. ประเภทกระโดดข้าม (Jumping and Hopping Game)
10. ประเภทตลก (Practical Joke)
11. ประเภทกระดาษดินสอ (Paper and Pencil Game)
12. ประเภทแม่นยำ (Game of Dexterity)
13. ประเภทเกี้ยว (Courtship Game)
14. ประเภทไม้ (Stick Game)
15. ประเภทสำหรับเด็กเล็ก (Little Girl’s Game)
16. ประเภทร้องเพลง ระบาย (Singing Game)

จิตรา ชนะกุล. (2539) ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมในวงกลมแบบกลุ่มย่อย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร. (อ้างใน จิราภรณ์ ปนาทกุล, 2531: 14) ได้แบ่งประเภทการเล่นของเด็กไทย ไว้เป็น 7 ประเภทคือ

1. การเล่นโดยการเลียนแบบการทำงานของผู้ใหญ่
2. การเล่นโดยการเลียนแบบการประกอบอาชีพของผู้ใหญ่
3. การเล่นโดยการเลียนแบบวิธีหาอาหารของผู้ใหญ่
4. การเล่นเพื่อความเพลิดเพลินของตนเองตามลำพัง
5. การเล่นโดยมีกฎกติกา
6. การเล่นกับเพื่อน ๆ โดยไม่มีกฎกติกา
7. การเล่นแข่งขันโดยมีการพนัน

ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์ (อ้างอิงจาก จิราภรณ์ ปนาทกุล, 2531: 14) ได้แบ่งการเล่นของเด็กไทยออกตามกติกาการเล่นได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การเล่นที่เน้นการแพ้ชนะ ได้แก่ การเล่นที่มีผู้แพ้ชนะ ได้แก่ การเล่นที่มีผู้แพ้ชนะที่แน่นอน ซึ่งผู้เล่นทั้ง 2 ฝ่ายยอมรับ การเอาชนะกันในการเล่นที่ผู้เล่นเกิดความรู้สึกว่ามีความสำคัญนั้นต้องเป็นการแพ้ชนะที่เกิดจากความชำนาญและความสามารถที่เหนือกว่าของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ใช่การแพ้ชนะที่เกิดจากการหมุนเวียนสลับเปลี่ยนตัวผู้เล่น

2. การเล่นที่ไม่เน้นการแพ้ชนะ เป็นการการเล่นเพื่อฆ่าเวลาเพื่อความสนุกสนาน เพื่อการออกกำลังกายและการฝึกฝนตนเองในบางด้าน ผู้เล่นจะแพ้หรือชนะไม่รู้สึกว่าสำคัญ อาจเป็นการเล่นที่ผู้เล่นทุกคนได้สลับเปลี่ยนหน้าที่กัน จึงทำให้ลดความรู้สึกเรื่องแพ้ชนะลง

ผอบ โปษะกฤษณะ และคนอื่นๆ (2522: 14-77) ได้แบ่งการเล่นไทยออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. การเล่นกลางแจ้ง ซึ่งประกอบด้วยการเล่นกลางแจ้งที่มีบทร้อง
2. การเล่นในร่ม ซึ่งประกอบด้วย การเล่นในร่มที่มีบทร้อง และไม่บทร้อง
3. การเล่นในร่มหรือกลางแจ้งก็ได้ ซึ่งประกอบด้วยการเล่นที่มีบทร้องและไม่บทร้อง
4. การเล่นเลียนแบบผู้ใหญ่
5. การเล่นบตล้อเลียน
6. การเล่นประเภทเบ็ดเตล็ด
7. การเล่นปริศนาคำทาย

อรรถ อัจฉรินทร์ (2526: 26-202) ได้แบ่งประเภทของการเล่นไทยออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ

1. การเล่นประเภทมิกติกามีบทร้องประกอบและไม่บทร้องประกอบ
2. การเล่นไม่มีมิกติกา ได้แก่ การเล่นของเล่น การเล่นปริศนาคำทาย การเล่นล้อเลียน

วิจารณ์ ปนาทกุล (2531: 29 – 39) ได้แบ่งการละเล่นไทยออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. การละเล่นที่เน้นทักษะทางด้านการนับ การคาดคะเน การกะระยะ การจำแนกประเภท จำแนกพวก จำแนกเสียง
2. การละเล่นที่เน้นทักษะด้านการพูด ฟัง
3. การละเล่นที่เป็นทักษะการใช้กล้ามเนื้อ การขีดเขียน การลากเส้น การเขียนรูปทรง การสาน การวิ่ง การกระโดด การทรงตัว
4. การละเล่นที่เน้นการปลูกฝังค่านิยม ทักษะคิดในด้านต่าง ๆ
5. การละเล่นที่เน้นทักษะทางการคิด การใช้ไหวพริบ ปฏิภาณ ความคล่องแคล่ว ว่องไวการเลือกตัดสินใจ

สรุปว่าการละเล่นไทยมีหลายประเภท และมีความแตกต่างกันในแต่ละภาค และแตกต่างกันตามจำนวนผู้เล่น สถานที่ รูปแบบ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นอกจากนี้แบ่งเล่นเป็นทีม เป็นการเล่นคนเดียว การเล่นในร่ม การเล่นกลางแจ้ง มีการแข่งขัน และไม่เน้นการแข่งขัน ตลอดจนถึงมีบทเจรจาโต้ตอบกัน การเล่นแต่ละประเภทเน้นทักษะด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ ทักษะด้านการเคลื่อนไหว ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านการคิด เป็นต้น

3.5 ทฤษฎีการเล่นของเด็ก

การเล่นของเด็กนั้น สามารถนำมาใช้กับการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าการละเล่นมีความสำคัญมาก ฉะนั้นจึงไม่ควรมองข้ามสิ่งเหล่านี้ไป ซึ่งทฤษฎีการเล่นแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ดังนี้ (ภรณ์ คุรุรัตน์. 2535: 13 – 16)

1. ทฤษฎีการเล่นคลาสสิก (Classical Theories of Play) การเล่นคลาสสิกได้พัฒนาขึ้นช่วงระหว่างศตวรรษที่ 19-ซึ่งช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งได้อธิบายถึงปรากฏการณ์การเล่นของเด็กในลักษณะต่าง ๆ ทฤษฎีเหล่านี้ ได้แก่

- 1.1 ทฤษฎีพลังงานที่เหลือใช้ (Surplus Energy Theory) ทฤษฎีนี้พัฒนาโดยคาร์ล กรอสส์ (Karl Gross) ซึ่งได้แนวคิดเบื้องต้นจาก อริสโตเติล (Aristotle) แนวคิดที่สำคัญทางทฤษฎีนี้เชื่อว่า อินทรีย์จะใช้พลังงานไปประกอบกิจกรรมที่ไม่มีเป้าหมายอันใดแก่ การเล่น แต่ทว่าการเล่นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่ออินทรีย์มีพลังที่เหลือใช้จากการประกอบการทำงานแล้ว นั่นคืออินทรีย์จะต้องใช้พลังงานในการทำงานก่อนแล้วจึงนำพลังงานที่เหลือมาใช้ในการเล่น

- 1.2 ทฤษฎีการผ่อนคลาย (Relaxation Theory) แพทริก พัฒนาทฤษฎีโดยอาศัยแนวความคิดที่ว่า การเล่นนั้นเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการที่ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์

- 1.3 ทฤษฎีการกระทำซ้ำ (Recapitulation Theory) ทฤษฎีนี้ได้รับแนวคิดมาจากดาร์วิน (Darwin) โดยความเชื่อที่ว่า มนุษย์วิวัฒนาการมาจากสัตว์เซลล์เดียว จากแนวความคิดนี้เอง การ

เล่นของมนุษย์จึงถือได้ว่าเป็นมรดกที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ ซึ่งต่อมาทฤษฎีนี้ไม่สามารถอธิบายรูปแบบการเล่นใหม่ ๆ ของเด็ก ๆ ได้

1.4 ทฤษฎีการเล่นโดยสัญชาตญาณ (Instinct Practice Theory) คาร์ล กรอสส์ ได้กล่าวว่า สัตว์มักจะเล่นเพื่อเตรียมตัวสำหรับอนาคต เป็นทักษะของสัญชาตญาณ เพื่อที่จะฝึกให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีการเล่นร่วมสมัย (Contemporary Theories of Play) เป็นทฤษฎีที่เน้นกระบวนการและเนื้อหาของการเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ดังนั้นทฤษฎีจึงมองการเล่นในแง่ของพฤติกรรมทางสติปัญญา ได้แก่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ซึ่งเป็นความสนใจเกี่ยวกับธรรมชาติการเล่นของเด็ก เริ่มจากการสังเกตของ ฟรอยด์ (Freud) โดยกล่าวว่า การเล่นเกิดจากความต้องการ ความพึงพอใจ และการที่เด็กจะบรรลุถึงความพอใจนั้น จะต้องสนองด้วยการเล่น การที่เด็กเล่นเป็นพยาบาล แม่ หรือนักมนุษยศาสตร์ ก็เพื่อที่จะแสดงออกถึงความต้องการที่ทำให้ตนเองมีความพึงพอใจมากขึ้น นอกจากนี้ ฟรอยด์ยังมองเห็นว่า การเล่นมีคุณค่าอย่างมากในแง่ของการบำบัด เพราะการเล่นสามารถลดความไม่พึงพอใจ อันเกิดจากประสบการณ์ได้

ต่อมา อิริค อิริคสัน (Erik Erikson) ได้ขยายผลงานของฟรอยด์ (Freud) โดยอธิบายการเล่นของเด็กเพิ่มขึ้น เพื่อให้เข้าใจเด็กมากยิ่งขึ้น ซึ่งได้อธิบายการเล่นของเด็กว่าเป็นพัฒนาการตามขั้นตอน เด็กจะเข้าใจโลกที่เขาอยู่โดยการพบสิ่งใหม่ ๆ ที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และได้แบ่งขั้นตอนของพัฒนาการการเล่นของเด็กออกเป็น 3 ขั้นตอน (ประภาพรรณ สุวรรณสุข. 2525: 124–126)

ขั้นที่ 1 การเล่นเกี่ยวกับตัวเอง การเล่นชนิดนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิด โดยที่ศูนย์กลางการเล่นนั้นอยู่ที่ตัวเด็กเอง ในระยะแรกเราอาจจะไม่ได้คิดว่าสิ่งที่เด็กทำนั้นเป็นการเล่นเพราะการเล่นของเด็กในระยะนี้เริ่มโดยการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายซ้ำ รวมทั้งส่งเสียงซ้ำ ๆ อยู่ตลอดเวลา ต่อมาเมื่อทารกจะมุ่งความสนใจในการเล่นออกไปที่คนอื่นหรือสิ่งอื่น เช่น การเล่นเสียงระดับต่าง ๆ เพื่อดูการตอบสนองของแม่ หรือสำรวจร่างกาย หน้าตาของแม่ด้วยมือ เป็นต้น การเล่นเกี่ยวกับตนเองนี้เป็นการเริ่มต้นที่จะเรียนรู้ลักษณะต่าง ๆ ของโลกที่เขาอยู่

ขั้นที่ 2 การเล่นในโลกของเด็กเอง คือ เด็กจะเล่นของเล่นและวัตถุต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็ก ซึ่งการเล่นในโลกเล็ก ๆ ของเด็กนี้จะเป็นการช่วยให้เด็กได้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมสิ่งแวดล้อมที่มีกฎเกณฑ์บางอย่างที่เด็กต้องเรียนรู้ เช่น สิ่งของนั้นอาจแตกสลายสูญหายไปได้หรือเป็นสิ่งของของคนอื่น อีกทั้งอาจถูกควบคุมจากผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เช่น เด็กโต หรือผู้ใหญ่ ถ้าเด็กยังไม่สามารถเรียนรู้โลกเล็ก ๆ ของเขาได้แล้ว ก็จะทำให้เด็กกลับไปสู่การเล่นในช่วงแรก คือ การเล่นเกี่ยวกับตนเอง

ขั้นที่ 3 การเล่นในสังคม การเล่นขั้นนี้จะเริ่มเมื่อเด็กมีอายุระดับที่จะเข้าสถานศึกษา เด็กจะเริ่มเล่นกับบุคคลอื่น ขั้นตอนนี้เป็นสุดท้ายของพัฒนาการการเล่น แต่ความสำเร็จของพัฒนาการ

การเล่น แต่ความสำเร็จของการพัฒนาการขั้นนี้เป็นผลเนื่องมาจากความสำเร็จในการพัฒนาการของสมองขั้นแรก ในขั้นนี้เด็กจะเรียนรู้ว่าเมื่อใดเขาจะเล่นคนเดียว และเมื่อใดเขาจะเล่นเป็นกลุ่ม

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางด้านความรู้ความเข้าใจ เพียเจต์ (Piaget) ได้วิเคราะห์และแบ่งแยกพัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจของเด็กออกเป็นลำดับขั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของตนเอง เป็นขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นการเล่นที่ใช้ประสาทสัมผัส (Sensorimotor Play) การเล่นในขั้นนี้เด็กมีพฤติกรรมในลักษณะเป็นการสำรวจ จับต้องวัตถุนับว่าเป็นการฝึกเล่น และพัฒนาการการเล่นควบคู่กันไปกับพัฒนาการทางสติปัญญาขั้นการแก้ปัญหาด้วยการกระทำ ซึ่งการเล่นในขั้นนี้จะยุติลงเมื่อเด็กอายุได้ประมาณ 2 ขวบ

ขั้นที่ 2 ขั้นการเล่นเกี่ยวกับการสร้าง (Constructive Play) การเล่นในขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเด็กอายุ 1 ปี 5 เดือน – 2 ปี เป็นการเล่นที่มีวัตถุประสงค์ที่ไม่มีขอบเขตจำกัด เด็กจะเล่นด้วยความพอใจมากกว่าจะคำนึงถึงความจริงหรือมาตรฐานต่าง ๆ ของสังคม เมื่อเด็กเริ่มรับรู้การเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากการเล่นซ้ำ ๆ กัน เด็กจะเริ่มนำลักษณะของการเล่นนั้นและการเล่นในขั้นนี้จะพัฒนาไปสู่การเล่นที่ใช้สัญลักษณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นการเล่นที่ใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Play) การเล่นขั้นนี้จะเกิดขึ้นเมื่ออายุ 2 ขวบขึ้นไป และสามารถพัฒนาได้เต็มที่เมื่ออายุ 3 – 4 ปี การเล่นนี้เกิดขึ้นได้ต่อเมื่อเด็กสามารถจำและสมมติสิ่งของเครื่องเล่นต่างๆ ที่ไม่มีอยู่ในที่นั้นได้ เช่น สมมติให้ผ้าที่พับไว้เป็นทารก สมมติว่ามีขนมมาป้อนตุ๊กตา เป็นต้น และลักษณะการเล่นที่เป็นส่วนหนึ่งของการเล่นที่ใช้สัญลักษณ์ที่นับว่าเป็นการพัฒนาขั้นสูงสุด คือ การแสดงละครสมมติ (Socio – Dramatic Play) การเล่นแบบนี้จะเริ่มจากคำว่า “เราสมมติเป็น...กันดีกว่า” การแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกอย่างอิสระถึงการรับรู้ทางสังคมของเด็ก โดยการแสดงบทบาทของผู้อื่นและแสดงความรู้สึกต่อสังคมของเด็ก

สรุปได้ว่าการเล่นเป็นธรรมชาติของเด็ก เป็นการสนองความต้องการและความพึงพอใจของเด็ก ซึ่งเด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากการเล่นตามลำดับขั้น โดยเริ่มจากการเล่นเกี่ยวกับตนเองก่อนแล้วจึงนำไปสู่การเล่นกับวัสดุ โดยการสัมผัสสิ่งที่เป็นรูปธรรม และในที่สุดก็จะพัฒนาไปถึงการเล่นขั้นสัญลักษณ์ในการเล่นได้ เด็กสามารถนำผลการเรียนรู้ที่ค้นพบมาปรับใช้ในการคิดแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

3.6 ประโยชน์ของการเล่น

ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นไว้หลายทัศนะกล่าวคือ วิจารณ์ ปนาทกุล (2531: 18-19) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่น ไว้ดังนี้

1. เป็นการเล่นที่ไม่จำกัดจำนวนผู้เล่น ส่วนใหญ่จะเล่นเป็นหมู่คณะ ซึ่งจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าการอยู่ในหมู่คณะเป็นสิ่งที่มีความสุข สนุกสนาน เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะมีอุปนิสัยรักหมู่คณะ ฝึกให้รู้จักปรับตัวเข้ากับสังคม อันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสังคมเด็กให้ดีขึ้น

2. เป็นการเล่นที่ไม่เน้นอุปกรณ์ หรือเครื่องประกอบการเล่นมากนัก ถ้ามีก็เป็นวัสดุที่หาได้ง่าย สะดวก และประหยัด ซึ่งเหมาะกับสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น

3. เป็นการเล่นที่ไม่มีกติกาซับซ้อน เข้าใจง่ายเด็กมีอิสระในการเล่น และเป็นการฝึกความคิดของเด็ก

4. เป็นการเล่นเพื่อการออกกำลังกาย เพื่อให้มีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหวร่างกาย ในขณะที่เด็กก็ฝึกให้เด็กเป็นคนช่างสังเกต มีไหวพริบ ความแม่นยำ การตัดสินใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2532: 413 – 414) ได้กล่าวถึงการเล่นว่ามีประโยชน์ต่อเด็กหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ทางสังคม การเล่นส่วนใหญ่มักจะเล่นกันเป็นกลุ่ม การเล่นเป็นกลุ่มนี้เป็นการส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การเคารพในกฎกติกาที่ได้ตกลงกันไว้ รู้จักการรอคอยเมื่อยังไม่ถึงคราวที่ตนจะเล่น การยอมรับข้อตกลงของคนส่วนมาก ความสามัคคีในหมู่คณะ การให้อภัย ตลอดจนการรู้แพ้รู้ชนะ

2. ทางด้านร่างกาย การเล่นทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นในร่มหรือกลางแจ้ง เด็กจะต้องได้ออกกำลังกาย เช่น การเล่นอึชิดอึเขียน เด็กต้องใช้กล้ามเนื้อส่วนมือและแขน ถ้าเด็กได้เล่นบ่อย ๆ ก็จะทำให้กล้ามเนื้อมือและแขนแข็งแรงขึ้น

3. ทางด้านอารมณ์ การเล่นทุกอย่างเมื่อเด็กได้เล่นจะเกิดความสุขสนุกสนาน ก็จะช่วยให้เด็กมีความสดชื่น มีจิตใจสบาย คลายความเครียดลงไปได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาอารมณ์ของเด็กให้ดีขึ้น

4. ทางด้านสติปัญญา การเล่นหลายอย่างที่เด็กใช้ความสามารถทางสติปัญญา เช่น การเล่นปริศนาคำทาย เป็นต้น

5. ทางด้านภาษา การเล่นประเภทที่มีบทหรือประกอบและประเภทบทโต้ตอบให้คุณค่าทางด้านภาษาแก่เด็กหลายอย่าง

5.1 ทางการประพันธ์ บทหรือประกอบการเล่นมักนิยมแต่งเป็นบทหรือกรอง มีทั้งคำสัมผัสนอก สัมผัสใน เมื่อเด็กได้ร้องไปบ่อย ๆ เด็กก็จะเรียนรู้การใช้คำให้คล้องจองกัน และเป็นการปลูกฝังให้เด็กมีใจรักการประพันธ์

5.2 ทางด้านภาษาศาสตร์

5.2.1 การสื่อสาร การเล่นที่มีบทหรือและบทเจรจาโต้ตอบมีคุณค่าในการสื่อสารอย่างมาก เช่น ช่วยทำให้เด็กรู้จักคำที่บอกกริยาอาการ คำที่ใช้เรียกชื่อสิ่งของ ตัวอย่างการเล่นงูกิน

หาง การเล่นซอด้วงซออู้ เป็นต้น การกลายเสียง บทร้องที่ประกอบการเล่นบางบทไม่สามารถที่จะใช้คำที่ สมบูรณ์ได้ก็อาจจะแต่งให้เพี้ยนเสียง ไปบ้าง กร่อนเสียงไปบ้าง หรือเพิ่มพยางค์ไปบ้าง ทั้งนี้เพื่อจะเรียน เรียงคำให้คล้องจองกัน ดังนั้น การละเล่นจะช่วยให้เด็กเรียนรู้เรื่องการกลายเสียงของคำด้วย ตัวอย่างเช่น การเล่นแมงมุม มีบทร้องตอนหนึ่งว่า “แมงมุมเอ๋ย ขยุ้มหลังคา” คำว่า ขยุ้ม = หยุ้ม หรือการเล่น อ้ายเข้ อ้ายโจง คำว่า เข้ = จระเข้ เป็นต้น

5.2.2 คำศัพท์ เด็กเรียนรู้คำศัพท์จากการละเล่น เช่น การเล่นรื้อข้าวสาร มีบท ร้องประโยคหนึ่ง กล่าวว่า “เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน” เด็กจะได้เรียนรู้ว่า คำว่า เบี้ย หมายถึง เงิน เจริญ ชนบัตร ปีทมาติ บุญยสวัสดิ์ (2536: 43 – 44) ที่ว่าการละเล่นมีประโยชน์ต่อพัฒนาการของเด็ก ด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ด้านร่างกาย การเล่นเป็นการเสริมสร้างร่างกายและพัฒนากล้ามเนื้อ จะเห็นได้ว่า ขณะเล่นเด็กจะมีการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการกลับตัว บิดตัวไปมา วิ่ง กระโดด หยิบลาก ดึง พฤติกรรมดังกล่าวจะทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง มีการทำงานประสานกันได้ดี ช่วยให้เกิดการ พัฒนากล้ามเนื้อ การเล่นต้องใช้กำลังคล่องแคล่วว่องไวจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพของร่างกายโดยทั่วไป ให้ดีขึ้น

2. ด้านจิตใจ อารมณ์ การเล่นช่วยเสริมสร้างจิตใจและปรับอารมณ์ของเด็กได้ดี เด็ก ได้ตื่นตัว ได้ค้นคว้า แก้ปัญหาต่าง ๆ ทำให้คลายความรู้สึกเจ็บใจ เศร้าโศก และขจัดความเครียดให้ หายไปโดยการแสดงออก ช่วยให้สุขภาพจิตเด็กดีขึ้น

3. ด้านสังคม การเล่นเป็นการสอนให้เด็กรู้จักเหตุผล สามารถปรับตัวเองเข้ากับ สังคม ทำให้เกิดความเข้าใจ ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ทำให้อยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมี ความสุข

4. ด้านสติปัญญาการเรียนรู้ การเล่นให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นออกมาตาม สภาพแวดล้อมที่เด็กอยู่ ได้เรียนรู้บทเรียนที่มีค่าหลายอย่าง รู้จักควบคุมตนเอง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เกิดจินตนาการ ทักษะ การใช้ความเข้าใจภาษา การรับรู้ต่าง ๆ และทักษะทางด้าน ความคิด

5. ด้านศีลธรรมการเล่นทำให้เด็กเกิดค่านิยมทางด้านศีลธรรม การที่เด็กมี ความสัมพันธ์ติดต่อกับผู้อื่นทางการเล่นนั้น จะช่วยให้เด็กรู้ว่าควรจะทำปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างไร และที่ สำคัญมีหลายคนกล่าวว่า เป็นการปลูกฝังให้เด็กประหยัด และนำเศษวัสดุเหลือใช้มาประยุกต์เป็นของ เล่น เช่นการดักแมลงเม่าหรือแมลงน้อยหน้าแข่งกัน ในฤดูที่มีมะขามแต่ละบ้านก็นำมะขามมาแกะ เมล็ดออกและนำไปคลุกกับเกลือแล้วปั้นเป็นก้อนเก็บไว้กินในฤดูที่ไม่มีมะขาม เด็กจะนำเมล็ดมะขาม เก็บไว้ ช่วงฤดูที่น้อยหน้าสุกเมื่อกินเนื้อหมดแล้วเด็กจะเก็บเมล็ดมาเล่นกันอย่างสนุกสนาน เมื่อเด็กเบื่อ ก็นำเมล็ดไปเพาะเป็นต้นใหม่ ไม่เกิดปัญหามลพิษ เปรียบเทียบกับของเล่นสมัยนี้ส่วนใหญ่ทำด้วย

พลาศติภพที่ขากแก่การทำลายทำให้เกิดมลภาวะสร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับบ้านเมือง(เทวี โปธิผล. 2537: 35) การละเล่นพื้นบ้านก่อให้เกิดประโยชน์และเสริมสร้างพลานามัย ประเทืองปัญญาให้เยียบแหลม ฝึกจิตใจให้คงาม มีความสามัคคีและสร้างสรรค์คนดีให้กับสังคม (จรีน สิริ. 2541: 2)

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การเล่นมีประโยชน์และส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็ก คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา โดยเฉพาะพฤติกรรมชอบสังคมของเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะพฤติกรรมช่วยเหลือ พฤติกรรมด้านการปลอดภัยและให้กำลังใจ และพฤติกรรมที่ชื่นชมยินดีในความดีงามของตนเองและผู้อื่น ดังนั้น เด็กปฐมวัยจึงควรได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางสังคม โดยการจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับเด็ก ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเล่นต่าง ๆ รวมทั้งการเล่นบทบาทสมมติ เพื่อให้เด็กได้มีพฤติกรรมที่สนับสนุนทางสังคม เช่น การช่วยเหลือ การร่วมมือ และการแบ่งปัน อันเป็นพื้นฐานในการสร้างบุคลิกภาพที่ดีต่อไป

3.7 งานวิจัยเกี่ยวกับการละเล่นเด็กไทย

สุณี บุญพิทักษ์ (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการของเด็กก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งตามแผนการจัดประสบการณ์ปี 2527 และการจัดตามแผนการจัดกิจกรรมกลางแจ้งปี 2533 ผลการวิจัยพบว่า เด็กก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งตามแผนการจัดประสบการณ์ปี 2527 กับเด็กก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งปี 2533 มีพัฒนาการทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วารกรณ์ แก้วแย้ม (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้คำถามทางคณิตศาสตร์ประกอบบัตรภาพกับกิจกรรมการเล่นเครื่องเล่นสนามที่มีต่อความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการใช้คำถามทางคณิตศาสตร์ประกอบบัตรภาพกับกิจกรรมการเล่นเครื่องเล่นสนามมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงกว่าการเล่นแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัฐวรรณ ประพาน (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการฝึกโดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ หลังจากได้รับการฝึกกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านมีความสามารถใช้กล้ามเนื้อสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บุปผา พรหมสร (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งและกิจกรรมการเล่นเครื่องเล่นสนาม ผลการวิจัยพบว่า ปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งกับกลุ่มที่ได้รับการเล่นเครื่องเล่นสนาม มีความสามารถในการแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า การละเล่นซึ่งมีบทร้องประกอบ บางอย่างมีลักษณะคล้ายกันหรือเหมือน ๆ กัน แต่บทร้องจะแตกต่างกันไปตามภาษาท้องถิ่น และเนื้อความซึ่งเด็กเป็นผู้คิดขึ้น เช่น การละเล่นจ้ำจี้ หรือ ปะเป็มใบพลูของภาคเหนือ จ้ำมูมีของภาคอีสาน และจุ่มจีของภาคใต้ บทร้องจ้ำจี้ภาคกลางมีหลายบท แต่บทที่เป็นที่เด็กภาคกลางร้องกันเป็น เกือบทุกคนและ เป็นที่น่าสังเกตว่าบทร้องและบทเจรจาโต้ตอบ นั้นมีคุณค่าในการสื่อสารอยู่มาก กล่าวคือ ทำให้เด็ก ๆ ได้คุ้นเคยกับคำที่ใช้เรียกชื่อ หรือใช้บอกกริยาอาการต่าง ๆ ช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางภาษาโดยไม่รู้ตัว ในบทเจรจาโต้ตอบก็เป็นคำถาม คำตอบสั้นๆ มีเนื้อความเป็นเรื่องเป็นราวเป็นคำพูดในชีวิตประจำวันบ้าง ดังจะเห็นได้ว่าการเล่นละเล่นแบบไทย มีความสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมให้เกิดขึ้นในตัวเด็กได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการเล่นละเล่นแบบไทยนั้นต้องอาศัยการเล่นเป็นกลุ่ม เป็นคณะ อาศัยความร่วมมือ ความพร้อมเพียง ความรัก ความสามัคคี ของคนในกลุ่มขณะที่เล่นเพื่อที่จะทำให้การเล่นของกลุ่มนั้นเป็นอย่างราบรื่น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำมาประมวลเป็นแนวคิดในการจัดสร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศโดยใช้เพลงประกอบการละเล่นเด็กไทย ดังที่จะได้นำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ
3. การดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ภาควิทยาศาสตร์ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ภาควิทยาศาสตร์ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน โดยได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคัดเลือกจากนักเรียนชาวต่างชาติที่มีความสามารถทางภาษาไทยในระดับต้น

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศระดับประถมศึกษา และหลักสูตรการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศระดับ year 5-6 (ประถมศึกษาปีที่ 5-6) ของโรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์
2. ศึกษามาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ของสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
3. ศึกษาหนังสือเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งเอกสาร ข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กับชุดการสอน วัฒนธรรมและการละเล่นเด็กไทย แล้วรวบรวมเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำชุดการสอน

4. สร้างชุดการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา โดยในชุดการสอนจะประกอบด้วย (1) คู่มือครูหรือคู่มือการใช้ชุดการสอน (2) บัตรคำสั่งหรือคำชี้แจง (3) เนื้อหาสาระบทเรียนและสื่อ (4) แบบประเมินผล

5. นำชุดการสอนทั้ง 5 ชุดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างพิจารณาและขอคำแนะนำ เมื่อแก้ไขให้สมบูรณ์มากขึ้นแล้วก็นำไปใช้กับกลุ่มนักเรียนที่ต้องการศึกษาคือนักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year5-6 (ประถมศึกษาปีที่5-6) โดยใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวม 11 คาบเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

5.1 ใช้ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ 5 ชุด

5.2 เมื่อนักเรียนทำบัตรคำสั่งในแต่ละชุดการสอนเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยทุกครั้ง

3. การดำเนินการวิจัย

การนำชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ไปทดลองหาประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อตรวจสอบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานความรู้เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองสอน โดยใช้ชุดการสอนสำหรับครู เรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 นำคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำบัตรกิจกรรมระหว่างเรียนและจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบเรียน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการสอนด้วยชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติในภาคเรียนที่ 2 ตามตารางการเรียนการสอนของโรงเรียนนานาชาติจอห์น ในเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ กล่าวคือ สัปดาห์ที่ 1 ใช้เวลา 4 วัน สัปดาห์ที่ 2 ใช้เวลา 4 วัน และ สัปดาห์ที่ 3 ใช้เวลา 3 วัน รวมเวลา 11 วัน วันละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 40 นาที มีกำหนดเวลาการทดลอง ดังนี้

ตาราง 1 กำหนดเวลาดำเนินการทดลอง

วันที่	ขั้นตอนดำเนินการทดลอง	เวลา
1	ชี้แจงเกี่ยวกับการเล่นเกมของเด็กไทย และทำแบบทดสอบหลังเรียน	1 คาบเรียน
2	ทดลองชุดการสอน เรื่อง โพงพาง	1 คาบเรียน
3	ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง โพงพาง	1 คาบเรียน
4	ทดลองชุดการสอน เรื่อง มอญซ่อนผ้า	1 คาบเรียน
5	ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง มอญซ่อนผ้า	1 คาบเรียน
6	ทดลองชุดการสอน เรื่อง จำใจผลไม้	1 คาบเรียน
7	ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง จำใจผลไม้	1 คาบเรียน
8	ทดลองชุดการสอน เรื่อง ริริข้าวสาร	1 คาบเรียน
9	ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง ริริข้าวสาร	1คาบเรียน
10	ทดลองชุดการสอน เรื่อง รุกินหาง	1คาบเรียน
11	ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง รุกินหาง	1คาบเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

4.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลจากการบันทึกสังเกตการณ์ผู้เรียน ในขณะที่เรียนได้แก่ การทำกิจกรรมการร้องบทร้องเล่น และ กิจกรรมการเล่นของเด็กไทยที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลอง

4.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การนำคะแนนที่ได้จากการทำบัตรทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

4.2.1 การหาค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำบัตรกิจกรรม และแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้สูตรดังนี้

สูตรการหาค่าร้อยละ

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

เกณฑ์ค่าร้อยละมีดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 60	ควรปรับปรุง
70 - 79	พอใช้
80- 89	ดี
90 ขึ้นไป	ดีมาก

สูตรการหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
 n แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนข้อมูลทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของ ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติโดยผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

P	แทน	ร้อยละ
F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
n	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่ซึ่งมีค่าเท่ากับจำนวนข้อมูลทั้งหมด

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเชิงสถิติ โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ข้อมูลจากการบันทึกสังเกตการณ์ผู้เรียน ในขณะที่เรียนได้แก่ การทำกิจกรรมการร้องบทร้องเล่น และ กิจกรรมการเล่นเกมของเด็กไทยที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองและ ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ การนำคะแนนที่ได้จากการทำบัตรทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 หาค่าเฉลี่ยร้อยละจากคะแนนของบัตรกิจกรรมในชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติทั้ง 5 ชุด

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยร้อยละจากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนในชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติทั้ง 5 ชุด

เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีความรู้เรื่องการเล่นเกมไทยที่มีเพลงร้องประกอบความมาก่อน จึงไม่ต้องทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ แล้วนักเรียนจะทำบัตรกิจกรรมในทุกชุดการสอนทั้ง 5 ชุด โดยมีผลคะแนนดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 หาค่าเฉลี่ยร้อยละจากคะแนนของบัตรกิจกรรมในชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 ชุด

ตาราง 2 ผลการหาค่าร้อยละ(Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) บัตรกิจกรรม (n=10)

คนที่	คะแนนของบัตรกิจกรรม					รวม 50	ร้อยละ
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5		
	10	10	10	10	10		
1	9	8	8	9	9	43	86.00
2	8	9	9	8	9	43	86.00
3	9	9	9	9	9	45	90.00
4	9	9	9	9	9	45	90.00
5	9	9	9	9	9	45	90.00
6	9	9	8	9	9	44	88.00
7	8	8	8	9	9	42	84.00
8	8	9	9	9	9	44	88.00
9	8	8	9	8	9	42	84.00
10	8	8	9	8	9	42	84.00
รวม	85	86	87	87	90	435	87.00
ค่าเฉลี่ย $(F) = \frac{\sum x}{n}$	8.5	8.6	8.7	8.7	9	43.50	
ค่าเฉลี่ยร้อยละ $\frac{F \times 100}{n}$	85.00	86.00	87.00	87.00	90.00	87.00	

จากตาราง 2 แสดงผลการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของบัตรกิจกรรมในชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติดังนี้ นักเรียนทำบัตรกิจกรรมในแต่ละชุดการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายชุดการสอนพบว่า ชุดการสอนที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.5 อยู่ในระดับดี

ชุดการสอนที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.6 อยู่ในระดับดี ชุดการสอนที่ 3 และ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 8.7 อยู่ในระดับดี และ ชุดการสอนที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9 อยู่ในระดับดี

ตาราง 3 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของบัตริยกรรมทั้ง 5 ชุดการสอน

ชุดที่	1	2	3	4	5	รวม	ค่าเฉลี่ย $(F) = \frac{\sum x}{n}$
ค่าร้อยละ	85.00	86.00	87.00	87.00	90.00	435	87.00

จากตาราง 3 แสดงตารางผลรวมของการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของบัตริยกรรมจากการสังเกตนักเรียนต่างชาติในขณะที่ใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนสามารถ เรียนรู้คำศัพท์ และเข้าใจคำถามในบัตริยกรรม เป็นอย่างดี และ นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการการเล่นของเด็กไทยในแต่ละชนิดอยู่ในเกณฑ์ ดี ค่าเฉลี่ยร้อยละ จากชุดการสอนแต่ละชุด ดังนี้คือ ชุดที่ 1 ร้อยละ 85.00 ชุดที่ 2 ร้อยละ 86.00 ชุดที่ 3 ร้อยละ 87.00 ชุดที่ 4 ร้อยละ 87.00 และชุดที่ 5 ร้อยละ 90.00 ตามลำดับ โดยรวมทั้ง ทั้ง 5 ชุดเฉลี่ยร้อยละ 87.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดี

ตอนที่ 2 หาสถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) จากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนในชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ทั้ง 5 ชุด

ตาราง 4 ผลการหา สถิติค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) จากแบบทดสอบหลังเรียน (n=10)

คนที่	คะแนนของบัตริยกรรม					รวม 50	ร้อยละ
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5		
	10	10	10	10	10		
1	10	9	10	10	10	49	98.00
2	9	9	9	9	9	45	90.00
3	10	10	9	9	10	48	96.00
4	9	9	9	9	9	45	90.00
5	10	10	9	9	9	47	94.00

ตาราง 4 (ต่อ)

คนที่	คะแนนของบัตรกิจกรรม					รวม 50	ร้อยละ
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5		
	10	10	10	10	10		
6	10	9	9	9	9	46	92.00
7	8	9	9	9	9	44	88.00
8	8	9	9	9	9	44	88.00
9	9	9	9	9	9	45	90.00
10	10	10	9	9	9	47	94.00
รวม	93	93	91	91	92	460	92.00
ค่าเฉลี่ย $(F) = \frac{\sum x}{n}$	9.30	9.30	9.10	9.10	9.20	46.00	
ค่าเฉลี่ยร้อยละ $\frac{F \times 100}{n}$	93.00	93.00	91.00	91.00	92.00	92.00	

จากตาราง 4 แสดง ผลการหาค่าเฉลี่ยร้อยละจากแบบทดสอบหลังเรียนของชุดการสอน สำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจะเห็นว่า ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียน แสดงตารางผลรวมของการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของบัตรกิจกรรมจากการสังเกตนักเรียนในขณะที่ใช้ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยในแต่ละชนิดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีความเข้าใจในวิธีการเล่น และ ออกกฏกติการวมถึง เรียนรู้คำศัพท์ และเข้าใจคำถามในบัตรกิจกรรมได้เป็นอย่างดี และ มีความเข้าใจเรื่องการการละเล่นของเด็กไทยในแต่ละชนิดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ดังจะเห็นได้จาก ค่าเฉลี่ยร้อยละจากชุดการสอนแต่ละชุด ดังนี้คือ ชุดที่ 1 ร้อยละ 93.00 ชุดที่ 2 ร้อยละ 93.00 ชุดที่ 3 ร้อยละ 91.00 ชุดที่ 4 ร้อยละ 91.00 และชุดที่ 5 ร้อยละ 92.00 ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษา และวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติทั้ง 5 ชุดการสอน

ชุดที่	1	2	3	4	5	รวม	ค่าเฉลี่ย $(F) = \frac{\sum x}{n}$
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	93.00	93.00	91.00	91.00	92.00	460	92.00

จากตาราง 5 แสดงตารางผลรวมของการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบหลังเรียน จากการสังเกตนักเรียนต่างชาติในขณะที่ใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนสามารถ เรียนรู้คำศัพท์ และเข้าใจคำถามในบัตริกิจกรรม เป็นอย่างดี และ นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการละเล่นของเด็กไทย จากชุดการสอนแต่ละชุด ดังนี้คือ ชุดที่ 1 ร้อยละ 93.00 ชุดที่ 2 ร้อยละ 93.00 ชุดที่ 3 ร้อยละ 91.00 ชุดที่ 4 ร้อยละ 91.00 และชุดที่ 5 ร้อยละ 92.00 ตามลำดับ โดยรวมทั้ง ทั้ง 5 ชุด เฉลี่ยร้อยละ 92.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก

ตาราง 6 ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของของบัตริกิจกรรมและแบบทดสอบหลังเรียน

ชุดที่	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย $(F) = \frac{\sum x}{n}$	ค่าเฉลี่ยร้อยละ $\frac{F \times 100}{n}$
บัตริกิจกรรม	85	86	87	87	90	8.7	87.00
แบบทดสอบหลังเรียน	93	93	91	91	92	9.2	92.00
ผลรวม	178	179	178	178	182	8.95	90.00

จากตาราง 6 แสดงตารางผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของบัตริกิจกรรมและ ของแบบทดสอบหลังเรียน จากการสังเกตนักเรียนต่างชาติในขณะที่ใช้ชุดการสอน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการละเล่นของเด็กไทยในแต่ละชนิดอยู่ในเกณฑ์ดีค่าเฉลี่ยร้อยละจากชุดการสอน โดยรวมทั้ง ทั้ง 5 ชุดพบว่าเฉลี่ยร้อยละ 90.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

สรุป ผลการวิจัยแสดงว่าชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยด้านต่างๆ จากการเล่นเกมของเด็กไทยซึ่งสามารถนำไปใช้ได้จริง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ประเมินผลโดยการหาค่าเฉลี่ย หาค่าร้อยละ และสังเกตการณ์ ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนชาวต่างชาติที่มีต่อชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชาวต่างชาติระดับ Year 5-6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ ภาคการเรียนที่ 2-ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน โดยได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งคัดเลือกจากนักเรียนชาวต่างชาติที่มีความสามารถทางภาษาไทยในระดับต้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องเล่นที่เชื่อมโยงถึงวัฒนธรรมไทย ได้แก่ โพงพาง มอญซ่อนผ้า จำใจผลไม้ รีรีข้าวสาร และ งูกินหาง

3.2 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างชุดการสอนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 สร้างชุดการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาให้ครอบคลุมเนื้อหา โดยในชุดการสอนจะประกอบด้วยคำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน แผนการสอน ใบความรู้ บัตรกิจกรรม และแบบทดสอบหลังเรียน และ นำชุดการสอนทั้ง 5 ชุดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบเรียนที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนต่างชาติ 2 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียนต่างชาติ จำนวน 3 คน โดยใช้เวลาบทเรียนละ 30 นาที แบบเรียนหลังจากการทดลองครั้งที่ 1 แล้ว จะได้นำมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 2 นำแบบเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลาบทเรียนละ 40 นาที

3.5 เก็บรวบรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดและคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์การประเมินผล โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลจากการบันทึกสังเกตการณ์ผู้เรียน ในขณะที่เรียน ได้แก่ การทำกิจกรรมการร้องบทร้องเล่น และ กิจกรรมการละเล่นของเด็กไทยที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลอง

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การนำคะแนนที่ได้จากการทำบัตรทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ เป็นสถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อสร้างชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ได้ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ 5 ชุด ได้แก่ โพงพาง มอญซ่อนผ้า จำใจผลไม้ รีรีข้าวสาร และ งูกินหาง

2. จากการทดลองเพื่อศึกษาความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมไทยของนักเรียนชาวต่างชาติกับกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า บทเรียน 5 บทที่ได้สร้างขึ้น มีสถิติค่าร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย (Mean) ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพ ของบัตรกิจกรรมในชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย มีค่า สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นร้อยละ 87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2 ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 92 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงว่า ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนในการเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติได้ จากการสังเกตนักเรียนต่างชาติในขณะที่ใช้ชุดการสอน และ ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละของบัตรกิจกรรม และของแบบทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนสามารถ นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องเล่นดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยร้อยละจากชุดการสอน โดยรวมทั้ง ทั้ง 5 ชุด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก

อภิปรายผล

1. ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย โดย การสังเกตนักเรียนต่างชาติในขณะที่ใช้ชุดการสอน และ ผลรวมของการหาค่าเฉลี่ยร้อยละของบัตรกิจกรรมและของแบบทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยพบว่านักเรียนสามารถ นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องการละเล่นของเด็กไทยที่มีบทร้องเล่นดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยร้อยละจากชุดการสอน โดยรวมทั้ง ทั้ง 5 ชุด มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 90.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ คือ เพื่อ ทำให้ได้ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ในสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่อการสอนใช้ในการสอนภาษาและวัฒนธรรม เช่น เจ็น เก็ม ตู ได้สร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับ

ชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ได้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” ที่มีประสิทธิภาพ 87.9/84 และ กิตติยา กิตติมงคล (2551) ที่ได้พัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่องประเพณีไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติชาร์โรว์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่องประเพณีไทย มีประสิทธิภาพ 86.10/85.80 และ นิตยา วิจาระนันท์ (2551) ได้สร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผลของการวิจัย พบว่า ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำบัตรกิจกรรม และ คะแนนที่ผู้เรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทยในแต่ละบทเพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ โดยรวมทั้ง ทั้ง 5 ชุด เฉลี่ยร้อยละ 89.5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ดีอาจเป็นผลเนื่องมาจาก ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาทางวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการเล่นเกมของเด็กไทย ซึ่งนักเรียนต่างชาติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสนใจเรียนรู้อย่างมาก เพราะว่ามีนักเรียนยังไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับการเล่นเกมของเด็กไทยมาก่อน เป็นเหตุให้นักเรียนตื่นเต้นและตั้งใจเรียนเป็นอย่างมาก มีการร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้เพิ่มเติมที่ไม่ปรากฏในแบบเรียน บรรยากาศการเรียนการสอนจึงไม่ตึงเครียด นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้วิถีชีวิตของเจ้าของภาษาที่ตนกำลังเรียน ประเด็นนี้สอดคล้องกับ สร้อยนภา อัมสมบูรณ์ (2542: 52 - 53) ที่กล่าวว่า การสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนทำให้อัตถุกรรมการเรียนการสอนสนุกสนานน่าสนใจและไม่น่าเบื่อหน่าย ผู้เรียนมีโอกาสได้ออกไปสัมผัสกับโลกภายนอกโดยใช้เนื้อหาวัฒนธรรมเป็นสื่อ นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้ดีขึ้นด้วย

3. เนื่องจากการเล่นเกมที่มีบทร้องเล่นประกอบนั้นสามารถพบได้ทั่วทุกประเทศรวมถึงการละเล่นบางชนิดมีบางส่วนคล้ายคลึงกันในการทดลองสอนชุดการสอน มีการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างการละเล่นที่มีบทร้องประกอบของชาวต่างชาติเช่นการเล่น รีรีข้าวสาร มีความคล้ายคลึงกับการเล่น London Bridge เป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นสอดคล้องกับ สะออบ โปษะกฤษณะ ได้กล่าวว่า การเล่นเกมของเด็กไทยก็มีหลายอย่างที่เหมือนกับเด็กชาติอื่น และที่แตกต่างเป็นของไทยโดยเฉพาะก็มี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติของแต่ละชาติ เช่น การเล่นซ่อนหาในยุโรปก็มีเล่นกันมาก วิธีเล่นอาจแตกต่างกัน ไปบ้างเล็กน้อย การเล่นเกมของเด็กในเอเชียที่คล้ายกัน ได้แก่ หมากเก็บ ในอินเดียและฟิลิปปินส์ก็มี แต่วัสดุที่นำมาเล่นต่างกัน ดังนั้นเป็นต้น

4. สื่อการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชุดการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น จากการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างด้วย ชุดการสอนสำหรับครู เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นเกมของเด็กไทย สำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า นักเรียนมีความสนใจภาพที่ผู้วิจัยใช้ประกอบการสอน ภาพการละเล่น ภาพประกอบคำศัพท์ต่าง ๆ ทำให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่ง

สอดคล้องกับ ทรรษา นิลวิเชียร (2535: 47) ที่กล่าวว่า ประโยชน์และความสำคัญของสื่อการสอน ในการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ กิจกรรมและสื่อการสอนควรเป็นรูปธรรม เป็นของจริงและ สัมพันธ์กับชีวิตเด็กปฐมวัย การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นในขณะที่เด็กหยิบจับ สัมผัส ทดลองกับสิ่งของและมี สัมพันธ์กับบุคคลอื่นตลอดช่วงชีวิตเด็กปฐมวัยมโนทัศน์จะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นทีละน้อย ให้เด็กสามารถ เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือข้อมูลที่เป็นสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษร ตัวเลขที่เพิ่มขึ้น เพื่อช่วยเสริมสร้าง ประสิทธิภาพของเด็ก

5. ความรู้ทางวัฒนธรรมส่งผลต่อความสนใจในการเรียน จากการศึกษาที่ได้เรียนรู้การเล่นของเด็กไทย นักเรียนชาวต่างชาติ เกิดความสนใจการเรียนในภาษาและวัฒนธรรมไทยมากขึ้นมีการสนทนา เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างการเล่นของไทยและการเล่นของชาติตนเอง จึง เกิดความเข้าใจและยอมรับในวิถีชีวิตและความเป็นไทยมากขึ้น เห็นได้ว่าการนำเสนอความรู้ทาง วัฒนธรรมในชั้นเรียนส่งผลที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนชาวต่างชาติหลายประการทั้งในการใช้ ภาษาและความรู้สึกต่อเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ นพวรรณ สุวรรณประการ (2544: 51) ที่กล่าวถึง ความสำคัญของวัฒนธรรมสำหรับการสอนภาษาฝรั่งเศสว่าความเข้าใจวัฒนธรรม (ฝรั่งเศส) ทำให้นักเรียนใฝ่ใจใคร่รู้ และนำมาเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมของตนเอง และเกิดความเข้าใจอันดีระหว่างคน ที่มีภาษาและวัฒนธรรมแตกต่างกัน อันจะทำให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการศึกษาค้นคว้าที่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงประมวล เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอนและสำหรับการทำวิจัยดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการเรียนการสอน

1.1 ควรสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยควบคู่กัน หรือสอดแทรกวัฒนธรรมไว้ใน การสอน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในระดับชั้นที่สูงขึ้นโดยอาจใช้วิธีสอนเชิงเปรียบเทียบ เช่น เมื่อมี สำนวนสุภาษิตไทยที่สามารถนำมาอธิบายเปรียบเทียบกับ สำนวนสุภาษิตของต่างประเทศที่อาจมีความ คล้ายหรือเหมือนกันกับของไทย

1.2 ควรมีการใช้สื่อการสอนหลากหลายเพื่อทำให้การสอนวัฒนธรรมน่าสนใจและ ประสพผลสำเร็จมากขึ้น โดยเฉพาะสื่อประสม สื่อโสตทัศน์ และสื่อรูปภาพ แต่ในขณะเดียวกันควรมี การเลือกสรรให้พอเหมาะสอดคล้องกับเวลา กิจกรรม และเนื้อหาบทเรียน

1.3 ควรปรับปรุงสภาพห้องเรียนภาษาต่างประเทศให้มีบรรยากาศของวัฒนธรรม โดย การติด รูปภาพการเล่นของเด็กไทย หรือ ประเพณีวันสำคัญของไทย เป็นต้น และมีอุปกรณ์พร้อม และใช้งานได้ดี เพื่อเอื้อต่อการใช้สื่อประสมใน การถ่ายทอดวัฒนธรรมให้ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัย

2.1. ควรมีการสร้างชุดการสอนเพื่อใช้ในการประกอบการสอนสำหรับชาวต่างชาติเกี่ยวกับทักษะทางภาษาและความรู้ด้านหลักภาษาและวรรณกรรมไทยโดยผสมผสาน ความรู้ความเข้าใจ เรื่องวัฒนธรรม

2.2. ควรมีการสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

2.3. ควรมีการสร้างสื่อประสมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วีดิทัศน์ แบบเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอนส่วนบุคคล และชุดการสอนชนิดอื่น เป็นต้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการสร้างความสนใจของผู้เรียนและทำให้เกิดความหลากหลายในการเรียนรู้

สกลนคร

ภาคผนวก ก

ชุดการสอนสำหรับครู

เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ชุดการสอนสำหรับครู

เรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

จัดทำโดย

นางสาว ธัญรัตน์ พูลสวัสดิ์

แผนการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของ

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม สำหรับชาวต่างชาติ ระดับต้น

สอนวันที่.....เดือนพ.ศ. เวลา 40 นาที

1.สาระสำคัญ

การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณีค่านิยมและความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยเป็นการส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นกิจกรรมที่แฝงไว้ด้วยสัญลักษณ์สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเมื่อศึกษาการเล่นของเด็กในสังคมที่เท่ากันได้ ศึกษาวัฒนธรรม ของสังคม นั้นด้วย

2.จุดประสงค์

- 2.1 บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- 2.2 บอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านได้
- 2.3 บอกวิธีการเล่นได้

3.สังเขปเนื้อหา

- 3.1 นักเรียนพุดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างชัดเจน
- 3.2 ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยกิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย

4.สื่อการเรียนการสอน

- 4.1 บัตรความรู้ที่ 1
- 4.2 บัตรความรู้ที่ 2
- 4.3 บัตรกิจกรรม
- 4.4 บัตรทดสอบหลังเรียน
- 4.5 บัตรเฉลย
- 4.6 เฉลยบัตรทดสอบหลังเรียน

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

5.1 ขั้นนำ

- 5.1.1 ผู้สอนพูดทักทายผู้เรียนและ ให้ผู้เรียนคุณภาพจากกิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ในชุดการสอน หลังจากนั้นจึงสนทนาซักถามนักเรียนว่า การละเล่นในภาพ เป็นการละเล่นชนิดใด
- 5.1.2 ผู้สอนให้ผู้เรียนคุณภาพการละเล่นของเด็กไทย ในชุดการสอน แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยเล่นการละเล่นในภาพบ้างหรือไม่ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการละเล่นของเด็กไทยที่รู้จัก
- 5.1.3 ผู้สอน สนทนากับผู้เรียนว่า การละเล่นเด็กไทยมีหลายประเภทแสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็น ชาติไทย นักเรียนจึงควรส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้

5.2 ขั้นสอน

- 5.2.1 ครูให้นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง การละเล่นในชุดการสอน
- 5.2.2 ผู้สอนแจก ชุดการสอน ให้ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน
- 5.2.3 ผู้สอนสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- 5.2.4 ผู้สอนอธิบายวิธีการเล่น และให้ผู้เรียนเรียนฝึกร้องเพลงประกอบการละเล่นจนคล่อง
- 5.2.5 ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมการละเล่น

5.3 ขั้นสรุป

- 5.3.1 ทำแบบทดสอบหลังเรียน
- 5.3.2 ผู้เรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการละเล่น
- 5.3.3 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย
- 5.3.4 ผู้สอนสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน.....

ระดับชั้น

สอนวันที่.....เดือน พ.ศ.

เวลา 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สาระสำคัญ

โพงพาง เป็น การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่นการเล่นพื้นบ้านของไทย เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยพัฒนาความจำ และยังทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินสะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- 2.1 บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- 2.2 บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นมอญซ่อนผ้าได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- 2.3 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- 2.4 มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเกตเนื้อหา

- 3.1 นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- 3.2 นักเรียนพูดอธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- 3.3 นักเรียนพูดอธิบายกิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทยได้

4. สื่อการเรียนการสอน

เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ขั้นนำ

- 5.1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน
- 5.1.2 ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก

5.2 ขั้นสอน

5.2.1 ครูให้นักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์ว่า เคยเล่นอะไร มีวิธีการเล่นและกติกาในการเล่นอย่างไร และ การเล่นเกมนี้อะไร มีประโยชน์อย่างไร ต่อตัวนักเรียนบ้าง

5.2.2 ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก “โพงพาง”

5.2.3 ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง การละเล่นโพงพาง ของเด็กไทย ให้นักเรียนศึกษา

5.2.4 นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลย และสรุปบทกิจกรรม

5.2.5 ครูอธิบายวิธีการเล่น และให้นักเรียนฝึกร้องเพลงจนคล่อง

ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเพื่อ เล่น โพงพาง

5.3 ขั้นสรุป

5.3.1 เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

5.3.2 นักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการละเล่น

5.3.3 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของนักเรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การเล่นของเด็กไทย ชุค มอญ

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน..... ระดับชั้น

สอนวันที่.....เดือน พ.ศ.เวลา 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สาระสำคัญ

การเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- 2.1 บอกความสำคัญของการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- 2.2 บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นมอญซ่อนผ้าได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- 2.3 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- 2.4 มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปนเนื้อหา

- 3.1 นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- 3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- 3.3 กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- 4.1 เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการเล่นต่างๆ
- 4.2 บัตรความรู้ เรื่องการเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.2 ขั้นนำ

- 5.2.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียนพร้อมเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการเล่นของเด็กให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการเล่นของเด็ก
- 5.2.2 ครูถามนักเรียนว่ารู้จักเพลงการเล่นของเด็กไทยที่ครูเปิดให้ฟังหรือไม่
- 5.2.3 ครูให้นักเรียนดูภาพจากกิจกรรมนำสู่การเรียนในชุดการสอน

5.3 ขั้นสอน

- 5.3.1 ครูสนทนากับนักเรียนว่า การละเล่นเด็กไทยมีหลายประเภทและให้นักเรียนดูภาพการละเล่นของเด็กไทย
- 5.3.2 ครูซักถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยเล่นการละเล่นในภาพบ้างหรือไม่ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการละเล่นของเด็กไทยที่รู้จัก
- 5.3.3 ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง การละเล่นของเด็กไทย ให้นักเรียนศึกษา
- 5.3.4 นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลย และสรุปบทกิจกรรม
- 5.3.5 ผู้สอนอธิบายวิธีการเล่น และให้ผู้เรียนเรียนฝึกร้องเพลงมอญซ่อนผ้าจนคล่อง แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อเล่นมอญซ่อนผ้า

5.4 ขั้นสรุป

- 5.4.1 เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- 5.4.2 นักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการละเล่น
- 5.4.3 ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของนักเรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุดจ้ำจี้

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน..... ระดับชั้น
สอนวันที่.....เดือน..... พ.ศ. เวลา 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สารสำคัญ

การเล่นจ้ำจี้ เป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น พัฒนาทางสติปัญญา ด้านภาษาในการพูด คำคล้องจอง ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทย ซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรม ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ แล้วยังมีการค้าขาย เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- 2.1 บอกวิธีการเล่น จ้ำจี้ผลไม้ได้
- 2.2 บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นจ้ำจี้ผลไม้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- 2.3 ร้อง และเล่นการละเล่นจ้ำจี้ผลไม้ได้
- 2.4 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปเนื้อหา

- 3.1 นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- 3.2 นักเรียนอธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- 3.3 นักเรียนทำกิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- 4.1 เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ
- 4.2 บัตรความรู้ เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ขั้นนำ

- 5.1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน
- 5.1.2 ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็กไทยให้นักเรียนฟัง
- 5.1.3 ครูให้นักเรียนร้องบทร้องการละเล่นจ้ำจี้ผลไม้ แล้วให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาเล่น จ้ำจี้ผลไม้ที่หน้าชั้น

5.2 ชั้นสอน

- 5.2.1 ครูสนทนาถึงการละเล่นจ้ำจี้ผลไม้ ว่าเป็นการละเล่นของเด็กไทยอีกชนิดหนึ่ง ที่นิยมเล่น จากนั้น
- 5.2.2 ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง แผนภูมิบัตรร้องการละเล่น จ้ำจี้ผลไม้ แล้วให้นักเรียนฝึกร้อง
- 5.2.3 นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เผลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- 5.2.4 ครูให้นักเรียนดูภาพการละเล่น พร้อมกับอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟัง
- 5.2.5 ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาสาธิตการเล่นให้เพื่อนๆ ครูคอยช่วยเหลือ ให้การเล่นดำเนินไปอย่างถูกต้องตามกฎกติกา
- 5.2.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง การละเล่น จ้ำจี้ผลไม้

5.3 ชั้นสรุป

- 5.3.1 เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- 5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับ การละเล่นจ้ำจี้ผลไม้
- 5.3.3 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนว่า ทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของผู้เรียนว่า ถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด รี่รี

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน.....

ระดับชั้น

สอนวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เวลา 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สารสำคัญ

การเล่นรี่รีข้าวสารเป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น พัฒนาการสติปัญญา ด้านภาษาในการพูด คำคล้องจอง ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- 2.1 บอกวิธีการเล่น รี่รีข้าวสาร ได้
- 2.2 บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นรี่รีข้าวสาร ได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- 2.3 ร้องบทร้องและเล่นการละเล่น รี่รีข้าวสาร ได้
- 2.4 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- 2.5 มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเกตเนื้อหา

- 3.1 นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- 3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- 3.3 กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- 4.1 เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ
- 4.2 บัตรความรู้ เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 ขั้นนำ

- 5.1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียน
- 5.1.2 ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็กไทยให้นักเรียนฟัง
- 5.1.3 ครูให้นักเรียนร้องบทร้องการละเล่น รี่รีข้าวสาร แล้วให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาเล่น ที่หน้าชั้น

5.2 ขั้นสอน

- 5.2.1 ครูสนทนถึงการละเล่น รีรีข้าวสาร ว่าเป็นการละเล่นของเด็กไทยอีกชนิดหนึ่งที่นิยมเล่น จากนั้น
- 5.2.2 ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง แผนภูมิบทร้องการละเล่น รีรีข้าวสาร แล้วให้นักเรียนฝึกร้อง
- 5.2.3 นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เผลยและสรุปกิจกรรม
- 5.2.4 ครูให้นักเรียนดูภาพการละเล่น รีรีข้าวสาร พร้อมกับอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟัง
- 5.2.5 ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาสาธิตการเล่นให้เพื่อนๆ ดู ครูคอยช่วยเหลือให้การเล่นดำเนินไปอย่างถูกต้องตามกฎกติกา
- 5.2.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง การละเล่น รีรีข้าวสาร

5.3 ขั้นสรุป

- 5.3.1 เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- 5.3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับ การละเล่น รีรีข้าวสาร
- 5.3.3 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด งู

ผู้สอน.....

ระดับต้น

สอนวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

เวลา 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สารสำคัญ

การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน การละเล่นงูกินหางเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก พัฒนาการสติปัญญา ด้านภาษาในการพูด คำคล้องจอง การอธิบายวิธีเล่นงูกินหาง พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม ในด้านการเล่นกับผู้อื่น และการเป็นผู้นำผู้ตาม

2. จุดประสงค์

- 2.1 บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- 2.2 บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นงูกินหาง ได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- 2.3 ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- 2.4 มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเกตเนื้อหา

- 3.1 นักเรียนพุดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- 3.2 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- 3.3 กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- 4.1 เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ
- 4.2 บัตรความรู้ เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน**5.1 ขั้นนำ**

- 5.1.1 ครูกล่าวทักทายนักเรียนหลังจากนั้น เปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก ให้นักเรียนฟังและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่น งูกินหาง

5.2 ขั้นสอน

- 5.2.2 ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง การละเล่นงูกินหาง ให้นักเรียนศึกษา

- 5.2.3 นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- 5.2.4 ครูอธิบายวิธีการเล่น และให้นักเรียนฝึกร้องเพลงจนคล่อง
- 5.2.5 นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลง “งูกินหาง” พร้อมทั้งทำท่าทางอิสระประกอบ
- 5.2.6 ครูแบ่งนักเรียน เป็นกลุ่ม เพื่อเล่นงูกินหาง

5.3 ขั้นสรุป

- 5.3.1 เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- 5.3.2 นักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการเล่นเกม
- 5.3.3 ครูเปิด โอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน จากการซักถาม และ จากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของนักเรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

คำนำ

ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทย สำหรับชาวต่างชาติจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษา และ วัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติระดับต้น ซึ่งให้ความสำคัญ กับวรรณกรรมพื้นบ้านไทย เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียน เข้าใจในวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของไทย

ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเองทั้งในเวลาเรียนและสามารถนำไปศึกษาเพิ่มเติมนอก เวลาเรียนได้เพื่อเพิ่มเติมความรู้เป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างแท้จริงชุดการสอนสำหรับ ครู เล่มนี้ ผู้เรียนจะได้ศึกษาลักษณะของการละเล่นเด็กไทยที่มี บทร้องประกอบการเล่น และได้ เรียนรู้คำศัพท์สำคัญที่จากบทร้องเล่นต่างๆ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของ เด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาและวัฒนธรรม ไทยของครูและเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้วัฒนธรรมจากวรรณกรรมพื้นบ้านไทยของชาวต่างชาติ และเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้สร้างกิจกรรมเสริมอย่างหลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของ ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ธัญรัศม์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
• คำนำ	64
• คู่มือการใช้ชุดการสอน	66
• คำชี้แจงเกี่ยวกับชุดการสอน	67
• คำชี้แจงสำหรับครู	68
• แผนภูมิตำดับขั้นการเรียนรู้	69
• แผนการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทย	70
• แผนการสอน ชุดการสอน เรื่อง โพงพาง	72
• แผนการสอน ชุดการสอน เรื่อง มอญซ่อนผ้า	74
• แผนการสอน ชุดการสอน เรื่อง จ้าจี้ผลไม้	76
• แผนการสอน ชุดการสอน เรื่อง วีรข่าวสาร	78
• แผนการสอน ชุดการสอน เรื่อง งูกินหาง	80

คู่มือการใช้ชุดการสอนสำหรับครู

เรื่อง ภาษาและ วัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสำคัญของการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
2. บอกความหมายคำศัพท์เกี่ยวข้องกับการเล่นพื้นบ้าน ได้
3. บอกวิธีการเล่นได้

สาระการเรียนรู้

ชุดการสอน ชุดที่ 1	เรื่อง โพงพาง
ชุดการสอน ชุดที่ 2	เรื่อง มอญซ่อน
ชุดการสอน ชุดที่ 3	เรื่อง จ้ำจี้ ผลไม้
ชุดการสอน ชุดที่ 4	เรื่อง รีรีข้าวสาร
ชุดการสอน ชุดที่ 5	เรื่อง งูกินหาง

คำชี้แจงเกี่ยวกับชุดการสอน

1. เอกสารฉบับนี้ เป็นชุดการสอนสำหรับครู เรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ ใช้สอนชาวต่างชาติระดับต้น

2. เอกสารชุดนี้ประกอบด้วย ประกอบด้วย

- คำชี้แจง เกี่ยวกับชุดการสอน
- คำแนะนำสำหรับครู
- คำแนะนำสำหรับผู้เรียน
- แผนการจัดการเรียนรู้
- สื่อชุดการสอนประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตรความรู้ กิจกรรม (แบบฝึกหัด) และบัตรเฉลย
- แบบทดสอบหลังเรียน

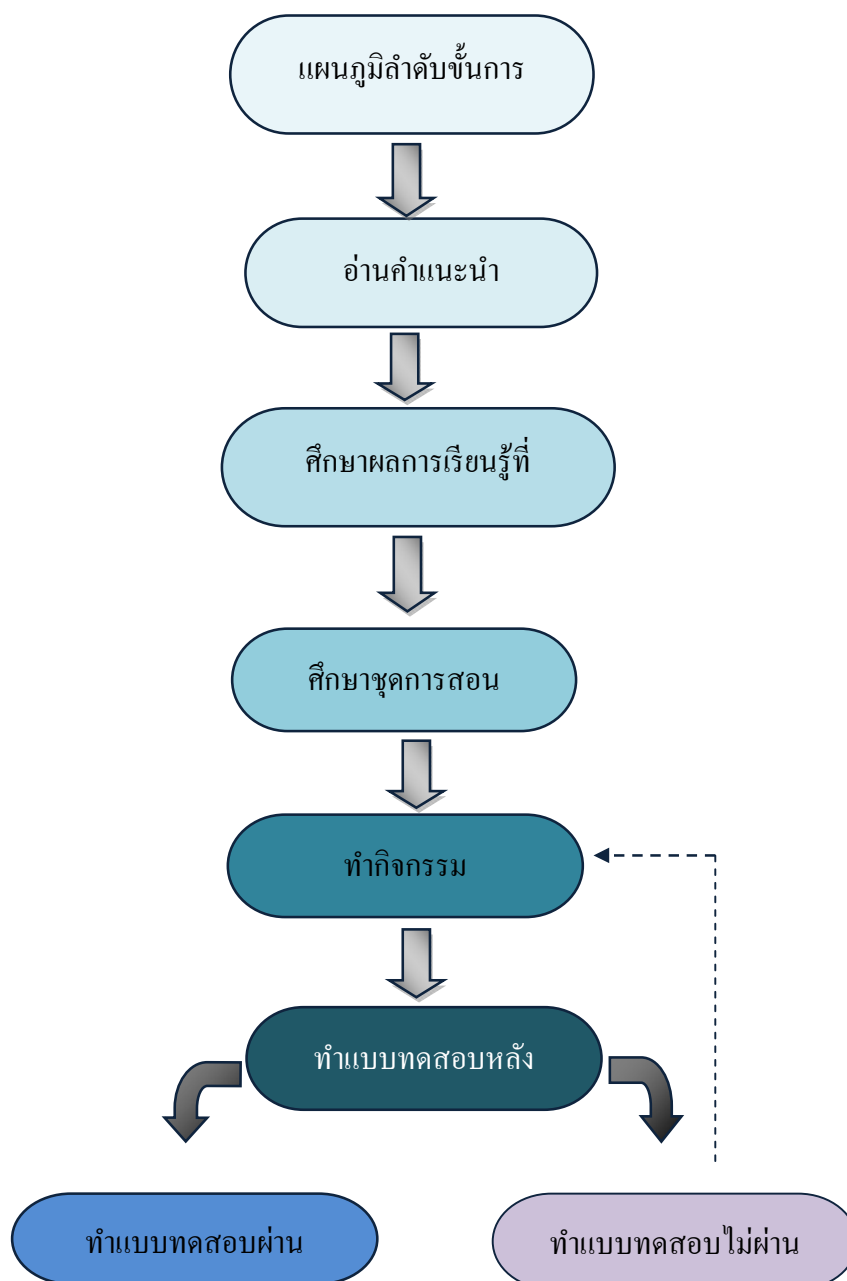
3. ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทย สำหรับชาวต่างชาติชุดนี้ใช้เวลาในการเรียนรู้ประมาณ 1 ชั่วโมง

4. ก่อนนำชุดการสอนไปใช้ ควรปฏิบัติดังนี้

- ศึกษาเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลให้ชัดเจน
- ศึกษาและปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้ชุดการสอนตามลำดับ
- ศึกษาแผนการสอนอย่างละเอียด ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการสอนให้ครบทุกขั้นตอน
- จัดสื่อการเรียนการสอนให้ครบ

คำชี้แจงสำหรับครู

1. ครูควรเตรียมชุดการสอน ซึ่งประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตรความรู้ บัตรคำถามและบัตรเฉลย ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ให้ครบถ้วน
2. แจกชุดการสอนให้นักเรียนศึกษา แนะนำวิธีใช้ชุดการสอน เพื่อให้นักเรียน จะได้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง
3. ดำเนินการสอนตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
4. หากมีนักเรียนบางคนเรียนไม่ทัน ครูควรให้คำแนะนำหรือมอบหมายงานหรือเอกสารให้ศึกษาเพิ่มเติมในเวลาว่าง
5. หลังจากนักเรียนศึกษาชุดการสอนเรียบร้อยแล้ว ครูและนักเรียนควรช่วยกันสรุป พร้อมทั้งให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ครูเฉลยแบบฝึกหัด แบบทดสอบหลังเรียน และบันทึกคะแนนของนักเรียนไว้เพื่อประเมินการพัฒนาและความก้าวหน้า หากมี นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ครูควรจัดสอนเสริม
7. การจัดชั้นเรียนจะจัดให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มหรือนั่งเป็นรายบุคคลก็ได้

แผนภูมิ : ลำดับขั้นการเรียนรู้ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับชาวต่างชาติ

แผนการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทย

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม สำหรับชาวต่างชาติ ระดับต้น

สอนวันที่.....เดือนพ.ศ. เวลา 40 นาที

1.สาระสำคัญ

การเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำมาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น การเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยเป็นการส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นกิจกรรมที่แฝงไว้ด้วยสัญลักษณ์สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเมื่อศึกษาการเล่นของเด็กในสังคมก็เท่ากับได้ศึกษาวัฒนธรรมของสังคมนั้นด้วย

2. จุดประสงค์

1. บอกความสำคัญของการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
2. บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นพื้นบ้านได้
3. บอกวิธีการเล่นได้

3. สังเขปเนื้อหา

1. นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างชัดเจน
2. คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
3. กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรความรู้ที่ 1
2. บัตรความรู้ที่ 2
3. บัตรกิจกรรม
4. บัตรทดสอบหลังเรียน

5.บัตรเฉลย

6. เฉลยบัตรทดสอบหลังเรียน

5.กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

- 1.ผู้สอนพูดทักทายผู้เรียนและให้ผู้เรียนดูภาพจากกิจกรรมนำสู่การเรียนในชุดการสอน หลังจากนั้นจึงสนทนาซักถามนักเรียนว่า การเล่นเกมในภาพ เป็นการเล่นเกมชนิดใด
- 2.ผู้สอน ให้ผู้เรียนดูภาพการเล่นของเด็กไทย ในชุดการสอน แล้วถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยเล่นเกมในภาพบ้างหรือไม่ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการเล่นของเด็กไทยที่รู้จัก
- 3.ผู้สอน สนทนากับผู้เรียนว่า การเล่นเด็กไทยมีหลายประเภท แสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นชาติไทย นักเรียนจึงควรส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนศึกษาความรู้เรื่อง การเล่นเกมในชุดการสอน
- 2.ผู้สอนแจก ชุดการสอน ให้ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน
- 3.ผู้สอนสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- 4.ผู้สอนอธิบายวิธีการเล่น และให้ผู้เรียนเรียนฝึกร้องเพลงประกอบการเล่นเกมจนคล่อง
- 5.ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรมการเล่น

ขั้นสรุป

1. ทำแบบทดสอบหลังเรียน
- 2.ผู้เรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการเล่นเกม
- 3.ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย
- 4.ผู้สอนสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด โพงพาง

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ระดับ: ต้น

ผู้สอน.....

วันที่.....

เวลา : 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1.สาระสำคัญ

โพงพาง เป็น การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่นการเล่นพื้นบ้านของไทย เป็นกิจกรรมนันทนาการที่ช่วยพัฒนาความจำและยังทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินสะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นมอญซ่อนผ้าได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปนเนื้อหา

- นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- นักเรียนพูดอธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- นักเรียนพูดอธิบายกิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทยได้

4. สื่อการเรียนการสอน

- เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

5.1. ขั้นนำ

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน
- ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก

5.2 ขั้นสอน

- ครูให้นักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์ว่า เคยเล่นอะไร มีวิธีการเล่นและกติกาในการเล่นอย่างไร และการเล่นเกมมีประโยชน์อย่างไร ต่อตัวนักเรียนบ้าง
- ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก “โพงพาง”
- ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง การละเล่น โพงพาง ของเด็กไทย ให้นักเรียนศึกษา
- นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- ครูอธิบายวิธีการเล่น และให้นักเรียนฝึกร้องเพลงจนคล่อง
- ครูแบ่งนักเรียน เป็นกลุ่มเพื่อ เล่น โพงพาง

5.3 ขั้นสรุป

- เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- นักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการละเล่น
- ครูเปิด โอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของนักเรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด มอญซ่อนผ้า

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน.....

ระดับ: ต้น

วันที่.....

เวลา : 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สาระสำคัญ

การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่น สะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นมอญซ่อนผ้าได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปเนื้อหา

- นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ
- บัตรความรู้ เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1. ขั้นนำ

- ครูกล่าวทักทายนักเรียนพร้อมเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก
- ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก

- ครูถามนักเรียนว่ารู้จักเพลงการละเล่นของเด็กไทยที่ครูเปิดให้ฟังหรือไม่
- ครูให้นักเรียนดูภาพจากกิจกรรมนำสู่การเรียนในชุดการสอน

5.2 ขั้นสอน

- ครูสนทนากับนักเรียนว่า การละเล่นเด็กไทยมีหลายประเภทและให้นักเรียนดูภาพการละเล่นของเด็กไทย
- ครูซักถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยเล่นการละเล่นในภาพบ้างหรือไม่ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการละเล่นของเด็กไทยที่รู้จัก
- ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง การละเล่นของเด็กไทย ให้นักเรียนศึกษา
- นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปกิจกรรม
- ผู้สอนอธิบายวิธีการเล่น และให้ผู้เรียนเรียนฝึกร้องเพลงมอญซ่อนผ้าจนคล่อง แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม เพื่อเล่นมอญซ่อนผ้า

5.3 ขั้นสรุป

- เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- นักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการละเล่น
- ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนว่า ทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษา และคำศัพท์ของนักเรียนว่า ถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุดจ้ำจี้ผลไม้

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน.....

ระดับ: ต้น

วันที่.....

เวลา : 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1.สาระสำคัญ

การเล่นจ้ำจี้ เป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีท่วงประกอบการเล่น พัฒนาทางสติปัญญา ด้านภาษาในการพูด คำคล้องจอง ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทย ซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรม ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ แล้วยังมีการค้าขาย เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- บอกวิธีการเล่น จ้ำจี้ผลไม้ ได้
- บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นจ้ำจี้ผลไม้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- ร้อง และเล่นการละเล่นจ้ำจี้ผลไม้ได้
- ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปเนื้อหา

- นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- นักเรียนอธิบายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- นักเรียนทำกิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ
- บัตรความรู้ เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

5.กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1.ขั้นนำ

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน

- ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็กไทยให้นักเรียนฟัง
- ครูให้นักเรียนร้องบทร้องการละเล่น งูกินหาง แล้วให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาเล่น งูกินหางที่หน้าชั้น

5.2 ขั้นสอน

- ครูสนทนาถึงการละเล่น ริริข้าวสาร ว่าเป็นการละเล่นของเด็กไทยอีกชนิดหนึ่งที่นิยมเล่น จากนั้น
- ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง แผนภูมิบทร้องการละเล่น ริริข้าวสาร แล้วให้นักเรียนฝึกร้อง
- นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- ครูให้นักเรียนดูภาพการละเล่น ริริข้าวสาร พร้อมกับอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟังจากนั้นครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาสาธิตการเล่นให้เพื่อนๆ ดู ครูคอยช่วยเหลือให้การเล่นดำเนินไปอย่างถูกต้องตามกฎกติกา
- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง การละเล่น ริริข้าวสาร

5.3 ขั้นสรุป

- เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับ การละเล่น ริริข้าวสาร
- ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด วิธีข้าวสาร

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน.....

ระดับ: ต้น

วันที่.....

เวลา : 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1.สาระสำคัญ

การเล่นวิธีข้าวสารเป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยที่มีบทร้องประกอบการเล่นพัฒนาทางสติปัญญา ด้านภาษาในการพูด คำคล้องจอง ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่นสะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณ ได้อย่างชัดเจน สะท้อนการทำมาหากินของคนไทยนอกจาก ทำนาแล้วยังมีการค้าขาย การจับปลา เป็นต้น

2. จุดประสงค์

- บอกวิธีการเล่น วิธีข้าวสาร ได้
- บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นวิธีข้าวสารได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- ร้องบทร้องและเล่นการละเล่น วิธีข้าวสาร ได้
- ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปเนื้อหา

- นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการเล่นต่างๆ
- บัตรความรู้ เรื่องการเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

5.1. ขั้นนำ

- ครูกล่าวทักทายนักเรียน
- ครูเปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการเล่นของเด็กไทยให้นักเรียนฟัง
- ครูให้นักเรียนร้องบทร้องการเล่น ริริข้าวสาร แล้วให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาเล่น ที่หน้าชั้น

5.2 ขั้นสอน

- ครูสนทนาถึงการเล่น ริริข้าวสาร ว่าเป็นการเล่นของเด็กไทยอีกชนิดหนึ่งที่นิยมเล่น จากนั้น
- ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง แผนภูมิบทร้องการเล่น ริริข้าวสาร แล้วให้นักเรียนฝึกร้อง
- นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบทกิจกรรม
- ครูให้นักเรียนดูภาพการเล่น ริริข้าวสาร พร้อมกับอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟัง จากนั้นครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาสาดิการเล่นให้เพื่อนๆ ดู ครูคอยช่วยเหลือให้การเล่นดำเนินไปอย่างถูกต้องตามกฎกติกา
- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่อง การเล่น ริริข้าวสาร

5.3 ขั้นสรุป

- เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับ การเล่น ริริข้าวสาร
- ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนจากการซักถาม และจากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของผู้เรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นของเด็กไทย ชุด งูกินหาง

แผนการสอน
(สำหรับผู้สอน)

ผู้สอน.....

ระดับ: ต้น

วันที่.....

เวลา : 40 นาที

ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการละเล่นของเด็กไทยของชาวต่างชาติ

1. สาระสำคัญ

การละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย ที่มีบทร้องประกอบการเล่น ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่เด็ก ๆ ใช้เป็นของเล่น สะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อของคนไทยในสมัยโบราณได้อย่างชัดเจน การเล่นเกมกินหางเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก พัฒนาการสติปัญญา ด้านภาษาในการพูด คำคล้องจอง การอธิบายวิธีเล่นเกมกินหาง พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม ในด้านการเล่นกับผู้อื่น และการเป็นผู้นำผู้ตาม

2. จุดประสงค์

- บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
- บอกความหมายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นเกมกินหาง ได้และนำไปใช้ได้ถูกต้อง
- ทำแบบฝึกหัดในบทเรียนได้
- มีส่วนร่วมจากในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

3. สังเขปเนื้อหา

- นักเรียนพูดอธิบายวิธีเล่นเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้อย่างคล่อง
- คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทย
- กิจกรรมการฟังและการอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการละเล่นของเด็กไทย

4. สื่อการเรียนการสอน

- เครื่องบันทึกเสียงและแถบบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นต่างๆ
- บัตรความรู้ เรื่องการละเล่นของเด็กไทย

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

5.1. ขั้นนำ

- ครูกล่าวทักทายนักเรียนหลังจากนั้น เปิดเครื่องบันทึกเสียงเพลงประกอบการละเล่นของเด็ก ให้นักเรียนฟังและสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพลงประกอบการละเล่น งูกินหาง

5.2 ขั้นสอน

- ครูแจกบัตรความรู้เรื่อง การละเล่นงูกินหาง ให้นักเรียนศึกษา
- นักเรียนศึกษาคำศัพท์ อ่านและทำ แบบฝึกหัดการอ่าน ครูสอนศัพท์ใหม่ เฉลยและสรุปบัตรกิจกรรม
- ครูอธิบายวิธีการเล่น และให้นักเรียนฝึกร้องเพลงจนคล่อง
- นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลง “งูกินหาง” พร้อมทั้งทำท่าทางอิสระประกอบ
- ครูแบ่งนักเรียน เป็นกลุ่ม เพื่อเล่นงูกินหาง

ขั้นสรุป

- เมื่อเล่นเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
- นักเรียนช่วยกันบอกถึงประโยชน์ที่ได้จากการละเล่น
- ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย และสรุปบทเรียน

6. การวัดผลประเมินผล

ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน จากการซักถาม และ จากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนว่าทำถูกต้องหรือไม่ เพียงใด สังเกตการพูด การออกเสียง การใช้ภาษาและคำศัพท์ของนักเรียนว่าถูกต้องชัดเจนหรือไม่

การละเล่นเด็กไทย ชุด โพงพาง

จัดทำโดย

นางสาว ชัยรัศม์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
• คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	88
• จุดประสงค์การเรียนรู้	89
• ตารางการถ่ายถอดเสียงพยัญชนะ	90
• ตารางการถ่ายถอดเสียงสระ	91
• บัตรความรู้ที่ 1	92
• บัตรภาพ	95
• บัตรความรู้ที่ 2	99
• บัตรฝึกเรื่อง	100
• คำศัพท์	101
• บัตรกิจกรรมที่ 1	102
• บัตรทดสอบหลังเรียน	103
• บัตรเฉลย	104

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. อ่านคำชี้แจงและคำแนะนำสำหรับนักเรียนให้เข้าใจก่อนจะลงมือศึกษาชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. ศึกษาชุดการสอนจากบัตรความรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้ด้วยความตั้งใจ โดยปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรคำสั่ง
3. เมื่อนักเรียนศึกษาสาระการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบัตรกิจกรรม ที่ครูจัดเตรียมไว้
4. หากนักเรียนไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ให้กลับไปศึกษาอีกครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
5. ทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
6. ในการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียนขอให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองให้มากที่สุด โดยไม่ดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

สวัสดีครับ เพื่อนๆ แวะอ่านจุดประสงค์ ก่อน
นะครับ

1. บอกความสำคัญของการละเล่นพื้นบ้านของ
เด็กไทยได้

2. บอกความหมายและอธิบายคำศัพท์ ที่
เกี่ยวข้องกับการละเล่นได้

3. อธิบายวิธีการเล่นได้

*Hello friends before learning content, read
the following purpose before.*

1. Be able to have spoken discussion.

*2. Be able to tell the meaning and describe the
terminology that is associated with the game.*

3. Be able to describe how to play.

Thai alphabet pronunciation guide.

ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญช นะต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด
ก	k	k	ท	d	t	ม	m	m
ข	kh	k	ฒ	th	t	ย	y	-
ฃ	kh	k	ณ	n	n	ร	r	n
ค	kh	k	ค	d	t	ฤ	rue, ri, roe	-
ค	kh	k	ต	t	t	ฤๅ	rue	-
ฅ	kh	k	ถ	th	t	ล	l	n
ง	ng	ng	ท	th	t	ฎ	lue	-
จ	ch	t	ช	th	t	ฎๅ	lue	-
ฉ	ch	t	น	n	n	ว	w	-
ช	ch	t	บ	b	p	ศ	s	t
ซ	s	t	ป	p	p	ษ	s	t
ฌ	ch	t	ผ	ph	p	ส	s	t
ญ	y	n	ฝ	f	p	ห	h	-
ฎ	d	t	พ	ph	p	ฬ	l	n
ฎ	t	t	ฟ	f	p	ฮ	h	-
ฐ	th	t	ภ	ph	p			

Thai vowel pronunciation guide			
ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน	ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน
-ะ, -ั้, รร (มีตัวอักษรอื่นตาม), -า	a	-ัวะ, -ัว, -ว-	ua
รร (ไม่มีตัวอักษรตาม)	an	ไ-, ใ-, -ั้ย, ใย, -าย	ai
-ำ	am	เ-, -าว	ao
-ิ, -ี	i	-ุ้ย	ui
-ึ, -ื	ue	ไ-, -อย	oi
-ุ, -ู	u	เย	oei
เะ, เั้, เ-	e	เื้อย	ueai
แะ, แ-	ae	-วย	uai
โะ, -, โ-, เาะ, -อ	o	-ิว	io
เอะ, เิ, เอ	oe	เิว, เว	eo
เียะ, เีย	ia	เิว, เเว	aeo
เื้อะ, เื้อ	uea	-	-

บัตรความรู้ที่ 1

History of Thai Traditional

Thailand is a modern country firmly established in the 21st century. Thai children are always have the warm family and the tradition game for children was appear for long time ago. The meaning of Thai traditional game is original Thai children play. They do it for entertainment, sometimes they play with rules or sometimes they don't. Thai traditional game has music to make it more fun and enjoyable. The elements of nature are what the children use for their "raw material." Sand castles, mud balls, rocks, stones, seeds, pods, grass and straw are, with their imagination, used in the making of these games. Thai traditional games have appeared since the Sukhothai era. During the reign of Rama VI, Phraya Anuman Rajadhon, a court official chronicler and historian, wrote of the games played during his childhood. "In those days," he wrote, Children did not play with guns, toy cars, trains or leather balls as children do today. In that period Thai people liked to play games with their children and make good relationship between adult and young people.

There are 3 kinds of Thai Traditional Games

1. Games in daily lives
2. Games in Thai festival
3. Games in state ceremony

Every country has game for children. The important of games is, Games make people feel more relaxed and people can exercise to make themselves more healthy.

Sometimes games make people think to develop their ideas, make them feel confident and help develop their intelligence too. There are more than 1,200 types of Thai games. But there are 2 big types of game which are outdoor games and indoor games.

The worth of tradition Thai game, Thai games is one of Thailand's old cultures. It reflects the way of life, ideas, belief of people in the community since the past until nowadays, and there are many benefits of traditional Thai games.

บัตรภาพ

Traditional Thai Children Games pictures.

ซ่อนหา Son-ha

Information

Number of players:	3 +
Age:	any
Location:	Indoor Outdoor
Requirements:	-

ตั้งเต Tang Te

Information

Number of players:	2 - 3 +
Age:	any
Location:	Indoor Outdoor
Requirements:	-

เป่ากบ Pao Krob

Information

Number of players:	2 +
Age:	any
Location:	Indoor Outdoor
Requirements:	Rubber Bands

ขี้ม้าส่งเมือง Khi Ma Song Muang

Information

Number of players:	4 +
Age:	any
Location:	outdoor
Requirements:	-

โพงพาง Phong - Phang

Information

Number of players :	5 +
Age :	any
Location :	Indoor outdoor
Requirements:	Blindfold

บัตรความรู้ที่ 2

PHONG-PHANG

HOW TO PLAY

The children draw lots to find out who is "the fish." The one who ends up being "the fish" is blindfolded and made to turn around three times. The others hold hands and walk around him starting a question and answer rhyme: Catch me if you can -The fish swims by - The fish is blind - Catch me dead or alive - What will it be, a dead or a live fish? If "the fish" answers "a dead fish," the other children can move around freely when it comes around to chase them but if it answers, a live fish, everyone must freeze, even when caught. The fish must guess who the person is and if he guesses right he will be replaced by that unlucky person.

บัตรฝึกเรื่อง

บทร้องประกอบ

"โพงพางเอย ...	“ Phongphang oei ...
ปลาเข้าลอด ...	Pla khao lot
ปลาตาบอด	Pla tabot
เข้าลอดโพงพาง...	Khao lot phongph
โพงพางเอย ...	Phong phang oei
นกกะยางเข้าลอด...	Nokkrayang khao lod
เสื่อปลา ตาบอด...	Seuapla tabot
เข้าลอดโพงพาง...	Khao lod phongphang
จะกินปลาเป็น...	Ja kin plapen
หรือกินปลาตาย"...	Reu kin platai”

kham sab vocabulary

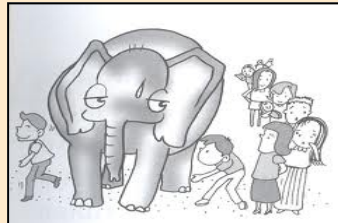
โพงพาง Phong phang

ตาบอด tabot

เสือปลา Surepla

ลอด lot

ปลาตายน pla-tai

ปลาเป็น Pla-pen

นก กระยาง Nok ka yang

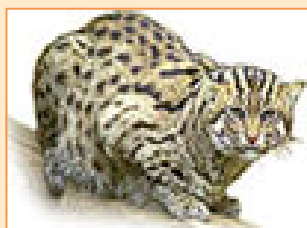
บัตรกิจกรรมที่ 1

เติมคำในช่องว่าง (Fill in the blanks.)

ปลาเป็น นกกระยาง โพงพาง

ตาบอด เตื่อปลา ลอด ปลาตาย

บัตรทดสอบหลังเรียน

เติมคำในบทร้องเล่น “โพงพาง” ที่หายไปให้ ถูกต้อง

Fill in the lyrics of "Phong Phang" .

โพงพาง

ตาบอด

ลอด

ปลาเป็น

เข้า

เสียปลา

นก

เข้าลอด

เอย

ปลาตาย

1).....เอย

2) ปลา.....ลอด

2) ปลา

4) เข้า โพงพาง

5) โพงพาง

6.).....เข้าลอด

7).....ตาบอด

8) โพงพาง

9) จะกินหรือ

10) กิน

บัตรเฉลย

บัตรกิจกรรมที่ 1

1 = d

2 = c

3 = e

4 = b

5 = a

แบบทดสอบหลังเรียน

1 = โพงพาง

2 = เช้า

3 = ตาบอด

4 = ลอด

5 = เอย

6 = นกกระยาง

7 = เลือปลา

8 = เช้าลอด

9 = ปลาเป็น

10 = ปลาตาย

การละเล่นเด็กไทย

ชุด มอญซ่อนผ้า

จัดทำโดย

นางสาว ชัญฉรัสมิ์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
• คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	107
• จุดประสงค์การเรียนรู้	108
• ตารางการถ่ายทอดเสียงพยัญชนะ	109
• ตารางการถ่ายทอดเสียงสระ	110
• บัตรความรู้ที่ 1	111
• บัตรภาพ	113
• บัตรความรู้ที่ 2	117
• บัตรฝึกเรื่อง	118
• คำศัพท์	119
• บัตรกิจกรรมที่ 1	120
• บัตรทดสอบหลังเรียน	121
• บัตรเฉลย	122

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. อ่านคำชี้แจงและคำแนะนำสำหรับนักเรียนให้เข้าใจก่อนจะลงมือศึกษาชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. ศึกษาชุดการสอนจากบัตรความรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้ด้วยความตั้งใจโดยปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรคำสั่ง
3. เมื่อนักเรียนศึกษาสาระการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบัตรกิจกรรม ที่ครูจัดเตรียมไว้
4. หากนักเรียนไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ให้กลับไปศึกษาอีกครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
5. ทำ แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อ เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
6. ในการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียนขอให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองให้มากที่สุด โดยไม่ดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

สวัสดีครับ เพื่อนๆ แวะอ่านจุดประสงค์ ก่อน นะครับ

1. บอกความสำคัญของการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
2. บอกความหมายและอธิบายคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นได้
3. อธิบายวิธีการเล่นได้

Hello friends before learning content, read the following purpose before.

- 1. Be able to have spoken discussion.*
- 2. Be able to tell the meaning and describe the terminology that is associated with the game.*
- 3. Be able to describe how to play.*

Thai alphabet pronunciation guide.

ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด
ก	k	k	ท	d	t	ม	m	m
ข	kh	k	ฒ	th	t	ย	y	-
ฃ	kh	k	ณ	n	n	ร	r	n
ค	kh	k	ด	d	t	ฤ	rue, ri, roe	-
ค	kh	k	ต	t	t	ฤๅ	rue	-
ฅ	kh	k	ถ	th	t	ล	l	n
ง	ng	ng	ท	th	t	ฎ	lue	-
จ	ch	t	ฐ	th	t	ฏ	lue	-
ฉ	ch	t	น	n	n	ว	w	-
ช	ch	t	บ	b	p	ศ	s	t
ซ	s	t	ป	p	p	ษ	s	t
ฌ	ch	t	ผ	ph	p	ส	s	t
ญ	y	n	ฝ	f	p	ห	h	-
ฎ	d	t	พ	ph	p	ฬ	l	n
ฏ	t	t	ฟ	f	p	ฮ	h	-
ฐ	th	t	ภ	ph	p	-	-	-

Thai vowel pronunciation guide			
ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน	ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน
-ะ, -ั้, รร (มีตัวอักษรอื่นตาม), -า	a	-ัวะ, -ัว, -ว-	ua
รร (ไม่มีตัวอักษรตาม)	an	ไ-, ไ-, -ัย, ไ-ย, -าย	ai
-ำ	am	เ-, -า	ao
-ิ, -ี	i	-ุย	ui
-ึ, -ื	ue	โ-, -อย	oi
-ู, -ู๋	u	เ-ย	oei
เ-, เ-็, เ-	e	เ-็ย	ueai
แ-, แ-	ae	-วย	uai
โ-, -, โ-, เ-, -อ	o	-ิว	io
เ-, เ-, เ-	oe	เ-, เ-	eo
เ-, เ-	ia	แ-, แ-	aeo
เ-, เ-	uea	-	-

บัตรความรู้ที่ 1

History of Thai Traditional

Thailand is a modern country firmly established in the 21st century. Thai children are always have the warm family and the tradition game for children was appear for long time ago. The meaning of Thai traditional game is original Thai children play. They do it for entertainment, sometimes they play with rules or sometimes they don't. Thai traditional game have music to make it more fun and enjoyable. The elements of nature are what the children use for their "raw material." Sand castles, mud balls, rocks, stones, seeds, pods, grass and straw are, with their imagination, used in the making of these games. Thai traditional games have appeared since the Sukhothai era. During the reign of Rama VI, Phraya Anuman Rajadhon, a court official chronicler and historian, wrote of the games played during his childhood. "In those days," he wrote, Children did not play with guns, toy cars, trains or leather balls as children do today. In that period Thai people liked to play games with their children and make good relationship between adult and young people.

There are 3 kinds of Thai Traditional Games

1. Games in daily lives
2. Games in Thai festival
3. Games in state ceremony

Every country has game for children. The important of games is, Games make people feel more relaxed and people can exercise to make themselves more healthy.

Sometimes games make people think to develop their ideas, make them feel confident and help develop their intelligence too. There are more than 1,200 types of Thai games. But there are 2 big types of game which are outdoor games and indoor games.

The worth of tradition Thai game, Thai games is one of Thailand's old cultures. It reflects the way of life, ideas, belief of people in the community since the past until nowadays, and there are many benefits of traditional Thai games.

บัตรภาพ

Traditional Thai Children Games picture

ซ่อนหา Son-ha

Information

Number of players :	3 +
Age :	any
Location :	Indoor outdoor
Requirements:	-

ต๋ิ่งเต่ Tang Te

Information

Number of players: 2 - 3 +

Age : any

Location : Indoor

Outdoor

Requirements: -

ขี้ม้าส่งเมือง Khi Ma Song Muang

Information

Number of players : 4 +

Age : any

Location: outdoor

Requirements: -

มอญซ่อนผ้า Mon Son Pha

Information

Number of players : any

Age : any

Location : outdoor

Requirements: cloth

บัตรความรู้ที่ 2

Mon Son Pha

HOW TO PLAY Draw lots the first player to play Mon. The rest of the players sit down in circle singing a chorus in unison. The Mon walks around behind them holding a piece of cloth in secrecy. He may choose to drop the cloth behind any one without their awareness and walks on pretending that the cloth is still in his hand. When the Mon completes the round he picks up the cloth and beats that player who now runs away around the circle and back to sit down at his own place. The Mon continues the game and elects to drop the cloth behind any of the next players. But, if the latter senses it, then, instead, he will pick up the cloth and chases the Mon around until the Mon can find a place to squeeze in, then the latter plays Mon.

บัตรฝึกร้อง

บทร้องประกอบ

"มอญซ่อนผ้า ตู๊กตาอยู่ข้างหลัง

Mon son pha tukkata yu khang lang

ไว้โน่นไว้นี้ ฉันจะตีกันเธอ"

wai non wai ni chan ja ti kon toe

"มอญซ่อนผ้า ตู๊กตาอยู่ข้างหลัง

Mon son pa took-ka-ta yu khang lang

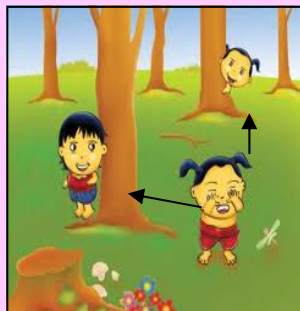
ไว้โน่นไว้นี้ ฉันจะตีกันเธอ"

wai non wai ni chan ja ti kon toe

kham sab vocabulary

มอญ Mon

ข้างหลัง khang lang

ซ่อน son

ตุ๊กตา Tuk ka ta

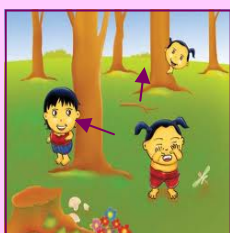
ผ้า Pha

ตี่ tii

บัตรกิจกรรม

จับคู่คำให้ตรงกับภาพ (Matching the picture.)

1.

a. มอญ

2.

b. ซ่อน

3.

c. ตู๊กตา

4.

d. ผ้า

5.

e. ซ้างหลัง

บัตรทดสอบหลังเรียน

เติมคำในบทร้องเล่น “มอญซ่อนผ้า” ที่หายไปให้ถูกต้อง

Fill in the lyrics “mon son pha”.

1. "มอญ.....ผ้า

ต้อน	ซ่อน
------	------

2.อยู่ข้างหลัง

ตุ๊กตา	ตุ๊กตุ๊ก
--------	----------

3. ไว้นั้น.....

ไว้นั้น	ไว้นี้
---------	--------

4. ฉันจะ.....กันเธอ"

มี	ดี
----	----

5. ".....ซ่อน

มอญ	นอน
-----	-----

6. ตุ๊กตาข้างหลัง

อยู่	อย่า
------	------

7. อยู่หลัง

ข้าง	ข้าง
------	------

8.ไว้นี้

ไว้นั้น	ไว้นั้น
---------	---------

9.จะดี

มัน	ฉัน
-----	-----

10. กัน....."

เธอ	เจอ
-----	-----

บัตรเฉลย**บัตรกิจกรรมที่ 1**

- 1 = e.
2 = d.
3 = b.
4 = c.
5 = a

แบบทดสอบหลังเรียน

- 1 = ซ่อน
2 = ตู๊กตา
3 = ไขว่
4 = มี
5 = มอญ
6 = ผ้า
7 = ซ้าง
8 = ไขว่
9 = ฉั่น
10 = เซอ

การละเล่นเด็กไทย ชุด จำใจผลไม้

จัดทำโดย

นางสาว ชัญรัมย์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
• คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	125
• จุดประสงค์การเรียนรู้	126
• ตารางการถ่ายถอดเสียงพยัญชนะ	127
• ตารางการถ่ายถอดเสียงสระ	128
• บัตรความรู้ที่ 1	129
• บัตรภาพ	131
• บัตรความรู้ที่ 2	136
• บัตรฝึกเรื่อง	137
• คำศัพท์	138
• บัตรกิจกรรมที่ 1	140
• บัตรทดสอบหลังเรียน	141
• บัตรเฉลย	142

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. อ่านคำชี้แจงและคำแนะนำสำหรับนักเรียนให้เข้าใจก่อนจะลงมือศึกษาชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. ศึกษาชุดการสอนจากบัตรความรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้ด้วยความตั้งใจโดยปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรคำสั่ง
3. เมื่อนักเรียนศึกษาสาระการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบัตรกิจกรรม ที่ครูจัดเตรียมไว้
4. หากนักเรียนไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ให้กลับไปศึกษาอีกครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
5. ทำ แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อ เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
6. ในการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียนขอให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองให้มากที่สุด โดยไม่ดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

สวัสดีครับ เพื่อนๆ แวะอ่านจุดประสงค์

ก่อน นะครับ

1. บอกความสำคัญของการเล่นเกมที่บ้านของเด็กไทยได้
2. บอกความหมายและอธิบายคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับ
การเล่นได้
3. อธิบายวิธีการเล่นได้

Hello friends before learning content, read the following purpose before.

1. *Be able to have spoken discussion.*
2. *Be able to tell the meaning and describe the terminology that is associated with the game.*
3. *Be able to describe how to play.*

Thai alphabet pronunciation guide.

ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด
ก	k	k	จ	d	t	ม	m	m
ข	kh	k	ฉ	th	t	ย	y	-
ฃ	kh	k	ณ	n	n	ร	r	n
ค	kh	k	ด	d	t	ฤ	rue, ri, roe	-
ค	kh	k	ต	t	t	ฤๅ	rue	-
ฅ	kh	k	ถ	th	t	ล	l	n
ง	ng	ng	ท	th	t	ฎ	lue	-
จ	ch	t	ฑ	th	t	ฏ	lue	-
ฉ	ch	t	ณ	n	n	ว	w	-
ช	ch	t	บ	b	p	ศ	s	t
ฌ	s	t	ป	p	p	ษ	s	t
ฌ	ch	t	ผ	ph	p	ส	s	t
ญ	y	n	ฝ	f	p	ห	h	-
ฎ	d	t	พ	ph	p	ฬ	l	n
ฏ	t	t	ฟ	f	p	ฮ	h	-
ฐ	th	t	ภ	ph	p	-	-	-

Thai vowel pronunciation guide			
ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน	ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน
-ะ, -ั้, รร (มีตัวอักษรอื่นตาม), -า	a	-ัวะ, -ัว, -ว-	ua
รร (ไม่มีตัวอักษรตาม)	an	เา, เา, -ั้ย, เาย, -าย	ai
-อ่า	am	เา, -าว	ao
-อิ, -ี	i	-ุ้ย	ui
-ือ, -ือ	ue	เือย, -อย	oi
-ู, -ู	u	เุย	oei
เะ, เ็, เ	e	เือย	ueai
เะ, เ	ae	-วย	uai
เะ, -, เ, เาะ, -อ	o	-ือว	io
เอะ, เอิ, เอ	oe	เือว, เว	eo
เือย, เือย	ia	เือว, เว	aeo
เือย, เือย	uea	-	-

บัตรความรู้ที่ 1

History of Thai Traditional

Thailand is a modern country firmly established in the 21st century. Thai children are always have the warm family and the tradition game for children was appear for long time ago. The meaning of Thai traditional game is original Thai children play. They do it for entertainment, sometimes they play with rules or sometimes they don't. Thai traditional game have music to make it more fun and enjoyable. The elements of nature are what the children use for their "raw material." Sand castles, mud balls, rocks, stones, seeds, pods, grass and straw are, with their imagination, used in the making of these games. Thai traditional games have appeared since the Sukhothai era. During the reign of Rama VI, Phraya Anuman Rajadhon, a court official chronicler and historian, wrote of the games played during his childhood. "In those days," he wrote, Children did not play with guns, toy cars, trains or leather balls as children do today. In that period Thai people liked to play games with their children and make good relationship between adult and young people.

There are 3 kinds of Thai Traditional Games.

1. Games in daily lives
2. Games in Thai festival
3. Games in state ceremony

Every country has game for children. The important of games is, Games make people feel more relaxed and people can exercise to make themselves more healthy.

Sometimes games make people think to develop their ideas, make them feel confident and help develop their intelligence too. There are more than 1,200 types of Thai games. But there are 2 big types of game which are outdoor games and indoor games.

The worth of tradition Thai game, Thai games is one of Thailand's old cultures. It reflects the way of life, ideas, belief of people in the community since the past until nowadays, and there are many benefits of traditional Thai games.

รูปภาพ

Traditional Thai Children Games pictures.

ซ่อนหา Son-ha

Information

Number of players :	3 +
Age :	any
Location :	Indoor outdoor
Requirements:	-

តាំងតៃ Tang Te

Information

Number of players: 2 - 3 +

Age : any

Location : Indoor

Outdoor

Requirements: -

เป่ากบ Pao Krob

Information

Number of players: 2 +

Age: any

Location: Indoor

Outdoor

Requirements: Rubber Bands

ขี้ม้าส่งเมือง Khi Ma Song Muang

Information

Number of players: 4 +

Age : any

Location: outdoor

Requirements: -

จ้ำจี้ผลไม้ JamJee phon la mai

Information

Number of players : 2+

Age : any

Location : Indoor

outdoor

Requirements:

-

บัตรความรู้ที่ 2

จ้ำจี้ผลไม้ jamjee phon la mai

HOW TO PLAY

The number of players is about 3-4 players. The players have to lay down their hands on the ground. Later, the first player will start the game by using his/her finger (it's usually the forefinger) and poke every finger of the players in order including his/her own fingers and sings the song "jam jee phon la mai". When the song is finished the player whose finger is poked once the song ends must draw that finger into their palm. The game and the song will start again until come to the end and the player who loses the fingers will be than other player will be the loser of this game.

บัตรผีกร็อง

บทร็องประกอบ

จ้ำจี้ผลไม้ jam jee phonlami

แตงไทย แตงกวา Taeng thai taengkwa

ขนุน น้อยหน้า Khanun noina

พุทรา มังคุด Phutza mangkhut

ละมุด ลำไย Lamut lamyai

มะเฟือง มะไฟ mafeuang mafia

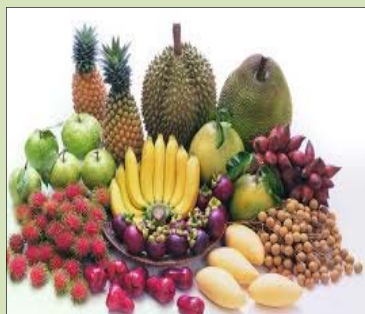
มะกรูด มะนาว makrut manow

มะพร้าว ส้มโอ maphrao som-o

ฟักแฟง แตงโม fak-faeng taengmo

ไชโย โห่ ฮิ้ว chaiyo ho-hi

kham sab vocabulary

ผลไม้ phonlamai

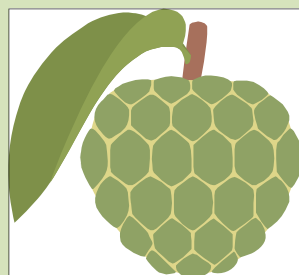
แตงไทย taengthai

แตงกวา taengwa

ขนุน khanun

น้อยหน้า noina

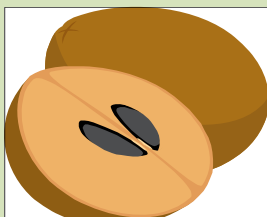

พุทรา phutza

มังคุด mang khut

kham sab vocabulary

ตะมุด lamut

ลำไย Lamyai

มะเฟือง mafeuang

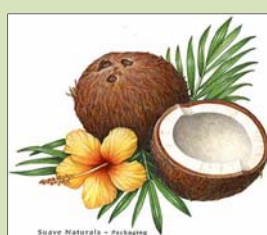
มะไฟ mafia

มะกรูด makrut

มะนาว manow

มะพร้าว maphrao

ส้มโอ som-o

ฟัก fak

แฟง faeng

แตงโม taengmo

ไชโย chai-vo

บัตรกิจกรรม

a. ไซโย

b. แดงโม

c. มะพร้าว

d. แดงไทย

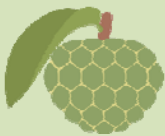

e. ผลไม้

บัตรทดสอบหลังเรียน

เติมความหมาย ของภาพคำศัพท์ ให้ถูกต้อง Fill the correct terminology.

กวาง คุด ไช้ แดง นาว น้อย ผล เฟือง มะ มุด โม ส้ม

<p>1.</p> <p>___ ไทโย</p>	<p>2.</p> <p>ละ ___</p>	<p>3.</p> <p>___ หน้า</p>
<p>4.</p> <p>___ โอ</p>	<p>5.</p> <p>แดง ___</p>	<p>6.</p> <p>มัง ___</p>
<p>7.</p> <p>___ พรว้าว</p>	<p>8.</p> <p>แดง ___</p>	<p>9.</p> <p>มะ _____</p>
<p>10.</p> <p>___ ไม้</p>		

บัตรเฉลย

บัตรกิจกรรมที่ 1

1 = e.

2 = d.

3 = b.

4 = c.

5 = a

แบบทดสอบหลังเรียน

1 = แดง

2 = มุด

3 = น้อย

4 = ส้ม

5 = โม่

6 = จุด

7 = มะ

8 = กวา

9 = เฟือง

10 = ผล

การละเล่นเด็กไทย

ชุด วีรข่าวสาร

จัดทำโดย

นางสาว ธัญรัศม์ พูลสวัสดิ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
• คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	145
• จุดประสงค์การเรียนรู้	146
• ตารางการถ่ายทอดเสียงพยัญชนะ	147
• ตารางการถ่ายทอดเสียงสระ	148
• บัตรความรู้ที่ 1	149
• บัตรภาพ	151
• บัตรความรู้ที่ 2	151
• บัตรฝึกเรื่อง	157
• คำศัพท์	158
• บัตรกิจกรรมที่ 1	159
• บัตรทดสอบหลังเรียน	160
• บัตรเฉลย	161

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. อ่านคำชี้แจงและคำแนะนำสำหรับนักเรียนให้เข้าใจก่อนจะลงมือศึกษาชุดการสอน ภาษาและวัฒนธรรมไทย
2. ศึกษาชุดการสอนจากบัตรความรู้ที่ครูจัดเตรียมไว้ด้วยความตั้งใจโดยปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบัตรคำสั่ง
3. เมื่อนักเรียนศึกษาสาระการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากบัตรกิจกรรม ที่ครูจัดเตรียมไว้
4. หากนักเรียนไม่เข้าใจสาระการเรียนรู้ให้กลับไปศึกษาอีกครั้ง และให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
5. ทำ แบบทดสอบหลังเรียนเพื่อ เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
6. ในการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียนและหลังเรียนขอให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองให้มากที่สุด โดยไม่ดูเฉลยก่อนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

สวัสดีครับ เพื่อนๆ แวะอ่านจุดประสงค์ ก่อนนะครับ

1. บอกความสำคัญของการเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยได้
2. บอกความหมายและอธิบายคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นได้
3. อธิบายวิธีการเล่นได้

Hello friends before learning content, read the following purpose before.

1. *Be able to have spoken discussion.*
2. *Be able to tell the meaning and describe the terminology that is associated with the game.*
3. *Be able to describe how to play.*

Thai alphabet pronunciation guide.

ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะต้น	พยัญชนะ สะกด
ก	k	k	จ	d	t	ม	m	m
ข	kh	k	ฉ	th	t	ย	y	-
ฃ	kh	k	ฉ	n	n	ร	r	n
ค	kh	k	ค	d	t	ฤ	rue, ri, roe	-
ค	kh	k	ค	t	t	ฤๅ	rue	-
ฅ	kh	k	ค	th	t	ล	l	n
ง	ng	ng	ท	th	t	ฤๅ	lue	-
จ	ch	t	ฑ	th	t	ฤๅ	lue	-
ฉ	ch	t	น	n	n	ว	w	-
ช	ch	t	บ	b	p	ศ	s	t
ซ	s	t	ป	p	p	ษ	s	t
ฌ	ch	t	ผ	ph	p	ศ	s	t
ญ	y	n	ฝ	f	p	ห	h	-
ฎ	d	t	พ	ph	p	ฬ	l	n
ฏ	t	t	ฟ	f	p	ฮ	h	-
ฐ	th	t	ภ	ph	p	-	-	-

Thai vowel pronunciation guide			
ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน	ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน
-ะ, -ั้, รร (มีตัวอักษรอื่นตาม), -า	a	-ัวะ, -ัว, -ว-	ua
รร (ไม่มีตัวอักษรตาม)	an	ไ-, ไ-, -ั้ย, ไ-ย, -าย	ai
-ำ	am	เ-, -าว	ao
-ิ, -ี	i	-ุ้ย	ui
-ึ, -ื	ue	โ-ย, -อย	oi
-ุ, -ู	u	เ-ย	oei
เะ, เ็, เ-	e	เ็อย	ueai
แะ, แ-	ae	-วย	uai
โะ, -, โ-, เาะ, -อ	o	-ิว	io
เอะ, เ็, เอ	oe	เ็ว, เว	eo
เ็ยะ, เ็ย	ia	แ็ว, แว	aeo
เ็อะ, เ็อ	uea	-	-

บัตรความรู้ที่ 1

History of Thai Traditional

Thailand is a modern country firmly established in the 21st century. Thai children are always having the warm family and the tradition game for children was appearing for long time ago. The meaning of Thai traditional game is original Thai children play. They do it for entertainment, sometimes they play with rules or sometimes they don't. Thai traditional games have music to make it more fun and enjoyable. The elements of nature are what the children use for their "raw material." Sand castles, mud balls, rocks, stones, seeds, pods, grass and straw are, with their imagination, used in the making of these games. Thai traditional games have appeared since the Sukhothai era. During the reign of Rama VI, Phraya Anuman Rajadhon, a court official chronicler and historian, wrote of the games played during his childhood. "In those days," he wrote, Children did not play with guns, toy cars, trains or leather balls as children do today. In that period Thai people liked to play games with their children and make good relationship between adult and young people.

There are 3 kinds of Thai Traditional Games

1. Games in daily lives
2. Games in Thai festival
3. Games in state ceremony

Every country has game for children. The important of games is, Games make people feel more relaxed and people can exercise to make themselves more healthy.

Sometimes games make people think to develop their ideas, make them feel confident and help develop their intelligence too. There are more than 1,200 types of Thai games. But there are 2 big types of game which are outdoor games and indoor games.

The worth of tradition Thai game, Thai games is one of Thailand's old cultures. It reflects the way of life, ideas, belief of people in the community since the past until nowadays, and there are many benefits of traditional Thai games.

รูปภาพ

Traditional Thai Children Games pictures.

ซ่อนหา Son-ha

Information

Number of players : 3+

Age : any

Location : Indoor

outdoor

ต๋งเต Tang Te

Information

Number of players: 3+

Age: any

Location: Indoor

Outdoor

ປາກບ Pao Krob

Information

Number of players: 2 +

Age: any

Location: Indoor

Outdoor

ขี้ม้าส่งเมือง Khi Ma Song Muang

Information

Number of players: 4 +

Age: any

Location: Indoor

Outdoor

วิธีข้าวสาร Riri khao san

Information

Number of players : 5+

Age : any

Location : outdoor

บัตรความรู้ที่ 2

Riri khao san

HOW TO PLAY

Draw lots for 2 players to play arches. Both players extend their arms forward above their heads to form double arches. The rest stand in line holding on their respective friends' shoulders. They walk slowly through the arch-way while the 2 human arches sing a chorus. The leader leads the line and makes a U-turn behind the arch, his team mates follow suit continuously as long as the chorus is still sung. They can make U-turn at alternate side at will. Immediately when the chorus ends, the arches are suddenly lowered to trap the players in between. The trapped people are then out. The game continues until the last one is trapped out.

บัตรฝึกร้อง

บทร้องประกอบ

รีรีข้าวสาร สองทะนานข้าวเปลือก

Ri-ri khao-san Song tha-nan Khao -pleuak

เด็กน้อยตาเหลือก เลือกท้องไบลาน

Dek noi Ta -hleuak Leuak thaong Bpai -lan

คดข้าวใส่จาน เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน

Khod khao sai jan Keb- bia tai thun ran

คอยพานคนข้างหลังไวให้ดี

Khoi Phan aow khon khang lang wai hai di

kham sab vocabulary

ข้าวสาร Khao san

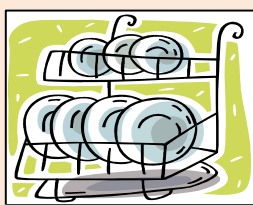
ข้าวเปลือก Khao pleuak

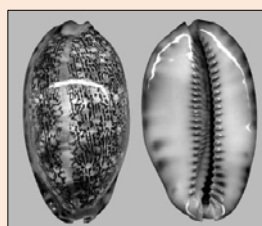
ทะนาน ta nan

ใบลาน Bailan

จาน Jan

เบ็ย Bear

บัตรกิจกรรม

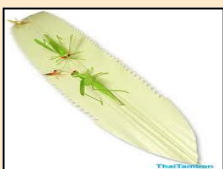
จับคู่ คำ ให้ตรงกับภาพ (Matching the pictures.)

1.

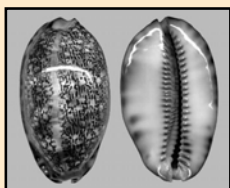
a. จาน

2.

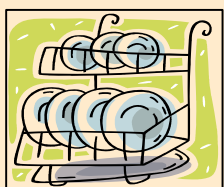
b. ข้าวเปลือก

3.

c. ข้าวสาร

4.

d. เป็ย

5.

e. ไบตาน

บัตรทดสอบหลังเรียน

เรียงคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยค

Sort the following into a sentence.

1. สาร ริริ ทะนาน เปลือก สอง ข้าว ข้าว

2. ไบลาน น้อย เหลือก เด็ก ท้อง เลือก ตา

3. จาน เบี้ย คด ได้ถุน เก็บ ราน ข้าว ใส

4. ดี คอย ให้ ข้าง พาน ไว คน หลัง

5. จาน คด เลือก ข้าว ลาน ท้อง ใส ไบ

บัตรเฉลย**บัตรกิจกรรมที่ 1**

1 = c.

2 = e.

3 = d.

4 = a.

5 = b.

แบบทดสอบหลังเรียน

1 = ซ่อน

2 = ตู๊กตา

3 = ไช้

4 = มี

5 = มอญ

6 = ผ้า

7 = ข้าง

8 = ไวไพน

9 = ฉั่น

10 = เธอ

การละเล่นเด็กไทย

ชุดงักินหาง

จัดทำโดย

นางสาว ชัยรัศม์ พูลสวัสดิ์

Thai alphabet pronunciation guide.

ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด	ตัวอักษร	พยัญชนะ ต้น	พยัญชนะ สะกด
ก	k	k	ข	d	t	ม	m	m
ข	kh	k	ฅ	th	t	ย	y	-
ฅ	kh	k	ณ	n	n	ร	r	n
ค	kh	k	ด	d	t	ฤ	rue, ri, roe	-
ค	kh	k	ต	t	t	ฦ	rue	-
ฅ	kh	k	ถ	th	t	ล	l	n
ง	ng	ng	ท	th	t	ฎ	lue	-
จ	ch	t	ฑ	th	t	ฏ	lue	-
ฉ	ch	t	ณ	n	n	ว	w	-
ช	ch	t	บ	b	p	ศ	s	t
ซ	s	t	ป	p	p	ษ	s	t
ฌ	ch	t	ผ	ph	p	ส	s	t
ญ	y	n	ฝ	f	p	ห	h	-
ฎ	d	t	พ	ph	p	ฬ	l	n
ฏ	t	t	ฟ	f	p	ฮ	h	-
ฐ	th	t	ภ	ph	p	-	-	-

Thai vowel pronunciation guide			
ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน	ตัวอักษรไทย	ตัวอักษรโรมัน
-ะ, -ั้, รร (มีตัวอักษรอื่นตาม), -า	a	-ัวะ, -ัว, -ว-	ua
รร (ไม่มีตัวอักษรตาม)	an	เา, เา, -ั้ย, เาย, -าย	ai
-อ่า	am	เา, -าว	ao
-อิ, -ีย	i	-ุ้ย	ui
-ือ, -ือ	ue	เอย, -อย	oi
-ุ, -ุ	u	เย	oei
เะ, เ็, เ	e	เื้อย	ueai
แะ, แ	ae	-วย	uai
โะ, -, โ, เาะ, -อ	o	-ือว	io
เอะ, เอิ, เอ	oe	เื้อว, เว	eo
เ็ยะ, เ็ย	ia	แื้อว, แว	aeo
เื้อะ, เื้ออ	uea	-	-

บัตรความรู้ที่ 1

History of Thai Traditional

Thailand is a modern country firmly established in the 21st century. Thai children are always have the warm family and the tradition game for children was appear for long time ago. The meaning of Thai traditional game is original Thai children play. They do it for entertainment, sometimes they play with rules or sometimes they don't. Thai traditional game have music to make it more fun and enjoyable. The elements of nature are what the children use for their "raw material." Sand castles, mud balls, rocks, stones, seeds, pods, grass and straw are, with their imagination, used in the making of these games. Thai traditional games have appeared since the Sukhothai era. During the reign of Rama VI, Phraya Anuman Rajadhon, a court official chronicler and historian, wrote of the games played during his childhood. "In those days," he wrote, Children did not play with guns, toy cars, trains or leather balls as children do today. In that period Thai people liked to play games with their children and make good relationship between adult and young people.

There are 3 kinds of Thai Traditional Games.

1. Games in daily lives
2. Games in Thai festival
3. Games in state ceremony

Every country has game for children. The important of games is, Games make people feel more relaxed and people can exercise to make themselves more healthy.

Sometimes games make people think to develop their ideas, make them feel confident and help develop their intelligence too. There are more than 1,200 types of Thai games. But there are 2 big types of game which are outdoor games and indoor games.

The worth of tradition Thai game, Thai games is one of Thailand's old cultures. It reflects the way of life, ideas, belief of people in the community since the past until nowadays, and there are many benefits of traditional Thai games.

รูปภาพ

Traditional Thai Children Games picture.

ซ่อนหา Son-ha

Information

Number of players :	3 +
Age :	any
Location :	Indoor outdoor
Requirements:	-

ตั้งเต่ Tang Te

Information

Number of players: 2 - 3 +

Age : any

Location : Indoor

Outdoor

Requirements: -

เป่ากบ Pao Krob

Information

Number of players: 2 +

Age: any

Location: Indoor

Outdoor

Requirements: Rubber Bands

ขี้ม้าส่งเมือง Khi Ma Song Muang

Information

Number of players : 4 +

Age : any

Location: outdoor

Requirements: -

จ้ำจี้ผลไม้ JamJee phon la mai

Information

Number of players : 2+

Age : any

Location : Indoor
outdoor

Requirements: -

บัตรความรู้ที่ 2

จ้ำจี้ผลไม้ม jamjee phon la mai

HOW TO PLAY

The number of players is about 3-4 players. The players have to lay down their hands on the ground. Later, the first player will start the game by using his/her finger (it's usually the forefinger) and poke every finger of the players in order including his/her own fingers and sings the song "jam jee phon la mai". When the song is finished the player whose finger is poked once the song ends must draw that finger into their palm. The game and the song will start again until come to the end and the player who loses the fingers will be than other player will be the loser of this game.

บัตรผีกรอง

บทรื่องประกอบ

จ้ำจี้ผลไม้ jam jee phonlami

แตงไทย แตงกวา Taeng thai taengkwa

ขนน น้อยหน้า Khanun noina

พุทรา มังคุด Phutza mangkhut

ละมุด ลำไย Lamut lamyai

มะเฟือง มะไฟ mafeuang mafia

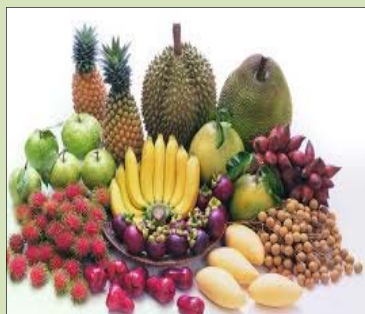
มะกรูด มะนาว makrut manow

มะพร้าว ส้มโอ maphrao som-o

ฟักแฟง แตงโม fak-faeng taengmo

ไชโย โห่ฮิ้ว chaiyo ho-hi

kham sab vocabulary

ผลไม้ phonlamai

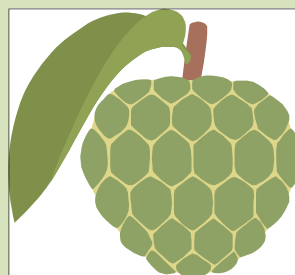
แตงไทย taengthai

แตงกวา taengwa

ขนุน khanun

น้อยหน่า noina

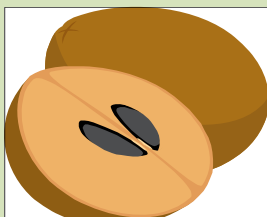

พุทรา phutza

มังคุด mang khut

kham sab vocabulary

ตะมุด lamut

ลำไย Lamyai

มะเฟือง mafeuang

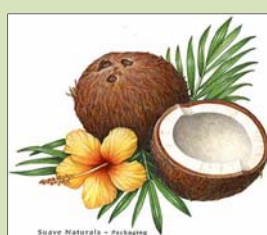
มะไฟ mafia

มะกรูด makrut

มะนาว manow

มะพร้าว maphrao

ส้มโอ som-o

ฟัก fak

แฟง faeng

แตงโม taengmo

ไชโย chai-vo

บัตรกิจกรรม

a. ไซโย

b. แดงโม

c. มะพร้าว

d. แดงไทย

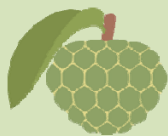

e. ผลไม้

บัตรทดสอบหลังเรียน

เติมความหมาย ของภาพคำศัพท์ ให้ถูกต้อง Fill the correct terminology.

กวาง คุด ไช้ แดง นาว น้อย ผล เฟื่อง มะ มุด โม ส้ม

<p>1.</p> <p>___ ไทย</p>	<p>2.</p> <p>ละ ___</p>	<p>3.</p> <p>___ หน้า</p>
<p>4.</p> <p>___ โอ</p>	<p>5.</p> <p>แดง ___</p>	<p>6.</p> <p>มัง ___</p>
<p>7.</p> <p>___ พริ้ว</p>	<p>8.</p> <p>แดง ___</p>	<p>9.</p> <p>มะ ___</p>
<p>10.</p> <p>___ ไม้</p>		

บัตรเฉลย

บัตรกิจกรรมที่ 1

1 = e.

2 = d.

3 = b.

4 = c.

5 = a

แบบทดสอบหลังเรียน

1 = แต่ง

2 = มุด

3 = น้อย

4 = ส้ม

5 = โม่

6 = จุด

7 = มะ

8 = กวา

9 = เฟื่อง

10 = ผล

บรรณานุกรมภาพ

ปกชุดการสอนตำรับครู

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	ปกชุดการสอน ตำหรับครู	ที่มา http://personal.swu.ac.th/students
	ปกชุดการสอน ชุดโพงพาง	ภาพ : พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ ที่มา : อารี พฤตอาภรณ์ (เรื่อง) พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ (ภาพ) (2540) การละเล่นไทย . กรุงเทพฯ ฯ : ต้นอ้อ๑๕๕๕ จำกัด
	ปกชุดการสอน ชุดมอญช้อนผ้า	ภาพ : พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ ที่มา : อารี พฤตอาภรณ์ (เรื่อง) พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ (ภาพ) (2540) การละเล่นไทย . กรุงเทพฯ ฯ : ต้นอ้อ๑๕๕๕ จำกัด
	ปกชุดการสอน ชุดจ้ำจี้ผลไม้	ภาพ : พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ ที่มา : อารี พฤตอาภรณ์ (เรื่อง) พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ (ภาพ) (2540) การละเล่นไทย . กรุงเทพฯ ฯ : ต้นอ้อ๑๕๕๕ จำกัด

ปกชุดการสอนสำหรับครู (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	<p>ปกชุดการสอน ชุด วีรชีวีชาวสาร</p>	<p>ภาพ : พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ ที่มา : อารี พฤกษาภรณ์ (เรื่อง) พรชีวินทร์ มลอปันธุ์ (ภาพ) (2540) การละเล่นไทย . กรุงเทพฯ ฯ : ต้นอ้อ๑๕๕๕ จำกัด</p>
	<p>ปกชุดการสอน ชุดงูกินหาง</p>	<p>ที่มา http://www.thaigoodview.com/files/u40884/snakecat.jpg</p>

ภาพประกอบ ทุกชุดการสอน

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	<p>จุดประสงค์ การเรียนรู้ ทุกชุดการสอน</p>	<p>ที่มา : http://www.m-culture.go.th กระทรวงวัฒนธรรม</p>
	<p>บัตรภาพ ทุกชุดการสอน ภาพ ซ่อนหา</p>	<p>ที่มา : http://blog.scphc.ac.th/?p=742</p>
	<p>บัตรภาพ ทุกชุดการสอน ภาพ ตีงเต</p>	<p>ที่มา : http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=mouse-kiddy-art&group=8</p>
	<p>บัตรภาพ ทุกชุดการสอน ภาพ เป้ากบ</p>	<p>ที่มา http://www.thaigoodview.com/library/contest2551/thai04/12/children_thai_play1/html/S2.html</p>
	<p>บัตรภาพ ทุกชุดการสอน ภาพ ขี่ม้าส่งเมือง</p>	<p>ที่มา : http://www.oocities.org/thaiple22/frame/P21.htm กระทรวงวัฒนธรรม</p>

ภาพประกอบ ชุดการสอนโปงพาง

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	บัตรภาพ ชุดการสอน โปงพาง	ที่มา : http://chin555.blogspot.com
	บัตรภาพ ชุดการสอน โปงพาง	ที่มา http://www.thammasatu.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน โปงพาง	ภาพ : ข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจในตำบล ของ กลุ่มอัครสถานโปงพาง ที่มา : http://www.thaitambon.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน โปงพาง	ที่มา http://www.ebusinessireader.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน โปงพาง	ที่มา http://thailand.gen.in

ภาพประกอบ ชุดการสอน โพงพาง (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	คำศัพท์ ชุดการสอน โพงพาง	ที่มา : http://www.o2blog.com
	บัตรภาพ ชุดการสอน โพงพาง	ที่มา : http://atidsada.blogspot.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน โพงพาง	ที่มา : http://wangped.blogspot.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน โพงพาง	ที่มา http://www.siamfishing.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน โพงพาง	ที่มา http://www.plathongthai

ภาพประกอบ ชุดการสอนมอญซ่อนผ้า

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	<p>บัตรภาพ ชุด การสอน มอญซ่อนผ้า</p>	<p>ที่มา http://www.lkp.ac.th/thai/busaba/2551/dekthai/a3.htm</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน มอญซ่อนผ้า</p>	<p>ที่มา http://www.bloggang.com</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน มอญซ่อนผ้า</p>	<p>ที่มา http://www.lkp.ac.th/thai/busaba/2551/dekthai/a3.htm</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน มอญซ่อนผ้า</p>	<p>ที่มา http://www.talk.mthai.com</p>

	คำศัพท์ ชุดการสอน มอญซ่อนผ้า	ที่มา http://www.sireethorn.mystudent.in
--	------------------------------------	--

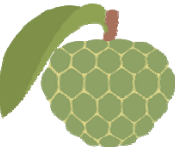

ภาพประกอบ ชุดการสอนมอญซ่อนผ้า (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	คำศัพท์ ชุดการสอน มอญซ่อนผ้า	ที่มา http://www.bloggang .
	คำศัพท์ ชุดการสอน มอญซ่อนผ้า	ที่มา http://fws.cc/krooboonsongs

ภาพประกอบ ชุดการสอน จำจำผลไม้ (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	บัตรภาพ ชุดการสอน จำจำผลไม้ ที่มา	http://www.oocities.org กระทรวงวัฒนธรรม
	บัตรภาพ ชุดการสอน จำจำผลไม้ ที่มา	http://www.lkp.ac.th
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำจำผลไม้ ที่มา	http://www.gotoknow.org
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำจำผลไม้ ที่มา	http://baanherbs.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำจำผลไม้ ที่มา	http://health.kapook.com/view6145.htm แต่งกวา ประโยชน์สารพัด

ภาพประกอบ ชุดการสอน จำใจผลไม้(ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้	ที่มา http://www.culture.go.th
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้	ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้	ที่มา http://go2pasa.ning.com
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้	ที่มา http://
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้	ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต

ภาพประกอบ ชุดการสอน จำีผลไม้ (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำีผลไม้	ที่มา http://topicstock.pantip.com/
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำีผลไม้	ที่มา http://bestherbal.blogspot.com/2010/10/blog-post_9692.html
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำีผลไม้	ที่มา mythahttp://mythaifruit.blogspot.co
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำีผลไม้	ที่มา http://203.172.208.244/work/2551/suka/web/33/222233/page11.htm
	คำศัพท์ ชุดการสอน จำีผลไม้	ที่มา http://www.vcharkarn.com/varticle/39885

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
-----	---------------	---------------

	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้</p>	<p>ที่มา http://region4.prd.go.th/ewt_news.php?nid=1588&filename=index</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้</p>	<p>ที่มา http://blog.taradkaset.com/%E0%B8%AA%E0%B9%89%E0%</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้</p>	<p>ที่มา http://www.biogang.net</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้</p>	<p>ที่มา http://www.skn.ac.th/sk1/skn42/veget71/mu27.htm</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน จำใจ ผลไม้</p>	<p>ที่มา http://office.microsoft.com คลิปปอาร์ท</p>

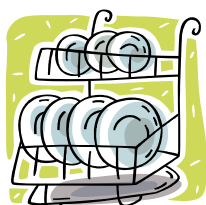
ภาพประกอบ ชุดการสอน จำใจผลไม้ (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน จ้าใจผลไม้</p>	<p>ที่มา http://www.crma54.com/index.php?mo=5&qid=237454&limit_comment=10</p>

ภาพประกอบ ชุดการสอนชุด วีรืข้าวสาร

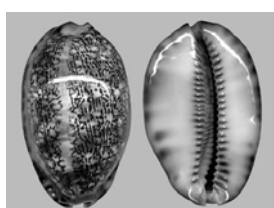
ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	<p>บัตรภาพ ชุดการสอน วีรืข้าวสาร</p>	<p>ภาพ : วีรืข้าวสาร ที่มา http://dekthai.8k.com/P7.html</p>
	<p>บัตรภาพ ชุดการสอน วีรืข้าวสาร</p>	<p>ภาพ : ศิลปกรรม หะรังศรี ที่มา http://www.gotoknow.org</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน วีรืข้าวสาร</p>	<p>ที่มา http://www.kikubon.com/text_07.htm</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน วีรืข้าวสาร</p>	<p>ที่มา http://twssg.blogspot.com/2009/11/blog-post_23.html ว่าด้วยเรื่อง "ทะนาน" ของไทย โดย พลอยโพยม 23.11.09</p>

	คำศัพท์ ชุดการสอน วีรีย ข้าวสาร	ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต
--	------------------------------------	---

ภาพประกอบ ชุดการสอนชุด วีรียข้าวสาร (ต่อ)

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	คำศัพท์ ชุดการสอน วีรีย ข้าวสาร	ที่มา http://tnews.teenee.com/etc/60454.html
	คำศัพท์ ชุดการสอน วีรีย ข้าวสาร	ภาพ : ข้อมูลรายละเอียดสินค้าของ กลุ่มศิลาปะ ประดิษฐ์จากไบลาน ที่มา http://www.thaitambon.com

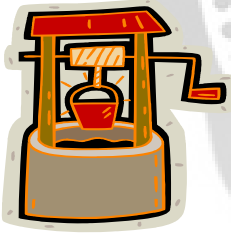
ภาพประกอบ ชุดการสอนชุด งูกินหาง

ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
-----	---------------	---------------

	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน วีรีย ข้าวสาร</p>	<p>ที่มา http://www.siamscubadiving.com/content/view.php?id=4&cat=salt</p>
--	--	--

	บัตรภาพ ชุดการสอน งูกินหาง	ที่มา http://dekthai.8k.com/P7.html
ภาพ	ตำแหน่งการใช้	ข้อมูลอ้างอิง
	คำศัพท์ ชุดการสอน งูกินหาง	ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต
	คำศัพท์ ชุดการสอน งูกินหาง	ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต
	คำศัพท์ ชุดการสอน งูกินหาง	ที่มา http://www.gotoknow.org/blog/lanplang/289773
	คำศัพท์ ชุดการสอน งูกินหาง	ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต

ภาพประกอบ ชุดการสอนชุด งูกินหาง (ต่อ)

	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน ภูเก็ต หาง</p>	<p>ที่มา http://ketsaradesign.blogspot.com/2010/07/blog-post.html</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน ภูเก็ต หาง</p>	<p>ที่มา http://www.plazathai.com/show_pic.php?img=345847d7c86b350fe25601898287ded3.jpg</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน ภูเก็ต หาง</p>	<p>ที่มา http://www.junjaowka.com/webboard/showthread.php?t=118447</p>
	<p>คำศัพท์ ชุดการสอน ภูเก็ต หาง</p>	<p>ที่มา http://office.microsoft.com คลิปอาร์ต</p>

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว ชัยรัศม์ พูลสวัสดิ์
วันเดือนปีเกิด	9 กรกฎาคม 2517
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	41/13 ซอย บางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
ตำแหน่งหน้าที่งานในปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์จส์ 1124/1 ถนนพหลโยธิน, จอมพล, จตุจักร, กรุงเทพฯ 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชา ประชาสัมพันธ์ จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2554	ประกาศนียบัตรบัณฑิต วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. 2554	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชา การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ